

U/STAN

~~1918~~

10.047

Вістник

Епархії Перемиської.

== РІЧНИК ХХХ. ==

1918.

Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлях.

Зміст Вістника Перемиської Епархії за рік 1918.

Дата і число розпорядження	З М І С Т Ь	Число розпорядження	Сторона
Ч. I.			
14/12 8478	В справі надсилання до ц. к. краєвого Уряду консерваторського в Кракові точних описів і відтисків з церковних дзвонів.	1	1
15/12 8487	Бережене церковних старинних предметів металевих .	2	2
14/12 8477	Поучити нарід, щоби не укривав збіжа, якого не потребує на своє прокормлене.	3	3
18/12 8359	О приєднуваню нових членів до Червоного Хреста посередництвом молодіжи шкільної.	4	4
23/12 8801	Конкурс на опорожнені парохії	5	4
23/12 77/Орд.	Відозва »Головного українського Епархіяльного Комітету для воєнних сиріт« в Перемишлі о полотно і біле для сиріт.	6	7
15/12 8610	Стан каси вдов. сирот. Інститута	7	8
15/12 8610	Стан каси вдов. сир. Інститута	8	11
4/1 8941	Конкурс на посаду катихита ц. к. гімназії в Сяноці .	9	15
Ч. II.			
8/1 2/Орд.	В справі Апостольства молитви	10	17
9 ^о 13/орд.	В справі відкладання священичих свячень кандидатами духовного стану, що покінчили богословські студії .	11	19
23/1 15/орд.	В справі подань на опорожнені парохії	12	20
11/1 8878/17	Відбудова парохіяльних будівельних предметів	13	21

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
11/1 8986/17	О стопі процентовій від книжочок руск. Щадницї в Перемишлї, застережених на ціли церквей, парохій і богосл. фондаций.	14	22
4/1 71	Розпорядженє що до наміщавя капіталів церковних в інституції о пуілярній обезпеці	15	22
16/1 280	Відозва о жерви на будову церкви в повітовім місті Рудках деканату Комарняньского	15	23
17/1 316	О власти розріпати від гріхів задержаних	16	24
22/1 295	Конкурс на запомогу з фондациі Романа Алексевича для влів і сиріт по священиках в квоті 120 кор.	17	24
22/1 234	Поклик о жертви на виселенців	18	25
20/1 17/орд.	Продовженє речинця конкурсу на посаду пралата схолярха	19	25
21/1 21/орд.	В справі стримагя ся від участи в загальних зборах товариства: Сирітский Захист в Перемишлї	20	25
23/1 20/орл.	В справі відносин між товариством »Сирітский Захист« а »Епархіяльний Комітет«.	21	25
23/1 425	В справі предложеня Всч. ОО. Деканами відписів розпорядку Еп. Консистерії з дня 20. жовтня 1917 ч. 7244.	22	26
23/1 426	Оголошенє про роздачу Служб Божих	23	26
Ч. III.			
5/1 315	Енциклїка Папи Венедикта XV. о проповіданю Божого слова	24	27
6/2 71/орд.	В справі розписуваня Зборів деканальних	25	39
5/2 815	Конкурс стипендийної фондациі бл. п. Єрея Михаїла Пожаковского	26	39

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
5/2 1125	Завізане священиків, що опустили свої душпастирські посади	27	40
Ч. IV.			
24/2 50/орд.	В справі предкладання виказів відслужених Служб Божих фонда релігійного і про дозволене через св. Престол Апостольський в Римі стягане згаданих служб Божих до 10 на протяг пяти літ	28	43
23/2 1784	О виплаті причинків для духовенства по мысли розпорядження ц. к. Міністерства Вір. і Просьв. з д. 21. XI. 1917 В. з. д. 453 і 455	29	44
16/2 2090	В справі муки на літургічні ціли	30	45
2/3 2306	Розрішене на час Великого Посту	31	45
2/3 89/супр.	Розпорядки ц. і к. Міністерства війни в справі вінчань військових осіб	32	46
1/3 2460	Конкурс на опорожнені парохії	33	49
6/3 2703	До Всч. урядів дек. і Всч. священства епархіяльного	34	50
5/3 294/орд.	В справі ухвал спільної конференції галицького Епископату	35	50
6/3 303/орд.	В справі священиків, що вертають на давні свої посади	36	51
3/3 305/орд.	В справі заложеня товариства »Епархіяльна Поміч в Перемишлі«	37	51
8/3 322/орд.	В справі спільного Пастирського посланя	38	52
Ч. V.			
24/3 363/орд.	Розіслане уставу Товариства »Епархіяльна Поміч« і запрошене Всеч. Духовенства до зголошення в члени	39	53

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
28/2 304/орд.	Виказ жертв на »Епархіальний Комітет для воєнних сиріт« за час від 1. листопада 1917 до 28. лютого 1918	40	54
6/3 722	Поклик о жертви на гр. к. церков в Києві	41	56
11/3 2674	Поручає ся предкладати викази предметів штуки, які пропали в часі російської інвазії	42	56
19/3 2836	До Всч. Урядів дек. і Всч. Духовенства	43	57
8/3 2681	Речинець конкурсних іспитів о душпастирські бенефіції	44	57
13/3 2833	Речинець іспиту з кандидатами на катихитів шкіл виділових	45	57
6/3 2651	Пошукує ся свідоцтва хрещення Симеона Юрси і свідоцтва вінчання Симеона Юрси і Евфрозини Клепак	46	58
21/3 2954	В справі подань до Еп. Консисторії	47	58
19/3 3101	Друге завізване священників, що опустили свої душпастирські посади	48	59
23/3 3099	Підвисшене предплати на Вістник епарх. в р. 1918	49	60
23/3 3100	Підвисшене предплати на шематизм епарх. в р. 1918	50	60
24/3 2800	В справі віддавання міді з церков і каплиць на військові цілі	51	60
29/3 383/орд.	Заохота Всеч. Духовенства до ревности в душпастирській праці	52	61
25/3 3104	Засуспендоване ab officio et beneficio о. Філярета Яминьского	53	63
8/4 396/орд.	Заклик о жертви на сироти »П. Е. П.«	54	64

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
9/4 411/орд.	Заборона священикам старяючим ся о парохії, представляти ся коляторам перед уложенем пропозицій	55	65
29/3 3358	Конкурс на опорожнені парохії	56	65
29/3 3298	Літний час в 1918 р.	57	65
10/4 3691	В справі висоти квоти, становлячої капітал богослужебних фондаций	58	66
Ч. VI.			
20/4 4006	Розпоряджене дотично утвореня богослужебних фондаций	59	69
26/4 4104	В справі відсиланя виказів метрикальних евакуованих вірних гр. кат. АЕпархії Львівської, до Урядів парохіяльних, звідки виселенці походять	60	70
1/5 4257	Візване шкільноординаріятских ОО. комісарів до візитації шкіл	61	71
14/5 4417	Звінки захристийні і ті, що їх уживає ся при служеню до Служби Божої, не підлягають реквізиції	62	71
25/5 4715	Речинець до св. рукополаганя	63	71
24/5 4797/орд.	В справі сегорічного обходу Празника Пресв. Евхаристії	64	72
25/5 4796	Сегорічний Празник Христового Серця — день молитви о мир	65	73
17/5 4193	До Ви. Урядів парохіяльних	66	73
20/5 4383	Росилка відозв «Намісниковського Ратункового Комітету»	67	74
23/5 4455	Збиране вовни для війска	68	74
31/5 4848	Загальні порми, яких ОО. Душпастирі мають придержуватись в своїм поступованю з вірними, що вертають з Росії	69	74

Дата і число розпорядження	З М І С Т Ь	Число розпорядження	Сторона
29/5 4811	В справі вишукання родичів малолітньої Зофії Н, в ціли усталення назвиска	70	75
4/6 5217	Оголошене VIII. австрійської всенної позички	71	76
Ч. VII.			
4/6 4975	В справі нагороди за уділюване сьв. Тайн	72	77
8/6 4942	В справі видаваня воєнного альбому	73	78
25/6 5337	В спрааі набуваня відзнаки виданої з приводу заключеня берестейського мира	74	78
25/6 5471	Не лише звінки захристійні і уживані при служеню до Служби Божої не підлягають реквізиції, але також свічки, крести, кропильниці і знаряди та тарілки уживані при богослуженях	75	79
25/6 5551	Розпоряджене що до нових такс Супружних і канцелярийних та належитостей за антиміне	76	79
5/6 5133	Знайдені церковні річи	77	80
5/7 5870	Конкурс на опорожнені парохії	78	80
1/7 5706	В справі вдів і сиріт по священниках Епархії Станиславівскої	79	82
5/7 5868	Візване священників Архієпархії Львівскої, часово поміщених в епархії Перемиській доповороту до приналежної Епархії	80	82
8/7 5939	Додаткові приписи, як поступати мають душпастирі з повернувпими вірними, що перебували в Росії	81	82
3/7 644 орд.	Оповіднене про початок канонічної визитації Епархії	82	84
8/7 5938	В справі доповняючої підмоги для дітей священників	83	85

Дата і число розпорядження	З М І С Т	Число розпорядження	Сторона
9/7 5212	В справі збираня жертв на пам'ятник над гробом тих, що невинно понесли смерть дня 14. вересня 1914 в Перемишлі	84	85
12/7 6005	Речинець прийняття кандидатів духовного стану до семинара .	85	86
25/7 5649	Життєве забезпеченє в VIII. воєнній позиції	86	87
20/7 6024	О субскрипції VIII. австр. воєнної позички	87	87
6/7 5898	В справі збираня кропиви	88	87
25/7 6263	В справі служби гр. кат. душпастирів при ц. к. армії	89	88
25/7 6270	Пересторога перед паломництвом до Струпкова	90	88
25/7 6371	Про слідуєче число «Оповіщення» П. Е. П.	91	89
26/7 6335	Конкурс на опорожнені посади служби церковної при Катедр. Храмі в Перемишлі	92	89
Ч. VIII.			
13/9 7426	В справі розпорядків ц. к. Правительства дотичачих виживленя людности	93	91
13/9 7673	Тиждень збірки на річ вдовиць і сиріт по упавших на поли слави героях	94	91
17/9 7801	В справі збираня вовни	95	92
19/9 6425	Виказ церков, котрі отримали грамоти агрегаційні до Тов. «Апостольство Молитви»	96	92
19/9 7805	Полекші для воєнних супружеств	97	94
28/9	Поновна збірка на удержуванє воєнних гробів в Австрії	98	95
2/10 8169	Конкурс на опорожнені посади служби церковної при Катедр. Храмі в Перемишлі	99	96
3/10 7725	Обезпеченє церковей і будинків парохіяльних від огню	100	96
6/10 8052	Підвижка конгруи душпастирям і крилошанам капітул	101	97

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1918.

Видано 6. січня.

Ч. 1.

Ч. 1.

Ч. 8478. В справі надсилання до ц. к. краєвого Уряду консерваторського в Кракові точних описів і відтисків з церковних дзвонів.

Ц. к. краєвий Уряд консерваторський в Кракові звернувся тут під днем 4. грудня 1917 ч. 1273/17 з слідуєчим письмом:

»В виду передвидженої третої реєвизиції дзвонів звиває тут. Уряд ті Всч. парохіяльні Уряди і наставників церков, що доси не надіслали точних описів і бібулових відтисків зі своїх дзвонів, щоби в інтересі заховання дзвонів як найскорше тіж надіслали.

Лише на підставі добрих і точних бібулових відтисків може тут. Уряд оцінити артистично-історичну вартість дзвонів і виключити їх від реєвизиції; сі відтиски служать яко докази при старанях, які тут. Уряд піднімає в ціли оборони дзвонів. Чим ліпший і точнійший опис дзвона, чим точнійші бібулові відтиски з його орнаментики, тим яснійше можна здати справу з вартости дзвона і тойже виратувати.

Тут. Уряд просить проте в імя інтересів релігійного культу і артистичної народної культури, щоби Всч. ОО. Парохи не занедбали нічого в напрямі можливо як найліпшого поінформованя тут. Уряду о своїх дзвонах, причім звертає увагу, що відноситься се до всіх дзвонів, аж по кінець XVIII. віку, що єще по парохіях полишили ся і що також о дзвонах, на котрих нема орнаментики і написів, належить дати можливо вичерпуючі інформації, бо можуть се бути дзвони старі і достойні сего, щоби їх заховати.

Др. Тадей Шидловский, консерватор краєвий.

Заразом подає висше згаданий Уряд слідуєчий спосіб зладженя бібулових відтисків з написів, плоскорізьб і гербів на дзвонах:

До зладженя відтисків уживає ся чистої бібули до чорнила.

1. В першій мірі належить місце на дзвоні, з котрого хочемо зробити відтиск, докладно відчистити твердою щіткою.

2. Не треба відразу складати бібули подвійно або потрійно, але найперше поєдинчий кусник бібули добре замочити в воді, і опісля:

3. Приложити на се місце дзвона, яке хочемо відбити і легко ударяти мягкою щіткою зі всіх сторін так довго, доки бібула не прилипне до всіх вглублень.

Увага. Відтиски належить робити частями с. є. не нараз обліплювати бібулою пр. цілу напись дзвона, але систематично тож части і то найхарактеристичнійші.

Колиб виявилось, що поєдинча бібула не вистарчає, а такий случай може зайти при буквах написи або плоскорізьбах більше випуклих, то належить на поєдинчу (першу) бібулу приложити другу, евентуально третій кусник бібули і поступати при тім як при першій, с. є. легко ударяти мягкою щіткою.

4. Бібулу лишає ся на дзвоні, доки не висхне.

5. Почім належить узисканий відтиск осторожно підносити і положити його на рівно на плоскім предметі, щоби зовсім висох.

6. Відтиски треба заосмотрити назвою парохії, що до неї належить даний дзвін.

Отсе подає ся Всч. Духовенству до відома з тим, що до даних приписів належить точно примінити ся.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 14. грудня 1917.

Ч. 2.

Ч. 87. Береженє церковних старинних предметів металевих.

Г. к. краєвий уряд консерваторский предложив ту прошене о поміщене в Вістнику сьлдууючої справи:

Війна, яка спричинила безнастанний рух чужинців в нашім краю, незвичайно змогла попит на дїла штуки, зняряди артистичні, старинности і памятки всякого рода. По краю крутить ся споре число лакомих аматорів, що навіть до Домів Божих намагають ся дістати і виторгувати, будь то дорогою купна, будь виплати, старі предмети металеві під позором реквізиції.

Уряд консерваторский пригадує, що предмети металеві, о скілько мають артистичну вартість, про стверджене котрої ту постарати ся належить, не підлягають реквізиції і визнає Всч. Отців настоятелів церковей, щоби во виду відносин викликаних війною, тим усильнійше і ревнійше стерегли цінні памятки народної штуки і культури.

Еп. Ординарият подає сей зазив до відомости Всч. Клира з порученем тогож стисло придержувати ся.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль дня 15. грудня 1917.

Ч. 8477. Поучити нарід, щоби не укривав збіжа, якоґо не потребує на своє прокормленє.

Його Ексцеленція, ц. к. Намісник Галичини звернув ся тут під днем 23. падолиста 1917 ч. 31322/ма. з слідуочим письмом: »В краю брак муки і хліба. Часть горожан, на котрих спочиває обовязок достарченя зерна на хліб для сіл і міст, а також рільники, як і посідачі більших обшарів виломали ся з під обовязуючих приписів і спомятні твердих прав, що то їх немилосерна війна завела, непамятні долі мільонів своїх родимців, укривають зібране збіже або визбувають ся його в недозволеній спосіб по височезних цінах кермуючи ся виключно зглядом на лихварські зиски. Галичина не є в спроможі себе сама вижити і ні оден мішок муки не може видобути ся поза межі краю.

Тим усильнійше однак повинні лучити ся усі і кожній з окрема вичен відал якусь частинку в хосен цілости, щоби ухоронити краєве населенє перед незаслуженими браками.

Краєве правительство свідоме некорисного стану господарского в біжучім році заздалегідь видало відповідні зарядженя, що мали запевнити Галичині нагромадженє запасів збіжа достаточних на передержанє тяжких часів. Зарядженя ті наклали на витворюючих збіже певні неминучі обмеженя. На жаль не побідив серед усіх кругів рільничих дух громадянського почутя обовязку і краєвого патриотизму. Покрийому почала ширитись покутна торговля збіжем, а при переводженю омоту не приміньовано ся до передуманих і зичливих заряджень власти.

Сего дня майже у самого вступу до нового року виживленя, уже в місяци падолисті грозить мійському населеню цілковитий брак муки і хліба.

Не можна стерпіти, щоб з причини самоволі певних верств чи одиниць широкі маси терпіли незаслужено. Підчинені мені виконуючі органи одержали порученє, щоби в найкоротшім часі перевели як найбезгляднійше викупно збіжа стисло після виданих приписів. Упираючих ся стріне незалежно, якій вони верстві принадлежні або яке їх суспільне становиско, найострійша кара.

Наколиби однак і ті заострені средства зарадчі мали завести, бувби я приневолений ймити ся остаточности, якою є війскові реквізиції. Тому, що бажаю їх оминуті, звертаю ся з горячим візванем до духовенства усіх обрядів, як чинника, що веде провід в нашій суспільности і розпоряджає далеко сягаючими впливами, щоб як заєдно, так і тим разом стануло на чолі акції подуманої для добра краю і світлим словом і мужним ділом старало ся впливати поучаючо на їхній духовій опії повірених а виломлюючих ся з під наказу суспільної карности більших чи менших рільників. Ц. к. Намісник: Нууп в. р.»

Повиспу відозву Його Ексцеленції ц. к. Намісника подає ся до відома Всч. Духовенству з тим, щоби в сім напрямі впливало на нарід.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 14. грудня 1917.

Ч. 4.

Ч. 8359. О приєднуваню нових членів до Червоного Креста посередництвом молодіжи шкільної.

Головний заряд Товар. «Червоного Креста» відніс ся ту з прошенем о поширане справи позискуваня членів для сего Товариства за посередництвом шкільної молодежи.

Узнаючи дуже велике значене сего многозаслуженого Товариства, Еп. Ординаріят поручає Всеч. Духовенству як найгорячіше, щоби при кожній нагоді попирало ті стараня і теплим словом і своїм приміром причиняло ся межи своїми вірними до осягненя богоугодної і високо патріотичної ціли Товариства «Червоного Креста».

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 18. грудня 1917.

Ч. 5.

Ч. 8801. Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 15. лютого 1918 виставляють ся на конкурс слідуючі опорожнені парохії:

1. Жерниця вижна: патр. право поч. дек. Балигородского
2. Криве ad Тісна патр. право поч. дек. Балигородского
3. Рябе прив. наданя дек. Балигородского
4. Терка над. прив. наданя дек. Балигородского
5. Тісна право поч. дек. Балигородского
6. Куличків прив. наданя дек. Белзкого
7. Осердів право поч. дек. Белзкого
8. Бахір прив. наданя дек. Бірчаньского
9. Березка право поч. дек. Бірчаньского
10. Дубецко прив. наданя дек. Бірчаньского
11. Павлокома прив. наданя дек. Бірчаньского
12. Долини прив. наданя дек. Біцкого
13. Ліщини прив. наданя дек. Біцкого
14. Нисмичі гром. місц. дек. Варяжского
15. Беньова патр. право поч. дек. Височаньского
16. Висоцко вижне гром. шлях. дек. Височаньского
17. Гусне вижне прив. наданя дек. Височаньского
18. Завадка прив. наданя дек. Височаньского
19. Комарники гром. шлях. дек. Височаньского
20. Шумяч право поч. дек. Височаньского
21. Яблінка вижна патр. право поч. дек. Височаньского
22. Яблінка нижна патр. право поч. дек. Височаньского
23. Горожанна мала прив. наданя дек. Горожаньского

24. Грозьова	прив. наданя	дек. Добромильського
25. Передільниця	Вид. краєв.	дек. Добромильського
26. Більче	патрона право почиває	дек. Дрогобицького
27. Болохівці	цїс. наданя	дек. Дрогобицького
28. Летня	право поч.	дек. Дрогобицького
29. Медвинчі	право поч.	дек. Дрогобицького
30. Трускавець	цїс. наданя	дек. Дрогобицького
31. Дошниця	право поч.	дек. Дукляньського
32. Радощина	прив. наданя	дек. Дукляньського
33. Пили	прив. наданя	дек. Жовківського
34. Дністрик голов.	право поч.	дек. Жукотинського
35. Жукотин	право поч.	дек. Жукотинського
36. Лїмна	право поч.	дек. Жукотинського
37. Мшанець	право поч.	дек. Жукотинського
38. Береги гор.	прив. наданя	дек. Затварницького
39. Устрикі гор.	право поч.	дек. Затварницького
40. Хміль	право поч.	дек. Затварницького
41. Чорноріка	прив. наданя	дек. Коросняньського
42. Артасів	прив. наданя	дек. Куликівського
43. Цеперів	свобід. наданя	дек. Куликівського
44. Михалевичі	прив. наданя	дек. Комарняньського
45. Лїцава гор.	прив. наданя	дек. Лїського
46. Тирява сіль.	прив. наданя	дек. Лїського
47. Вороблячин	прив. наданя	дек. Любачівського
48. Плазів	прив. наданя	дек. Любачівського
49. Радруж	прив. наданя	дек. Любачівського
50. Шутків	Перем. Еп. Орд. лат.	дек. Любачівського
51. Урож	прив. наданя	дек. Мокрянського
52. Якубова воля	прив. наданя	дек. Мокрянського
53. Арламівська воля	прив. наданя	дек. Мостиского
54. Крукеничі	право поч.	дек. Мостиского
55. Горуцко	право поч.	дек. Дрогобицького
56. Войкова	цїс. наданя	дек. Мушинського
57. Криниця	цїс. наданя	дек. Мушинського
58. Милик	цїс. наданя	дек. Мушинського
59. Розстока велика	прив. наданя	дек. Мушинського
60. Чирна	цїс. наданя	дек. Мушинського
61. Германовичі	прив. наданя	дек. Нижанківського
62. Грушатичі	прив. наданя	дек. Нижанківського
63. Сливниця	прив. наданя	дек. Нижанківського
64. Суха воля	прив. наданя	дек. Олещицького

65. Загіре	приватного надання	деканата	Ольховського
66. Вишатичі	приватного надання	деканата	Пер. загородського
67. Святе	приватного надання	деканата	Пер. загородського
68. Крамарівка	приватного надання	деканата	Порохницького
69. Белзец	свобідного надання	деканата	Потелицького
70. Голе	приватного надання	деканата	Потелицького
71. Рава руска	приватного надання	деканата	Потелицького
72. Бобятин	право почиває	деканата	Сокальського
73. Скоморохи	приватного надання	деканата	Сокальського
74. Волошинова	ОО. Василіян	деканата	Старосамбірського
75. Ісаї	приватного надання	деканата	Старосамбірського
76. Смильня	приватного надання	деканата	Старосамбірського
77. Стрільки	патрона право почиває	деканата	Старосамбірського
78. Воютичі	приватного надання	деканата	Старосільського
79. Старасіль	приватного надання	деканата	Старосільського
80. Никловичі	приватного надання	деканата	Судово вишеньського
81. Руда монастирська	приватного надання	деканата	Потелицького
82. Тулиголови	право почиває	деканата	Судово вишеньського
83. Пелня	приватного надання	деканата	Сяницького
84. Сенькова воля	приватного надання	деканата	Сяницького
85. Юрівці	приватного надання	деканата	Сяницького
86. Пристань	приватного надання	деканата	Угнівського
87. Теглів	приватного надання	деканата	Угнівського
88. Угнів	приватного надання	деканата	Угнівського
89. Дашівка	право почиває	деканата	Устрицького
90. Коросо	царського надання	деканата	Устрицького
91. Ольшаниця	право почиває	деканата	Яворівського
92. Порудно	приватного надання	деканата	Яворівського
93. Тростянець	приватного надання	деканата	Яворівського
94. Яжів новий	приватного надання	деканата	Яворівського
95. Кальників	приватного надання	деканата	Ярославського
96. Майдан	приватного надання	деканата	Ярославського
97. Полкині	приватного надання	деканата	Ярославського
98. Поляни суровичні	приватного надання	деканата	Яслиського
99. Верхрата	право почиває	деканата	Потелицького
100. Прелукі	приватного надання	деканата	Яслиського
101. Пулави	приватного надання	деканата	Яслиського
102. Явірник руский	громади місцевої	деканата	Яслиського
103. Ясель	приватного надання	деканата	Яслиського
104. Кобляцька воля	Пресов. Еп. гр. кат.	деканата	Самбірського.

Прошення внесені не після приписаної форми і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо свідомством з іспиту конкурсового, як і ті, котріби вплинули по дни 15 лютого 1918, яко безпредметові будуть звернені безуспішно.

Від гр. кат. Еп. Консистерії

Перемишль, дня 23. грудня 1917.

Ч. 6.

Ч. 77/Орд. Відозва „Головного українського Епархіального Комітету для воєнних сиріт“ в Перемишлі о полотно і біле для сиріт.

Знов стаємо перед Вами, Всечесні Отці, а за Вашим посередництвом перед вірними Ваших парохій і витягаємо руку по нові жертви на сироти.

Комітет приймає діти на щле удержане, старає ся проте не лишень о приміщене і прокормлене, але має подбати також о одѣж, біле, постелю і обуву. Потребує полотна на сінники, заголовки, простирала, рушники, спідне біле, онучки. Сирота приходить до захисту без всего того. Добре, що держить ся на ній яка сорочина. Є проте річию Комітету дати дітям сі для здоровля і чистоти так необхідні річи.

А коли пригадаємо, що дітий єсть 300, що доси для них з великим трудом придбане і ласкавими заходами многих Всч. Отців призбиране зуживає ся скоро, що прибувають нові сироти, які того всего не мають, а в кінци, що за гроші гаких річий не купимо, бо їх нігде нема, то зрозуміють Всч. Отці, що мусимо о них просити. Пожадане єсть всяке полотно, навіть уживане, коби лиш чисте, готові части біля, рушнич, простирала, хустки, коци, дерги, свити і кожухи.

Призбирані жертви просимо доставляти або при нагоді фірою з близших місцевостей, або почтовими посилками — все на адресу Комітету.

Від „Головного Українського Епархіального Комітету для воєнних сиріт“ в Перемишлі.

Зі сторони Еп. Ординаріяту поручає ся отсе проєче Комітету для сиріт Всч. Отцям і вірним Епархії і триво і заохочує ся їх до діла християньского милосердія в хосен дітий, яких гроза війни діткнула найбільше.

Лише спільними силами і при діяльнім співділаню цілої Епархії зможемо захистити наші сироти від нужди.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 23. грудня 1917.

Ч. 7.

Ч. 8610. Стан каси вдов сирот. Інститута

за час від 1. цвітня до 30. червня 1917.

А) ФОНД КОРЕННИЙ

П р и х і д	Готівка		Цін. папери		Р о з х і д	Готівка		Цін. папери	
	К.	с.	К.	с.		К.	с.	К.	с.
1. Перенос	25743	80	428240	—	1. Перенос	—	—	—	—
2. о. Шумский Лев	200	—	—	—	2. Закуплено 5½% обл- гацію IV. военной позички на номіналь- ну вартість 20000 К	18485	56	—	—
3. о. Мазяр Петро	100	—	—	—	разом	18485	56	—	—
4. о. Марчак - Барань- ский Емилян	200	—	—	—					
5. За требник Шашке- вича	10	—	—	—					
6. Деканат Потелицкий від о. Ломницького Е.	400	—	—	—					
7. о. Фенич Іван	200	—	—	—					
разом	26853	80	428240	—					
розхід	18485	56	—	—					
остає	8368	24	428240	—					

Б) ФОНД РЕЗЕРВОВИЙ

П р и х і д	Готівка		П р и х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
1. Перенос	23492	39	16. о. Логінський Іван	43	05
2. о. Вітошинський Максимілян	113	—	17. о. Наконечний Андрей	99	98
3. о. Захаріясевич Ярослав	20	—	18. о. Захаріясевич Ярослав	30	50
4. Деканат Сокальский	60	—	19. о. Гарбовский Николай	120	85
від о. Матвіяса Івана			20. о. Федоряк Антін	40	—
5. Деканат Яворівський	40	—	21. о. Викович Алексей	80	—
від о. Цепинського Евстахія			22. о. Шпиталь Іван	20	—
6. о. Шумский Лев	60	50	23. Деканат Потелицкий	41	—
7. о. Кондрацкий Василь	80	—	від о. Ломницького Евгена		
8. о. Гринишин Ілля	230	—	24. о. Юзьвяк Мих. ц. к. курат	80	—
9. Деканат Старосамбірський	40	—	25. о. Кункевич Василь	140	—
від о. Шевчика Івана			26. о. Гринишин Ілля	60	—
10. о. Яремкевич Василь	40	—	27. Деканат Судово Вишеньський	60	—
11. о. Юзьвяк Мих. ц. і к. курат	80	—	від о. Брановського Антона		
12. Деканат Жукотинський	42	—	28. Деканат Потелицкий	91	24
від о. Господаревского Івана			від о. Кошеля Йосифа		
13. о. Паславский Михайло	90	—	29. о. Папп Володимир	60	—
14. о. Гасько Людвик	41	—	30. Деканат Ярославський	420	—
15. о. Гарасимчук Петро	355	64	від о. Саноцького Володимира		

П р и х і д	Готівка		Р о з х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
31. о. Полянський Николай	100	—	1. Перенос	—	—
32. Деканат Сяніцький . . . . . від о. Гамівки Павла	100	—	2. видатки	—	—
33. о. Несторович Лев	20	—	разом	—	—
разом	26351	—			
розхід	—	—			
остає	26351	—			

В) Ф О Н Д Р О З П О Р Я Д И М И Й

П р и х і д	Готівка		П р и х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
1. Перенос	4002	75	18. Деканат Височанський	120	—
2. Деканат Олещицький . . . . . від о. Павловського Констан.	40	—	іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Мороз Григорий, Фе- дєвич Іван і Тустанович Ор. а о. Пясецький Зенон зложив 60 Кор.		
3. Деканат Жовківський . . . . . іменно зложили по 40 Кор. ОО.: Демчук Матій, Марино- вич Йосиф, а по 20 Кор. зло- жили ОО.: Колянковський Ал., Адріанович Леонтин і Утри- ско Володимир.	140	—	19. Деканат Судово Вишеньський від о. Кушніра Николая	20	—
4. о. Кордасєрич Анатоль	20	—	20. о. Ковальський Володимир	20	—
5. о. Гомза Ємиліян	20	—	21. Деканат Куликівський . . . . . іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Іванец Йосиф, Грушке- вич Константин; Мацорак Северин, Пастєрнєк Іван, Му- сій Теофіль, Гоцький Володи- мир, Шумило Михайло і Ясе- ницький Кипріян.	120	—
6. о. Заремба Йосиф	20	—	22. о. Фєнєч Іван	20	—
7. о. Борисєвич Андрій	20	—	23. о. Папп Володимир	20	—
8. о. Мартинович Орєст	20	—	24. Деканат Ярославський . . . . . іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Хотинєцький Киїріян, Гоцький Бронислав, Кійко Стефан, Прокин Іван, Косо- ноцький Іван, Дорош Стефан, Гіль Марко, Ключас Іван, Крайчик Николай, Брилін- ський Іван, Калимон Григорий. Михалтха Андрей, Заремба Йосиф і Калимон Іван.	300	—
9. о. Маруццєк Володимир	20	—	25. Деканат Сокальський . . . . . іменно зложили о. Давидович Ємиліян 20 Кор., а о. Граб Володимир 60 Кор.	80	—
10. о. Тис Прокопій	20	—			
11. Деканат Старосамбірський . . . . . іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Вахнянин Омєлян, Ла- пічєк Віктор, Ольшєцький Іван і Бордун Димитрій	80	—			
12. о. Пасічинський Теодор	20	—			
13. о. Марчєк Баранський Омєл.	40	—			
14. о. Качмар Михайл	20	—			
15. о. Федоряк Антоній	20	—			
16. Деканат Потєлицький . . . . . іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Ломницький Євген і Ко- шєль Йосиф.	40	—			
17. Деканат Лєський . . . . . іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Бірєцький Іван і Калу- жняцький Болєслав.	40	—			

П р и х і д	Готівка		П р и х і д	Готівка	
	к.	с.		к.	с.
26. Деканат Яворівський . . . іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Кручковський Михаїл, Наклович Михаїл, Лев Ми- хаїл, Твердохлб Антоній, Ткачук Ілля, Андрійчик П., Жук Віктор, Подлуский П., Тесля Михаїл, Сологуб Ва- силь, Щурко Стефан, Пас- чинський Ярослав, Цепин- ський Евстахій і Кочиркевич Анарій.	280	—	29. Деканат Сяноцкий . . . іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Хоминський Евген, Кон- стантинович Емільян, Віто- шинський Максим, Очабрук Александр і Мекелита Ц., а о. Полянський Богдан зло- жив 40 Кор.	140	—
27. Деканат Любачівський . . . іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Стеципин Михаїл, Сав- чин Антоній, Гучко Василь, Лесак Іван, Гарабач Стефан, Костек Іван, Козенка Алек- сандр, Масляник Іван, Гара- совський Теофіль, Поскіра Михайло і Грицевейкий Ом.	210	—	30. о. Яхно Яков	20	—
28. о. Бенцін Андрей	40	—	31. Деканат Старосольский від о. Дуркота Михайла.	20	—
			32. о. Несторович Лев	20	—
			33. о. Заяць Володимир	20	—
			34. о. Горницький Володимир	20	—
			35. о. Мудрий Іван	20	—
			36. о. Твердохлб Антін	40	—
			37. о. Техович Іван	40	—
			38. о. Смолинський Василь	40	—
			39. о. Ньчай Стефан	40	—
			40. о. Тустановський Кирил	40	—
			41. о. Котис Данніл	40	—
			42. о. Рейнарович Йосиф	40	—

П р и х і д	Готівка		Р о з х і д	Готівка	
	к.	с.		к.	с.
43. о. Хомяк Володимир	40	—	1. Перенос	—	—
44. о. Черкавський Мирослав-Юр.	40	—	2. Вдовам і сиротам порядочна запомога за р. 1916	1600	—
45. о. Ярка Теодор	40	—	3. Переддток вдовам і сиротам на р. 1917	60	—
46. о. Менцинський Юрій	40	—	4. Печатанє протоколу	320	—
47. Деканат Потелицкий . . . . . від о. Кошеля Йосифа	60	—	5. Ремунація на діловодство за I. піврік 1917	550	—
48. % від IV. Военної пожички за I. піврік 1917	2747	—	6. Канцелярія Консистерска	50	—
разом	9369	75	7. Видатки канцелярийні	804	—
розхід	2590	24	8. Порто	220	—
остає	6779	51	разом	2590	24

П О В Т О Р Е Н Ё:

Дня 30. червня 1917 має бути в касі:

I. Фонд коренний	готівка	8.368	К. 24 с.,	цінні папери	428.240	К. — с.
II. " резервний	"	26.351	" 15 "	" " "	—	" — "
III. " розпорядимий	"	6.779	" 51 "	" " "	—	" — "

Всього готівкою 41.498 К. 90 с., цінні папери 428.240 К. — с.

В Перемишлі, дня 30. червня 1917.

С. Мацюрак
секретар.

М. Подолинський
предсідатель.

В. Василькевич
касієр.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.
Перемишль дня 15. грудня 1917.

Ч. 8.

Стан каси вдов. сир. Інститута

за час від 1. липня 1917 до 30. вересня 1917.

А) ФОНД КОРЕННИЙ.

П р и х і д	Готівка		Цін. папери		Р о з х і д	Готівка		Цін. папери	
	К.	с.	К.	с.		К.	с.	К.	с.
1. Перенос	8368	21	48	40	1. Перенос	—	—	—	—
2. о. Ціховляз Василь	400	—	—	—	2. СС. Василянків Перемисли на сплату довгу	—	—	500	—
3. о. крил. Зубрицький А.	50	—	—	—	3. Вилано з каси Лист Заст. Австр. кред. Заведеня П. Е. С. 6842 Ч. 27	—	—	200	—
4. СС. Василянки на сплату довгу	500	—	—	—	4. Видано з каси Лист Заст. Австр. кред. Заведеня І. Е. С. 6. Ч. 80	—	—	200	—
5. о. Грушкевич Клим	200	—	—	—	разом	—	—	900	—
6. За вильосовані 3% Листи заставні Общ. Австр. кред. Заведеня по 200 К. Е. С. в. №. 80 і П. Е. С. 6842 №. 27.	764	—	—	—					
7. о. Попель Теодор	100	—	—	—					
8. Уряд парохіяльний в Лівчишах за Требник Шешкевича	10	—	—	—					
разом	999	21	48	40					
розхід	—	—	—	900					
остат	999	21	48	40					

Б) ФОНД РЕЗЕРВОВИЙ.

П р и х і д	Готівка		П р и х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
1. Перенос	2635	51	6. Деканат Порохницький	60	—
2. Деканат Перемиско-Загород. іменно зложили: о. Миколайчик Мартин 40 Кор., а о. Кривавич Zenon 20 Кор.	60	—	7. о. Метелля Северин	40	—
3. о. Ціховляз Василь	80	—	8. Деканат Сокальський	140	—
4. Деканат Лиский	40	—	від о. Менціньського Антонія	—	—
5. Деканат Угнівський	40	—	9. Деканат Канчуцький	20	—
від о. Чеховича Йосифа	—	—	від о. Каміньського Івана	—	—
			10. Деканат Варяжський	121	—

П р и х і д	Готівка		Р о з х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Лавренкий Василь, Кашубинський Іван, Гиссовський Петро, Озмак Роман, Фартух Василь, а о. Бирка Іван зложив 21 Кор.			1. Перенос	—	—
			2. Дуб Климентина	190	—
			разом	190	—
11. о. Янів Петро	20	—			
12. о. Грушкевич Климентий	110	—			
13. о. Венгринович Антоній	151	65			
14. о. Ковальський Іван	40	—			
15. Деканат Яелиський . . . . . від о. Кмицикевича Романа	20	—			
16. о. Кушлик Евген	100	—			
17. о. Долошинкий Александер	200	—			
18. Деканат Ліський . . . . . іменно зложили: о. Сембратович Любомир 40 К, о. Чертежинський Дмитрій 21 К, о. Левицкий Теодор 22 К, і о. Добрянський Северин 40 К.	123	—			
19. о. Грицик Григорій	81	—			
20. Деканат Дуклянський . . . . . іменно зложили по 40 Кор. ОО.: Копистянський Корнило і Копистянський Стефан.	80	—			
21. Полянський Генрик	20	—			
22. Деканат Мокрянський . . . . . іменно зложили о. Плятек Юліян 20 К, о. Стецев Лев 40 К, Криса Іван 80 К, Хотинецький Константин 40 К, Юзьвяк Михаїл 20 К, Чижович Симеон 40 К, Вислоцкий Ігнатій 60 К, Миколаєвич Антоній 40 К, Кишик Стефан 40 К і Децко Андрей 20 К.	405	—			
разом	28301	80			
розхід	190	—			
остає	28111	80			

В) ФОНД РОЗПОРЯДИМИЙ

П р и х і д	Готівка		П р и х і д	Готівка	
	к.	с.		к.	с.
1. Перенос	6779	52	10. Деканат Варяжский	200	—
2. Деканат Перемиско-Загород. іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Кузик Петро, Миколай- чук Мартин, Каранович Йо- сиф і Кривач Зенон.	80	—	іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Лаврецький Василь, Бир- ка Іван, Кашубіньський Іван, Гиссовський Петро, Осмак Роман, Фартух Василь, Тре- шневський Еміліян, Давидо- вич Кароль, Карп'як Михаїл і Кречковський Володимир.	—	—
3. о. Цховвляз Василь	20	—	11. Деканат Ярославський	20	—
4. Деканат Ліський	100	—	від о. Крупи Юрія	—	—
іменно зложили по 20 Кор. О.: Мисик Василь і Заворо- тюк Михайло, а о. Венгри- нович Володимир з Крецова зложив 60 Кор.	—	—	12. о. Янів Петро	20	—
5. Деканат Угнівський	180	—	13. о. Грушкевич Климентій	20	—
іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Омеляньський Євген, Гоцький Алексей. Чехович Йосиф, Тисович Николай, Сиротинський Іван, Сиротинь- ський Орест, Жук Георгій, Гробельський Брон. і Яцев Антоній.	—	—	14. о. Василькевич Мокій	68	50
6. Деканат Порохницький	100	—	15. о. Ковальський Іван	20	—
іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Бодревич Даниїл, Де- мяньчик Іван, Гнатишак Іван, Ярка Теодор і Наконечний Андрій.	—	—	16. Деканат Яслиський	240	—
7. о. Метелля Северин	20	—	іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Стукач Павло, Колодїй Симеон, Охнич Василь, Те- сля Михаїл, Гробельський Ми- хаїл, Ісайчик Роман, Королі Михаїл, Вендзилович Дамян, Венгринович Іларіон, Коваль- чик Іван, Бескид Антоній і Кмицикевич Роман.	—	—
8. Деканат Петелицький	200	—	17. о. Гуменюк Роман	88	—
іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Гіряк Михаїл, Івану- сяк Семен, Тарасович Іван, Фоліс Антін, Тустановський Льонгін, Козїн Константин, Артимишин Алексій, Леон- тович Адріян, Ничай Стефан і Гойдиш Володимир.	—	—	18. о. Федоронько Стефан	90	—
9. Деканат Канчуцький	120	—	19. о. Попель Теодор	30	—
іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Венгринович Дионизій, Каміньський Іван, Лопат'як Николай, Булик Никита, Ан- тонів Андрій і Карпевич Іван.	—	—	20. Ясницький Северіян	60	—
			21. Деканат Ліський	122	—
			іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Сембратович Любомир Левицький Юліян, Добрянь- ський Северин, Михальчук Димитрій, Мисик Василь, а о. Левицький Теодор зложив 22 Кор.	—	—
			22. о. Грицик Григорій	20	—
			23. Деканат Дукляньський	120	—
			іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Флюнт Зиновій, Миш-	—	—

П р и х і д	Готівка		Р о з х і д	Готівка	
	К.	с.		К.	с.
ковський Іван, Каламунецький Петро, Коциловський Кирило, Копистянський Корнелій і Копистянський Стефан.			1. Перенос	—	—
24. о. Полянський Генрик	20	—	3. Вдовам і сиротам порядочна заемога за 1916 р.	742	—
25. о. Мрозовський Михайл	320	—	3. Вдовам і сиротам передаток на рік 1917	530	84
26. о. Лесак Івн	40	—	4. Порто	2	15
27. % від Листу Заст. гал. Банку гіпотечного С. А. Ч. 25102 за перший піврік 1917	13	23	разом	1274	99
28. % від Листів Заст. Банку краєвого за перший піврік 1917.	526	25			
29. % дописаний до книжочки вкладкової Віденського Банку звязкового ч. 5947 до 30 червня 1917	34	09			
30. % від Листів заставних Товариства кредитового земського у Львові за перший піврік 1917	2545	84			
31. % від Листів заст. гіпотечн. Банку земельного у Львові за перший піврік 1917	25	77 23			
32. Земельний Банк гіпотечний за купони від 4½% Листів заставних за час від 1/7 1916 до 1/7 1917	26	44			
33. Австрійське Кредитове Заведення за купони від 3% Листів заставних за час від 1/2 1916 до 1/8 1917 і 1/6 1916 до 1/6 1917	135	36			
34. Галицьке кредитове Товариство земське за купони від 4% Листів заставних за час від 30/6 1916 до 0/6 1917	58	80			
35. Деканат Мокряньський . . . . . іменно зложили по 20 Кор. ОО.: Стецев Лев, Криса Іван, Юзьвяк Михайл з Броничі Чижович Симеон і Децко Андрей.	100	—			
разом	15095	25			
розхід	1274	99			
остає	13820	26			

П О В Т О Р Е Н Ё :

Дня 30. вересня 1917 має бути в кассі :

I. Фонд коренний	готівка	9.992 К.	24 с.	цінні папери	427.340 К.	— с.
II. „ резервовий	„	28.111 „	80 „	„ „	— „	— „
III. „ розпорядимий	„	13.820 „	26 „	„ „	— „	— „
Всього готівкою		51.924 К.	30 с.	цінні папери	427.340 К.	— с.

Перемишль, дня 30. вересня 1917.

С. Мацюрак
секретар.

М. Подолинський
председатель.

М. Василькевич
касієр.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 15. грудня 1917.

Ч. 9.

Ч. 8941. Конкурс на посаду катихита ц. к. гімназії в Сяноці.

Ц. к. Рада шкільна краю в Бялій оголошує п. д. 21. грудня 1917 Ч. 27.196/IV конкурс на посаду катихита в ц. к. гімназії в Сяноці. Прошення належито удокументовані належить вносити посредством своєї власти до ц. к. Ради шкільної краю найпізнійше до дня 15. Січня 1918. Рівночасно повідомляє ся, що Еп. Ординаріят відніс ся з просьбою до Вис. ц. к. Ради шк. краю о продовжене речинця для вношеня подань о висше згадану посаду до хінця січня 1918.

Тое подає ся до відомости Всеч. Духовенства.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 4. січня 1918.

ХРОЇКА.

Радниками і референтами Еп. Консисторії іменовані :

Ч. 62/орд. Впр. о. Хотинецький Кипріян, парох в Ярославю.

Ч. 65/орд. Впр. о. Волошинський Кароль, Архіпресвітер Мітрат, Впр. Подолинський Мирон, Архідіакон-Мітрат, Впр. о. Войтович Іван, кустос Капітули. Впр. о. Мриц Михаїл, ректор семинара диецез. Впр. о. Зубрицький Ал., канцлер Еп. Консисторії. Впр. о. Левицький Вас. митрат, парох катедр. Всеч. о. Савчин Іван, професор релігії в ц. к. гімназії з викладовим язиком поль. в Перемишли, Всеч. о. Чабан Назарій, катихит шкіль виділових в Перемишли. Сьвіт. Др. Масцох Василій, ц. к. курат полевий, Всеч. о. Мартинович Омелян, професор релігії в ц. к. гімназії з викладовим язиком руским в Перемишли. Сьвіт. Др. Пянило Василій, духовник епарх. семинара.

Сьвіт. Др. Лакота Григорій, проф. права канонячного і префект дух. семинара.
Всеч. о. Мацюрак Стефан, катихит україн. жіночого ліцея. Всеч. о. Комар-
ницький Михаїл, катихит школи дівочої вид. ім. Франц Йосифа. Всеч. о. Василь-
кевич Мокій, катихит школи муж. виділ. ім. Франц Йосифа.

Ч. 8311. Всеч. о. Федорович Карол, декан дрогобицький і парох в Губичах, ім. дійсним
Радником Еп. Консистоїї. Всеч. о. Гумецький Юліян, декан добромільський і пар.
в Війську і Всеч. о. Дороцький Михаїл, декан мушинський і парох в Злоцкім, ім.
поч. Радниками Еп. Консистоїї.

Ч. 7905. Всеч. о. Залітач Ал., директор прив. семинарії учит. і катихит школи виділ.
в Яворові ім. шкільн. орд. комісарем для надзору науки релігії в школах се-
редних в Яворові.

Ч. 8291. Всеч. о. Марущак Волод., ім. заступником катихита при ц. к. гімназії в Дрого-
бичи.

Ч. 8241. Всеч. о. Гура Теодор, прив. катихитом при школах народ. в Дрогобичи.

Ч. 8433. Всеч. о. Кмицикевич Володимир, заступником катихита при ц. к. школі реальній
в Раві рускій.

Ч. 7416. Всеч. о. Кузев Іван парох в Дидівій, ім. деканом Затварницьким на місце увіль-
неного від тої довжності на власне прошене Всеч. о. Котецького Іосифа.

Ч. 8309. Всеч. о. Полянський Василій парох в Середнім вел., ім. деканом Ольховецьким.

Некрологія.

О. Кокуревич Михаїл, парох в Бігальях, уп. 12/12 1917.

„ Калужняцький Болеслав, парох в Стефковій, уп. 24/12 1917.

Души їх поручають ся молитвам Всеч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консистоїї.

Перемишль, дня 4. січня 1918.

† ИОСАФАТ

Епископ.

Александр Зубрицький

Канцлер.

Вістник

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1918.

Видано 25. січня.

Ч. II.

Ч. 10.

Ч. 2. Орд. В справі Апостольства молитви.

Деякі священники тутешньої Епархії відносили ся до Еписк. Ординаріату о власть канонічно оснувати товариство «Апостольство молитви». Щоби не потребувати кождому з осібна відповідати, уважаємо за потрібне пригадати дещо з інструкції, виданої в сій справі в 1906 р. (Вістник епарх. ч. 1), а яка з воєнних причин не в одній парохії могла затратити ся.

І так: Цілею «Апостольства Молитви» є поширене царства Божого на землі, се є поширене слави Божої і старання о спасенє душ. Середником до осягання сеї ціли, є на першій місці молитва в злучі з молитвою Пресв. Серця Христового.

«Апостольство Молитви» не є властивим брацтвом, лише побожним товариством і може бути основаним в поодиноких парохіях, монастирах, заведенях, інститутах, школах, інтернатах, бурсах, захистах, шпиталях, карних заведенях і т. п., християнських товариствах і союзах всякого рода.

Апостольство ділить ся на три степені після міри обов'язків, які на себе беруть члени, з відси і три степені або класи членів.

Ближші інформації о сих трех степенях «Апостольства Молитви», як і о відпустах, якими св. Церков наділяє членів «Апостольства Молитви», подає вписовий лист до «Апостольства Молитви».

За прийняте і вписанє до «Апостольства Молитви» і за карту вписову під загрозою утрати відпусту, нічого не можна жадати, але місцевим Провідникам не є заказано приймати евентуальні добровільні датки на цілі товариства і при нагоді зборів товариства заряджувати збиране жертв.

Тому що «Апостольство Молитви», як вище сказано, не є властивим брацтвом, але лише побожним товариством, до основаня в парохії або заведеню не потребує канонічного установленя через Єпископа, але лише прилученя, яке довершує іменованій Єпископским Ординаріят, Епархіяльний Провідник (Директор) Апостольства. Таким Провідником для Перемиської Епархії є Всч. О. Діонізий Ткачук, Ігумен монастиря Чина св. Василія В. в Крехові (П. в м.).

Всч. ОО. Парохи, Катихити і Наставники різних заведень, що хотять запровадити у себе «Апостольство Молитви», мають в сім ділі удавати ся до вище згаданого Епархіяльного Провідника Апостольства, адресуючи свої письма до Ігуменату ОО. Василія в Крехові. Урядова переписка парохіяльних Урядів з Ігуменатом є вільна від почтової оплати.

Той сам о. Провідник уділить також безплатно грамоту прилученя місцевого Апостольства, вписові листи Апостольства, грамоту на місцевого Провідника Апостольства wraz з виказом обовязків і привилеїв Провідника, дипломи для Ревнителів(льок) і всі потрібні інформації.

Примічає ся, що в поодиноких парохіях і школах звичайно бувають місцевими Провідниками ОО. Парохи і Катихити. Але такому місцевому Провідникови (director ordinarius) прислугує право на своє місце в даній потребі назначити иншого священика на наставника Апостольства в парохії або школі.

Кождий місцевий Провідник може приймати до Апостольства членів з поза обсягу його парохії, школи, заведеня і т. п. і то вірних стану духовного, монашого і світского.

Також повідомляє ся, що «Апостольство Молитви» ріжнить ся від «Римского Архібрацтва Найсв. Серця Іс. Христа», якого цілю в першій мірі є почитане Пресв. Серця Ісуса. Наставник Апостольства в якійсь парохії або заведеню не має ще тимсамим власти приймати членів до згаданого Римского Архібрацтва, але може отримати сю власть через епархіяльного Директора, і сю власть дають раз на завжди для кождоразового Наставника Апостольства в якійсь парохії або заведеню. Але члени силою сеї власти прийаті не є членами місцевого брацтва, але Римского Архібрацтва, і їх брацкою церквою не є місцева церков, але відносна Римска церков. Тому, если до якогось відпусту жадає ся відвідин брацкої церкви, то мусить Сповідник в цілі отриманя відпусту, відвідини брацкої церкви перемінити на відвідини місцевої церкви або на инше побожне діло. А Наставник Апостольства має обовязок спис членів, що їх прийняв до Римского Архібрацтва, від часу до часу (бодай раз в році) пересилати до впису або до самого Архібрацтва в Римі, або до такого місцевого брацтва, що є злучене з Римским Архібрацтвом.

А еслиби хто хотів у себе завести місцеве брацтво Найсв. Серця І. Христа, то треба просити о канонічне установленє сего брацтва через Єпископа, а відтак в цілі отриманя відпустів і ласк о причученє до Римского Архібрацтва.

Зі сказаного виходить, що „Апостольство Молитви“ і „Брацтво Найсв. Серця І. Христа“ (чи то римске, чи місцеве) є зовсім віддільними від себе товариствами і тому можна в якійсь парохії ввести або лише „Апостольство Молитви“ або лиш Брацтво Найсв.

Серця І. Христа, або одно і друге. А хочайби і оба були введені, то кожний може вписуватись до одного або другого, або до обох разом.

Примічає ся, що всі відпусти Апостольства Молитви і Брацтва Найсв. Серця Іс. Христа примінив св. Апостольський Престол до нашого св. обряду.

Вкінці з покликом на тутешне заряджене з дня 2. падолиста 1917 ч. 35/орд. і в виду сего, що відносно товариство в першій мірі має на цілі піднесенє релігійно-морального життя між вірними, котрого наш нарід особливо в теперішних часах так дуже потребує, ще раз поручає ся Всеч. ОО. Душпастирям, щоби як найревнійше заняли ся розвитком, евентуально введенєм в жите Товариства „Апостольства Молитви“, так щоби згодом в жадній парохії его не забракло. Тим, що ще не предложили тут звіту з розвою згаданого товариства, поручає ся, щоби як найскорше се зділали.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 8. січня 1918.

Ч. 11.

Ч. 13/орд. В справі відкладання священничих свячень кандидатами духовного стану, що покінчили богословські студії.

Річ се досьвідом стверджена, що кандидати духовного стану, які по скінченю богословських студій через довший час не приступають до священничих свячень, поволи затрачують найпотрібніші богословські відомости і занедбують ся під зглядом релігійним і моральним.

Щоби сему зарадити, Еп. Ординаріят уважає за вказане видати зглядно відновити слідуєчий розпорядок:

1. Кандидати духовного стану, що покінчили богословські студії, можуть без ніякого позволення відложити ординацію лише на оден рік від часу, коли покінчили богословські студії.

2. Щоби могли свячення відложити на довше, як оден рік, на се потребують осібного позволення, яке однак буде давати ся лише зі слухних, оправданих причин і то найдальше до двох літ.

3. Кандидатів, що в протягу двох літ від покінчення богословських студій не приступають до свячень, Еп. Ординаріят буде уважати за виступивших зі звязи з єпархіяльним клиром.

Рівночасно з'обов'язуємо всіх згаданих кандидатів, щоби як найчастійше, а по крайній мірі раз на місяць приступати до св. Сповіді і св. Причастія і при приступленю до свячень виказали ся відносними посвідками.

Вкінці кзиваємо згаданих богословів, щоби всі донесли сейчас до Еп. Ординаріяту про місце свого перебування, а ті, що ще не представили ся Ординарієви, щоби се як найскорше зділали в однім з днів, в який Епископ звичайно уділають авдієнцій, с. є. ві второк, середу або п'ятницю.

Всеч. ОО. Декани (згл. Парохи) звернуть увагу на сей розпорядок укінченим богословам, які находять ся в їх деканаті (згл. парохій).

Рівнож строго закаує ся всім кандидатам духовного стану піднимати ся без особлившого позволеня Еп. Ординаріату якого небудь заняти чи платного чи безплатного, якеби не стояло в тісній лучности з їх духовним званем.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль дня 9. січня 1918.

Ч. 12.

Ч. 15 орд. В справі подань на опорожнені парохії.

З покликком на оголошений під днем 23. грудня 1917 ч. 8801 конкурс на опорожнені парохії (Вістник еп. арх. Перемишльскій ч. I з р. 1918 ст. 2) Еп. Ординаріат уважає за вказане видати слідуєчий розпорядок:

Поданя належить вносити впрост до Еп. Консистерії при долученю свідоцтва конкурсового дотично наук або грамоти увидьнення від іспиту конкурсового дотично наук і то в означенім речинци т. є. має івійти до протоколу Еп. Консистерії найпізнійше в день реченця. Пізнійші поданя не будуть узгляднені.

Если хто убігає ся о кілька парохій, має вносити подане на кожду парохію окремо. Поданя на кілька парохій разом не будуть узгляднені. В кождім поданю має бути означене:

1. Рік уродження.
2. Рік рукополаганя.
3. Які займав від часу рукополаганя посади з докладним означенем дня, від котрого до котрого.
4. Жонатий чи идоєць, чи безженний.
5. Чи і кілька має дітей, в якім віці, чи котре з них займає уже які посади або чи позістає на удержаню рідичів. зглядно віця.
6. ОО. Парохи мають також навести причини, чому хочуть змінити парохію.

О висланю поданя до Еп. Консистерії має убігаєчий ся повідомити свій Уряд деканальний з долученем такого числа блянкетів кваліфікаційних табель, на кілька парохій подав ся.

Ті табелі кваліфікаційні має Всеч. о Наставник деканату вишовнити і до Еп. Консистерії відослати найдалше в десять днів по їх отриманю.

В тих табелях має на підставі протоколу з осмотру деканального дотично парохій, (а если не має такого протоколу, то належить предприняти сейчас осмотр парохій і протокол з того осмотру списати) в совісти виказати, чи убігаєчий ся вишовняє всі свої душпастирські обовязки точно і ревно, а іменно:

1. Чи відправляє Служби Божі, Утрені і Вечірні кождої Неділі і Свята точно в означенім часі, і чи відмавляє церковне правило,

2. Чи має що Неділі і Свята проповідь і катехизації так в матерній як і в дочерній церкві.

3. Чи не опускає в Неділі і Свята відправи вечірні і катехизації.

4. Чи до проповіді і катехизації приготує ся і чи добре проповідає.

5. Чи має яку богословську бібліотеку, з котрої мігби відновляти свої богословські відомости і виготовляти проповіді і катехизації.

6. Чи і коли мав богословський відчит на деканальнім соборі і о чім і его оцінку.

7. Чи бере участь в деканальних соборах і чи відпрацьовує сповідь.

8. Чи і коли брав участь в духовних виравах (реколекціях).

9. Чи провадить примірне родинне пожитє.

10. Яке його відношенє до парохіяян, чи мають до него довіре і чи не жалують ся в чім на него.

11. Чи належито провадить метрики і взагалі парохіяльну канцелярію.

12. Чи предкладає метрикарні копії з означенім часі.

13. Чи на урядоні письма відповідає сейчас.

14. Чи після приписів провадить церковні рахунки і чи всі видатки з церковної скарбони і взагалі з церковного маєтку суть належито удокументовані.

15. Яке його товариске пожитє з сусідами і деканальним духовенством.

16. Чи має поважанє у парохіяні і у кондеканальних.

17. Чи уділяє науку релігії в школах точно і кілько годин мав в попереднім році науки релігії в кожній школі після шкільного дневника.

18. Чи і які має побічні занятя.

Вкінци особливпні його прикмети так додатні як і відємні і чи має які похвальні або наганні грамоти.

Такі самі табелі кваліфікаційні мають Всч. деканальні Уряди долучати до подань о увільненє від конкурсового іспиту дотично наук.

Табелі ті мають ся відсилати до Еп. Ординаріату в Перемишлі, яко справа довірочна.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 16. січня 1918.

Ч. 13.

Ч. 887817. Відбудова парохіяльних будівельних предметів.

Подає ся до відомости Всч. Отцям рескрипт ц. к. Намісництва в ділі відбудови парохіяльних будинків ушкоджених через воєнні діланиа:

Ц. к. Міністерство віроісповідань і просвіти заявило рескриптом з дня 29. пересня 1917 Ч. 16120, що згідно з ввєском п. к. Міністерства скарбу приділило ц. к. Намісництву Централі крайній для господарчої відбудови Галичини також відбудову знищених зглядно ушкоджених об'єктів віроісповідних, як також парохіяльних будинків мешкальних

і господарчих в Галичині, а в наслідок того відшала потреба виеднання на сі ціли осібних фондів.

В той спосіб буде забезпечене унрощене чинности, а тим самим приспішене повисших робіт.

З наведеної причини відступає ся назв. Централі акта тих справ, котрі суть в стадії доходжень, а також заряджує ся, аби властиві ц. к. Староства такі справи без дальших доходжень відіслали названій Централі. За ц. к. Намісника.

Від гр. кат. Еп. Консистеріі.

Перемишль, дня 11. січня 1918.

Ч. 14.

Ч. 8986/17. О стопі процентовій від книжочок руск. Щадницї в Перемишлї, застережених на ціли церковей, парохій і богосл. фондаций.

Дирекция рускої Щадницї в Перемишлї під днем 31. грудня 1917 Ч. 3412 надіслала ту слдуючу відозву:

»Позваляемо собі нинішним повідомити Всесвітлійшу і Високопреподобну Епископску Консистерію, що з днем 1. січня 1918 року обнизили ми стопу процентову від вкладок щадничих для наших вкладників на 3%, зглядно 2½%.

Щоби однак опроцентоване вкладок церковних і фондацийних на сім обниженю не потерпіло, порішили ми для сего рода вкладок стопи відсоткової не зміняти, так, що і на будуче опроцентоване їх буде виносити 4% від ста.

З огляду на се % які ми признаємо, будуть відповідали висоті відсоток фондаций уміщених в листах застаєних».

Се подає-ся до відома Всеч. Клирови з тим, що хотяби на котрійсь книжочці вкладковій, застереженій через Еписк. Консистерію, був витиснений 3½%, то руска Щадниця буде числила і виплачувала 4%.

Від гр. кат. Еп. Консистеріі.

Перемишль, дня 11. січня 1918.

Ч. 15.

Ч 71 Розпорядженє що до наміщаня капіталів церковних в інституції о пупілярній обезпеці.

З нагоди справоздань о затраченою цінних ефектів в часі воєнним прийшла Еп. Консистерія до спостереженя, що декотрі ОО. парохи гроші, розпорядимі скарбон церковних або зібрані на будову нових церковей, і то в значній квоті наміщують в інституціях не маючих пупілярної обезпеки, через що наражають капітали на можливість затрати.

В цілі забезпечення капіталів церковних, маючих служити добру дотичної парохії, Еписк. Ординаріят сим розпоряджає, щоби Всеч. ОО. Парохи:

1. Церковні капітали, наміщені в інституціях не маючих пупілярної безпеки, вивіли, а по зреалізованю книжочок вкладкових намістили в рускій Щадниці в Перемишлі, яка одна з наших народних щадничих кас має пупілярну безпеку і котра на жадане достарчить чеки поштової Щадниці для кождоразової безплатної пересилки грошей на-конто щадниче дотичної церкви.

2. В будучности гроші перковні, яких ужите на потреби церкви не є на разі коначне, а особливо гроші, призначені на будову нової церкви або прикрасу церкви, наміщали в рускій Щадниці в Перемишлі.

При тім пригадує ся, що згадана руска Щадниця приймає свої книжочки вкладкові до свого депозиту за виставленем квіту депозитового для партії, чим охоронює книжочки вкладкові від затраченя.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 4. січня 1918.

Ч. 15.

Ч. 280. Відозва о жертви на будову церкви в повітовім місті Рудках, деканату Комарняньского.

Рудки, місто повітове, осідок всіх урядів державних і автономічних, а церковця деревляна ьалить ся. Кілька родин обряду гр. кат., не більше як 350 душ, зубожілих, зарібників, мимо старань місцевого пароха, церкви нової виставити не зможе.

Тому духовенство деканату Комарняньского, зібране на соборчику в Рудках дня 1. жовтня 1917, узнавши коначну потребу, щоби вже в найближшій часі станула в Рудках стильова, мурована церков, вибрано підписанчій комітет повітовий, щоби тойже жертвами вірних повіту Рудецкого і цілого краю перевів в жите тоє релігійне і патріотичне діло, якого домагає ся від нас обовязок любови нашого обряду і народної чести.

О. парох з'обовязав ся за всіх жертводавців відправляти що року дня 2. липня одну Службу Божу, а сама нова церков, посвячена великому Імени Преч. Діви Марії буде носити на виднім місци напись: фундована жёртвамү вірних гр. кат. обряду на упрошене мира підчас великої світової війни.

В імя всім нам дорогої чести народної, яка домагає ся оказалої, стильової святині нашого обряду в повітовім місті Рудках, просить умильно патріотичне наше Всеч. Духовенство, щоби зволило ласкаво заняти ся збирансм добровільних датків на се богоугодне і патріотичне діло. Всі жертви просимо пересилати на адресу о. Айталя Ковальского, декана і пароха в Новосілках гостинних, почта Рудки, яко предсідателя і касієра комітету будови церкви в Рудках.

Від повітового Комітету будови церкви в Рудках: о. Айталь Ковальский, пред-

сідатель і касієр комітету, о. Стефан Онишкевич, посол і парох в Купновичах, о. Роман Стецев, парох місцевий, о. Семен Кульчицький, парох в Воцанцях, Йосиф Кульчицький, ц. к. начальник суду пов. в Рудках, Наталія Левицька, аг. Дністрз, Іван Когут, міщанин з Рудок, Гриць Хімяк, господар в Новосілках, Петро Соліма Пошіль, госп. з Чайкович, Василь Скочиляс, госп. з Воцанец.

Подаючи повизшу відозву до загального відома, Еписк. Консистерія надіє ся, що Грч. Духовенство нашої Епархії узгляднить невідраднє положенє крайно бідних парохійя Рудок і не залишить се святе діло численними жертвами своїми і своїх парохійя поперти.

Від гр. кат. Еп. Консистерії

Перемишль, дня 16. січня 1918.

Ч. 16.

Ч. 316. О власти розршати від гріхів задержаних.

З покликом на тутешнє розпорядженє з дня 3. лютого 1917 Ч. 696, (Вістник з р. 1917 Ч. IV), в котрім оголошено гріхи задержані власти Епископа і заразом ограничено власть розршати від тих гріхів, Еп. Ординаріят, во виду нинішних обставин, котрі вельми утруднюють переписку почтову, уділяє сим всім ОО. сповідникам, на час треваня війни, власть розршати від всіх гріхів задержаних власти Архисереїській.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 17. січня 1918.

Ч. 17.

Ч. 295. Конкурс на запомогу з фундації Романа Алексевича для вдів і сиріт по священиках в квоті 120 кор.

Еп. Консистерія, яко управителька запомогово фонду имени Романа Алексевича для вдів і сиріт по священиках Епархії Перемиської, оголошує конкурс на одноразову запомогу в квоті 120 кор. Управненими до одержаня сеї запомоги суть вдови і сироти по священиках рускої народности Перемиської Епархії, котрі викажуть ся:

1. Що придержують ся свого обряду і народности, і ведут жите моральне.
2. Що суть убогі і не посдають приватного майна движимого і недвижимого.
3. Що не можуть з причини приклонного віку і слабого здоровья заробляти на своє удержанє.

Дотичні прошеня належить посредством дотичного уряду парохійяльного в речинци до 28. лютого 1918 тут предложити.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 22. січня 1918.

Ч. 18.

Ч. 234. Поклик о жертви на виселенців.

Український краєвий Комітет помочи для виселенців у Львові вітніє ся до Еп. Ординаріату о дозвіл на збиране жертв по церквах Епархії в хосен осіб потерпілих в наслідок війни.

Поручає ся Всеч. парохіяльним Урядам заняти ся сею справою і зарядити складку по церквах в найблизшу неділю по одержаню сего рішення. Призбирану готівку належить відтак прислати до Еп. Консисторії.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 22. січня 1918.

Ч. 19.

Ч. 17 Орд. Продовженє речинця конкурсу на посаду пралата схолярха.

Отсим продовжує ся речинець конкурсу на посаду пралата-схолярха при катедральній капітулі в Перемишлі до дня 31. січня 1918 р. під тими самими услівями, як се було оголошене в Епарх. Вістнику ч. XV. з д. 16. жовтня 1917 ч. 13/орд.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 20. січня 1918.

Ч. 20.

Ч. 21/орд. В справі стриманя ся від участи в загальних зборах товариства: „Сирітский Захист в Перемишлі.

Подає ся до відома Всеч. Отців, що є бажанем Еп. Ординаріату, щоби ніхто з Всч. Отців, членів товариства »Сирітский Захист« в Перемишлі, не брав участи в Загальних Зборах сего Товариства, скликаних на день 5. лютого с. р.

Еписк. Ординаріат вишле на Збори свого Відпоручника, а в своїм часі не залишить повідомити Всч. Епархіяльне Духовенство про стан цілої акції опіки над сиротами.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 21. січня 1918.

Ч. 21.

Ч. 20/орд. В справі відносин між товариством „Сирітский Захист“ а Епархіяльний Комітет“.

В доповненю оголошеня з д. 3. грудня 1917 ч. 64/орд. »Епарх. Вістник« ч. XVIII і на предложені тут прошеня, Еп. Ординаріат дає слідуочі поясненя:

1. що товариство »Сирітський Захист« в Перемишлі, є самостійне і не стоїть в жадній звязи з гр. кат. Еписк. Ординаріатом;

2. що гроші пересилані під адресою: »Сирітський Захист в Перемишлі, пливуть на се товариство, а не на Епархіальний Комітет для воєнних сиріт;

3. що всі українські сироти нашої Епархії без виїмки, суть удержувані через Епархіальний Комітет опіки над воєнними сиротами, якого заряд знаходить ся в руках Еписк. Ординаріату.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 23. січня 1918.

Ч. 22.

Ч. 425. В справі предложеня Всч. ОО. Деканами відписів розпорядку Еп. Консисторії з дня 20. жовтня 1917 ч. 7244.

Тому, що деякі ОО Декани ще і доси не предложили тут відпису розпорядку Еп. Консисторії з дня 20. жовтня 1917 ч. 7244 в справі уживаня в урядованю української мови і фонетичної правописи підписаного всіми кондеканальними священиками, тому сею дорогою вживає ся їх, щоби найдалши до дня 15. лютого 1918 се зділали.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 23. січня 1918.

Ч. 23.

Ч. 426. Оголошене про роздачу Служб Божих.

Еписк. Консисторія повідомляє сим Всч. Духовенство епархіяльне, що має до розданя більше число читаних Служб Божих.

Хтоби з Прч. ОО. Духовних рефлектовав на сі інтенції, най зверне ся письменно до Еписк. Консисторії.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 23. січня 1918.

---

† ЙОСАФАТ

Епископ.

Александр Зубрицький
Канцлер.

ВІСТНИКЪ

ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1918.

Видано 8. лютого.

Ч. III.

Ч. 24.

Ч. 315. Енцикліка Папи Венедикта XV. о проповіданю Божого слова.

BENEDICTI PP. XV.

LITTERAE ENCYCLICAE DE PRAEDICATIONE DIVINI VERBI

ad patriarchas, primates, archiepiscopos, episcopos aliosque locorum ordinarios, pacem et communionem cum apostolica sede habentes.

BENEDICTUS PP. XV.

venerabiles fratres salutem et apostolicam benedictionem.

Humani generis Redemptionem Iesus Christus in ara Crucis moriendo cum consummasset, velletque adducere homines ut, suis praeceptis obtemperando, compotes fierent aeternae vitae, non alia usus est via quam suorum voce praeconum qui, quae ad salutem credenda faciendaque essent, hominum universitati denunciarent. „Placuit Deo per stultitiam praedicationis salvos facere credentes“¹⁾. Elegit igitur Apostolos, quibus cum per Spiritum Sanctum dona infudisset tanto muneri consentanea, „Entes“, inquit, „in mundum universum praedicate Evangelium“²⁾. Quae quidem praedicationis ope orbis terrae renovavit. Nam, si Fides christiana mentes hominum a multiplici errore ad veritatem, animosque a sordibus vitiorum ad omnium virtutum excellentiam convertit, profecto ipsius praedicationis ope convertit: „Fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi“³⁾. Quapropter, quoniam, Dei nutu, iisdem causis quibus procreatae sunt, res conservantur, patet praedicationem christianae sapien-

¹⁾ 1 Cor., 1, 21.

²⁾ Marc., 16, 15.

³⁾ Rom., 10, 17.

tiae ad continuandum aeternae salutis opus divinitus adhiberi; et eam in maximis gravissimisque rebus iure numerari: in quam propterea curae cogitationesque a Nobis praecipuae conferendae sunt, maxime si aliqua ex parte, a nativa integritate, cum suae efficacitatis detrimento, deficere videatur.

Id enimvero est, venerabiles Fratres, quod ad ceteras miserias horum temporum quibus Nos ante alios sollicitamur, accedit. Etenim, si circumspeciamus quam multi sint qui verbo Dei praedicando dant operam, tanta occurret copia, quanta fortasse numquam fuit antea. Si autem consideremus, quo loco sint publice, ac privatim mores atque instituta populorum, crescit in dies vulgo rerum quae supra naturam sunt, despicientia et oblivio; sensim a christianae virtutis severitate disceditur, maioresque ad probrosam ethnicorum vitam quotidie regressus fiunt.

Horum quidem malorum variae sunt multiplicesque causae: nemo tamen negaverit deplorandum esse quod eis malis a ministris verbi non satis afferatur medicinae. Numquid sermo Dei talis esse desiit, qualis ab Apostolo dicebatur, vivus et efficax et penetrabilior omni gladio ancipiti? Num gladii huius aciem usus diurnitas hebetavit? Vitio certe tribuendum est ministrorum qui non tractant, quemadmodum oportet, hunc gladium, si is non omnibus locis vim suam exercent. Neque enim dici potest melioribus, quam nos, temporibus Apostolos usos esse, quasi tum aut plus esset docilitatis ad Evangelium aut minus contra divinam legem contumaciae.

Omnino igitur, quod Nos apostolici officii conscientia admonet duorumque proximorum Decessorum exemplum hortatur huc summo studio, pro rei gravitate, incumbendum Nobis esse intelligimus, ut praedicationem divini verbi ad eam normam, ad quam Christi Domini iussu Ecclesiaeque statutis dirigenda est, ubique revocemus.

Principio, venerabiles Fratres, quaeramus oportet, quas ob causas in hoc genere de via declinetur. Iam istae causae ad tres redire videntur: aut is ad praedicandum assumitur qui non debet; aut id muneris non eo exercetur consilio quo debet; aut non eo modo quo oportet.

Etenim praedicationis munus, ex Tridentinae Synodi doctrina, „Episcoporum praecipuum est“¹⁾. Apostoli quidem, quorum in locum successere Episcopi, hoc maxime suarum partium esse duxerunt. Ita Paulus: „Non enim misit me Christus baptizare, sed evangelizare“²⁾. Ceterorum autem Apostolorum ea fuit sententia: „Non est equum nos derelinquere verbum Dei, et ministrare mens“³⁾. Etsi autem proprium id est Episcoporum, tamen, quoniam variis distendi curis in suarum gubernatione ecclesiarum, nec semper nec usque quaque ipsi per se possunt, necesse est etiam per alios huic officio satisfaciant. Quare in hoc munere quicumque praeter Episcopos versantur, dubitandum non est quin, episcopali fungentes officio, versentur. — Haec igitur prima lex sanciat, ut munus praedicationis sua sponte suscipere liceat nemini; sed ad illud exsequendum cuius opus sit missione legitima, quae, nisi ab Episcopo, dari non potest; „Quomodo praedicabunt, nisi mittantur?“⁴⁾. Missi sunt enim Apostoli et ab Eo missi qui summus est Pastor et Episcopus animarum nostrarum⁵⁾; missi septuaginta duo illi discipuli; ipseque Paulus, quamvis constitutus iam a Christo vas electionis ut nomen eius coram gentibus et regibus portaret⁶⁾, tum demum iniit apostolatam quum seniores, Spiritus Sancti man-

¹⁾ Sess. XXIV, De Ref., c. IV.

²⁾ 1 Cor., 1, 17.

³⁾ Act., 6, 2.

⁴⁾ Rom., 10, 15.

⁵⁾ 1 Petr., 2, 25.

⁶⁾ Act., 9, 15.

dato „Segregate mihi Saulum in opus“ (Evangelii ¹⁾), obtemperantes, eum cum impositione manuum dimisissent. Id quod primis Ecclesiae temporibus perpetuo usitatum est. Omnes enim, vel qui in sacerdotum ordine eminebant, ut Origenes, et qui postea ad episcopatum eVecti sunt, ut Cyrillus Hierosolymitanus, ut Ioannes Chrysostomus, ut Augustinus ceterique Doctores Ecclesiae veteres, sese ex sui quisque Episcopi auctoritate ad praedicandum contulerunt.

Nunc vero, venerabiles Fratres, longe aliud venisse in consuetudinem videtur. E sacris oratoribus non ita pauci sunt in quos apte cadere illud dixeris quod queritur Dominus apud Ieremiam: „Non mittebam prophetas, et ipsi currebant“ ²⁾. Nam cuicumquae vel ex ingenii indole vel aliis quibusvis de causis „ministerium verbi“ suscipere libuerit, facile ei patet aditus ad suggesta templorum, tamquam ad palaestram in qua quivis suo arbitratu sese exerceat. Itaque ut iam de medio tollatur tanta perversitas, vestrum est, ne sinite ut quis, iniussu vestro, in ovile se inferat, et oves Christi ad suum arbitrium pascat. Nemo igitur in dioecesibus vestris, nisi vocatus probatusque a vobis, iam nunc sacras conciones habeat.

Hic vero summa cum vigilantia attendatis volumus quibus munus tam sanctum demandetis. Qua in re Episcopis hoc tantum, Concilii Tridentini decreto, permittitur ut „idoneos“ eligant, id est qui possint „officium praedicationis salubriter exsequi“. „Salubriter“, dictum est — notate verbum quo rei continetur norma non „eloquenter“, non cum „plausu audientium“, verum cum animarum fructu, ad quem, tamquam finem, divini verbi administratio pertinet. Quod si pressius definiri a Nobis cupitis quos reapse habeatis idoneos, eos dicimus in quibus divinae vocationis argumenta reperietis. Nam quod requiritur ut quis ad sacerdotium admittatur: „Nec quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur a Deo“ ³⁾, Idem opus est ut quis ad praedicandum habilis aptusque iudicetur. Quae quidem vocatio haud difficile deprehenditur. Christus enim, Dominus et Magister Noster, cum in eo esset ut in caelum adscenderet, nequamquam dixit Apostolis ut illico, diversi abeuntes, praedicare inciperent: „Sedete inquit, in civitate, quoadusque induamini virtute ex alto“ ⁴⁾. Hoc igitur erit indicio quempiam divinitus ad id muneris vocari, si is virtute ex alto sit indutus. Quod cuiusmodi sit, licet ex iis colligere, venerabiles Fratres, quae in Apostolis, statim ut virtutem desuper acceperint, scimus evenisse. Ubi enim in eos Spiritus Sanctus descendit — ne mirifica, quibus aucti sunt, charismata attingamus — ex rudibus infirmisque hominibus docti perfectique evaserunt. Sit igitur sacerdos quispiam congruenti tum scientia tum virtute praeditus — modo ei dona naturae suppetant quae necessaria sunt ne tentetur Deus — recte ad praedicationem vocatus videbitur, neque erit cur ab Episcopo ad hoc munus non possit assumi. Quod ipsum vult Tridentina Synodus, cum edicit, ne quos Episcopus praedicare sinat qui non „sint moribus et doctrina probati“ ⁵⁾. Itaque Episcopi est eos, quibus praedicandi munus deferre cogitat, diu multumque experiri ut quae quantaque sit eorum et doctrinae copia et vitae sanctimonia cognoscat. Qui si remisse negligenterque se gesserit, is profecto in re gravissima deliquerit, et in eius caput culpa recidet vel errorum quos imperitus praedicator fuderit, vel offensionis malique exempli quod improbus dederit.

¹⁾ Act., 13, 2.

²⁾ Ierem., 23, 24.

³⁾ Hebr., 5, 4.

⁴⁾ Luc., 24, 49.

⁵⁾ Loc. cit.

Quo autem faciliores in hoc vestras, venerabiles Fratres, reddamus partes volumus ut qui praedicandi potestatem petunt, non secus ac qui confessiones peccatorum excipiendi, de eorum moribus et eruditione posthac duplex severumque fiat iudicium. Quisquis igitur in alterutro mancus et claudicans repertus sit, nullo rei cuiusquam respectu, repellatur ab eiusmodi munere cui non esse eum doneum constiterit. Postulat id vestra ipsorum dignitas, quorum vices a praedicatoribus geruntur, ut diximus; flagitat Ecclesiae sanctae utilitas, quandoquidem „sal terrae et lux mundi esse“ ¹⁾, si quis alius, is debet qui in verbi ministerio versatur.

His probe consideratis rebus, ultra progredi ad explicandum quem sacrae praedicationis et finem et modum esse oporteat, supervacaneum potest videri. Nam si ad eam, quam memoravimus, regulam sacrorum oratorum delectus exigatur, quid est dubii quin, congruis ornati virtutibus, dignam in praedicando et causam sibi proponant et rationem teneant? Sed tamen prodest haec duo illustrare capita ut eo melius appareat, quare interdum boni praedicatoris forma in nonnullis desideretur.

Quid praedicatoribus debeat in suscepto munere exsequendo esse propositum, licet intelligere ex eo quod ii possunt ac debent de se idem, quod Paulus, affirmare: „Pro Christo legatione fungimur“ ²⁾. Si autem legati sunt Christi, illud ipsum velle debent in legatione peragenda quod Christus voluit in danda; immo quod ipse, dum vixit in terris, sibi proposuit. Neque enim Apostoli, et praedicatores post Apostolos, alio missi sunt atque Christus: „Sicut misit me Pater, et ego mitto vos“ ³⁾. Scimus autem cuius rei gratia Christus de caelo descenderit: aperte enim declaravit: „Ego ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati“ ⁴⁾, „Ego veni, ut vitam habeant“ ⁵⁾.

Utrumque igitur persequantur oportet qui sacrae praedicationi dant operam, id est, ut traditae a Deo veritatis diffundant lumen et ut in iis qui audiunt, supernaturalem excitent alantque vitam; brevi, ut animarum quaerendo salutem, Dei promoveant gloriam. Quare, sicut perperam appelletur medicus, qui medicinam non faciat, vel alicuius artis doctor qui eam non doceat artem, sic qui praedicando non curat ad pleniorum Dei cognitionem et ad aeternae salutis viam homines adducere, eum peclamatorem vaniloquum appellari licet, praedicatorem evangelicum non licet. Atque utinam huiusmodi declamatores nulli sint! — Quid vero est quo ducuntur maxime? Alii quidem inanis gloriae cupiditate: cui scilicet ut satisfaciant: „Student magis alta quam apta dicere, facientes apud infirmas intelligentias miraculum sui, non ipsorum salutem operantes. Erubescunt humilia et plana dicere, ne sola haec scisse videantur... Erubescunt lactare parvulos“ ⁶⁾. Cumque Iesus Dominus ex humilitate auditorum ostenderet se eum esse qui expectabatur: „Pauperes evangelizantur“ ⁷⁾, quid non moliuntur isti, ut ex urbium celebritate atque ex primariorum dignitate templorum commendationem suis sermonibus acquirant? Quoniam autem in rebus a Deo revalatis quaedam sunt quibus corruptae humanae naturae perterreatur infirmitas, quaeque ab eam causam accomodatae non sunt ad evocandam multitudinem, ab iis caute se abinent eaque tractant in quibus, si loci rationem excipias, nihil est sacrum. Ac non raro contingit ut in media pertractatione rerum aeternarum labantur ad politica, praesertim si quid eius

¹⁾ Matth., 5, 13, 14.

²⁾ 2 Cor., 5, 20.

³⁾ Ioan., 20, 21.

⁴⁾ Ibid., 18, 37.

⁵⁾ Ibid., 10, 10.

⁶⁾ Gillebertus Ab., In Cant. Cantico. serm. XXVII, 2.

⁷⁾ Matth., 11, 5.

generis animos audientium vehementer teneat occupatos. Omnino unum hoc iis esse studium videtur, placere audientibus eisque morem gerere quos Paulus „prurientes auribus“¹⁾ dicit. Hinc ille gestus non sedatus et gravis, sed qualis in scaena aut in concione populari solct agi; hinc illae vocis vel remissiones moliores, vel contentiones tragicae; hinc illud orationis genus proprium ephemeridum; hinc sententiarum illa copia ab impiorum et acatholicorum petita scriptis, non a divinis Litteris, non a Sanctis Patribus; hinc denique illa et, quae ab eorum plerisque usurpatur volubilitas tanta verborum, qua obtundant quidem aures et admirationem moveant audientibus, sed nihil his boni afferant quod domum reportent. Iam vero mirum quantum praedicatores isti opinione falluntur. Habeant licet quem tanto cum labore nec sine sacrilegio petunt plausum imperitorum: num pretium est operae, quando simul subeunda eis est prudentium omnium vituperatio et, quod est maius, formidandum Christi severissimum iudicium?

Quamquam, venerabiles Fratres, unice plausus quaerere praedicando non omnium est qui a regula normaue aberrant. Plerumque huiusmodi significationis qui captant, ideo captant ut eas ad aliud assequendum dirigant vel minus honestum. Nam, oblivioni dantes illud Gregorii: „Non praedicat sacerdos ut comedat, sed ideo ut praedicet, manducare debet“²⁾ haud ita rari sunt qui, cum ad alia munera, quibus decenter alerentur, non se factos esse intelligerent, ad praedicationem se contulerunt, non ministerii sanctissimi rite exercendi, verum quaestus faciendi causa. Videmus igitur curas omnes istorum minime conversas esse ad quaerendum ubi maior sperari possit fructus animarum, sed ubi plus conficiatur praedicando lucri.

Iam vero, cum ab his nihil exspectare liceat Ecclesiae, nisi, damnum et dedecus, summo pere vobis, venerabiles Fratres, est vigilandum, ut, si quem inveneritis praedicatione ad suam gloriam vel ad quaestum abuti, eum sine cunctatione amoveatis ab officio praedicandi. Nam qui rem tam sanctam polluere non veretur tanta perveritate propositi, non sane, dubitat ad omnes indignitates descendere, ignominiae labem aspergens non sibi tantum, sed ipsi etiam sacro muneri, quod tam prave admistrat.

Eadem autem erit adhibenda severitas in eos qui quo decet modo non praedicent, propterea quod ea neglexerint, quae ad recte hoc ministerium obeundum necessario requiruntur. Haec vero quae sint, docet exemplo suo is qui ab Ecclesia cognominatus est Praedicator veritatis, Paulus Apostolus: cuius similes praedicatores utinam, Dei miserentis beneficio, multo plures habeamus.

Primum igitur quod discimus a Paulo hoc est, quam bene paratus et instructus ad praedicandum venerit. Neque vero hic loquimur de doctrinae studiis in quibus, Gamaliele magistro, diligenter versatus erat. Scientia enim in eo per revelationem infusa, obscurabat ac praene obruebat eam quam ipse sibi comparaverat: quamquam hanc quoque non parum ei profuisse ex eius Epistolis apparet. Prorsus necessaria est praedicatori scientia, ut diximus, „cuius quidem luce qui caret, facile labitur, ex Concilii Lateranensis IV verissima sententia: „Ignorantia est mater cunctorum errorum“. Non tamen de qualibet rerum scientia volumus intelligi, sed de ea scilicet quae propria est sacerdotis, quaeque, ut in pauca conferamus rem, cognitione sui, Dei, et officiorum continetur: sui, inquam, ut suas quisque utilitates omittat; Dei, ut omnes ad eum et cognoscendum et diligendum adducat; officiorum, ut ea servet et servari praecipiat. Ceterarum rerum scientia, ista si desit, „inflat“ nec quicquam prodest.

Illud potius videamus, qualis in Apostolo praeparatio fuerit animi. Quam quidem in re tria

¹⁾ 2 Tim., 4, 3.

²⁾ In I Regum, lib. III.

sunt maxime consideranda. Primum ut se totum Paulus divinae voluntati dederit. Vixdum enim, cum iter faceret Damascum, Iesu Domini virtute tactus est, edidit, illam Apostolo dignam vocem: „Domine, quid me vis facere?“¹⁾ Nam promiscua illi statim coeperunt esse pro Christo, sicut perpetuo fuerunt postea, laborare et quiescere, egere et abundare, laudari et contemni, vivere et mori. Non est dubium quin ideo in apostolatu tantum profecerit, quod se Dei voluntati pleno cum obsequio permisit. Quare similiter ante omnia obsequatur Deo quisquis praedicator ad salutem animarum nititur; ut nihil quidquam sit sollicitus quos auditores, quem successum, quos fructus habiturus sit: denique ut Deum dumtaxat, non se respiciat.

Hoc autem tantum Deo obsequendi studium, animum postulat adeo comparatum ad patendum, ut nullum fugiat laboris molestiaeque genus. Quod alterum in Paulo fuit insigne. Nam, cum de eo dixisset Dominus: „Ego ostendam illi, quanta oporteat eum pro nomine meo pati“²⁾, ipse deinde aerumnas omnes tanta cum voluptate complexus est ut scriberet: „Superabundo gaudio in omni tribulatione nostra“³⁾ Iam vero haec laboris tolerantia in praedicatori si emineat, cum quidquid humani in eo sit, abstergeat, ac Dei gratiam ei ad fructum ferendum conciliet, tum incredibile est quam eius operam christiano populo commendet. Contra, parum ad permovendos animos ii possunt, qui quocumque venerint, ibi commoditates vitae plus aequo consecantur, ac dum suas conciones habeant, nihil aliud fere attingunt ministerii sacri, ut appareat plus eos propriae servire valetudini, quam animarum utilitati.

Tertio denique loco spiritum orationis qui dicitur, necessarium praedicatori esse intelligimus ex Apostolo; qui ut primum vocatus est ad apostolatum, Deo supplex esse instituit: „Ecce enim orat“⁴⁾. Etenim non copiose dicendo nec subtiliter disserendo aut vehementer perorando salus quaeritur animarum: qui hic consistat praedicator nihil est nisi „aes sonans aut cymbalum tinniens“⁵⁾. Id quo fit ut vigeant humana verba mirificeque valeant ad salutem, divina est gratia: „Deus incrementum dedit“⁶⁾. Dei autem gratia non studio et arte comparatur, sed precibus impetratur. Quare qui parum aut nihil orationi est deditus, frustra in praedicatione operam curamque consumit, cum coram Deo nec sibi nec audientibus quidquam proficiat.

Itaque, paucis concludentes quae hactenus diximus, his Petri Damiani verbis utamur: „Praedicatori duo sunt permaxime necessaria, videlicet ut sententiis doctrinae spiritualis exuberet, et religiosae vitae splendore coruscet. Quod si sacerdos quispiam ad utrumque non sufficit, ut et vita clarus et doctrinae facultate sit profluentis; melior est vita procul dubio quam doctrina... Plus valet vitae claritas ad exemplum, quam eloquentia vel urbanitas accurata sermonum... Necesse est ut sacerdos, qui praedicationis officio fungitur, et doctrinae spiritualis imbribus pluat, et religiosae vitae radiis splendeat: instar illius Angeli, qui natum Dominum pastoribus nuntians, et splendore claritatis emicuit, et quod evangelizare venerat, verbis expressit“⁷⁾.

Sed, ut ad Paulum redeamus, si quaerimus quibus de rebus consuevisset praedicatione agere,

¹⁾ Act., 9, 6.

²⁾ Act., 9, 16.

³⁾ 2 Cor., 7, 4.

⁴⁾ Act., 9, 11.

⁵⁾ 1 Cor., 13, 1.

⁶⁾ Ibid., 3, 6.

⁷⁾ Epp. lib. I, Ep. I ad Cinthium Urbis Praef.

ipse sic omnia complectitur: „Non enim iudicavi me scire aliquid inter vos, nisi Iesum Christum, et hunc crucifixum“¹⁾. Efficere ut Iesum Christum homines magis magisque cognoscerent et quidem cognitione quae ad vivendum, non modo ad credendum, pertineret, hoc est quod omni apostolici pectoris contentione laboravit. Itaque Christi dogmata et praecepta omnia vel severiora sic tradebat ut nihil nec reticeret nec molliret, de humilitate, de abnegatione sui, de castitate, de rerum humanarum contemptu, de obedientia, de venia inimicis danda, de similibus. Nec vero timide illa denuntiabat: inter Deum et Belial eligendum esse cui serviatur, utrique non posse; omnes, ut e vivis excesserint, tremendum manere iudicium; cum Deo non licere transigi; aut vitam aeternam sperandam, si universae obtemperetur legi, aut, si cupiditatibus indulgendo deseratur officium, ignem aeternum esse expectandum. — Neque enim „Praedicator veritatis“ unquam putavit abstinendam ab huiusmodi argumentis propterea quia, ab corruptionem temporum, nimis dura viderentur iis, ad quos loquebatur. — Apparet igitur quam non probati sint ii praedicatorum, qui quaedam christianae doctrinae capita, ne fastidio sint audientibus, non audent attingere. Num medicus quisquam inutilia remedia dabit aegrotanti, quia is ab utilibus abhorreat? Ceterum inde probabitur oratoris virtus et facultas, si, quae ingrata sunt, ea grata dicendo reddiderit.

Quae autem tractanda susceperat, quo modo Apostolus explicabat? „Non in persuasibilibus humanae sapientiae verbis“²⁾. Quanti refert, venerabiles Fratres, hoc omnibus esse exploratissimum, cum videmus non paucos e sacris concionatoribus ita dicere ut scripturas Sanctas, Patres Doctoresque Ecclesiae, theologiae sacrae argumenta praetermittant; nihil fere nisi rationem loquantur. Perperam profecto: neque enim in ordine supernaturali humanis tantum adminiculis quidquam proficitur. — At illud opponitur: praedicatore qui quae divinitus revelata sunt, urgeat, non haberi fidem. — Itane vero? Sit sane apud acatholicos: quamquam cum Graeci sapientiam, nimirum huius saeculi, quaerent, Apostolus tamen eis Christum crucifixum praedicabat³⁾. Quod si oculos convertamus ad gentes catholicas, in his ii qui alieni sunt a nobis, fere Fidei radicem retinent: mentem enim obcaecantur eo quod animi corrumpuntur.

Postremo qua mente praedicabat Paulus? Non ut hominibus, sed ut Christo placeret: „S. hominibus placerem, Christi servus non essem“⁴⁾. Cum animum gereret incensum caritate Christi, nihil quaerebat praeter Christi gloriam. O utinam qui in verbi ministerio elaborant, omnes vere Iesum Christum diligant; utinam possint illa usurpare Pauli: Propter quem (Iesum Christum) omnia detrimentum feci⁵⁾; et „Mihi vivere Christus est“⁶⁾. Tantum qui amore ardent, ceteros inflammare sciunt. Quare Si Bernardus ita praedicatorem admonet: „Si sapis, concham te exhibebis et non canalem“⁷⁾; hoc est: quod dicis, eo plenus ipse esto, et ne satis habeas in alios transfundere. „Verum, ut idem Doctor addit, canales hodie in Ecclesia multos habemus, conchas vero perpaucas!“⁸⁾.

Hoc ne eveniat in posterum, vobis omni ope atque opera entendum est, venerabiles Fratres:

¹⁾ 1 Cor., 2, 2.

²⁾ Ibid., 2, 4.

³⁾ 1 Cor., 1, 22, 23.

⁴⁾ Gal., 1, 10.

⁵⁾ Philip., 3, 8.

⁶⁾ Ibid., 1, 21.

⁷⁾ In Cant. serm. 18.

⁸⁾ Ibid.

quorum est et indignos repellendo, et idoneos eligendo, conformando, moderando, efficere ut praedicatores, qui sint secundum Dei cor, iam plurimi existant. — Respiciat autem misericors gregem suum Pastor aeternus, Iesus Christus, Virgine Sanctissima quidem, ut Matre augusta ipsius Verbi incarnati et Regina Apostolorum, deprecante; ac spiritum apostolatus in Clero refovens, plurimos esse iubeat qui studeant „seipsos probabiles exhibere Deo, operarios inconfusibiles, recte tractantes verbum veritatis“¹⁾).

Auspicem divinorum munerum ac testem benevolentiae Nostrae vobis, venerabiles Fratres vestroque Clero ac populo apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die XV iunii, in festo Sacratissimi Cordis Iesu, anno MCMXVII, Pontificatus Nostri tertio.

Benedictus PP. XV.

Приписи св. Зібраня Консисторіяльного в справі проповідання Божого слова.

Ut quae Beatissimus Pater nuper in Encyclicis Litteris „*Humani generis redemptionem*“ de sacra praedicatione docuit ac praestituit ad praxim facillius deducantur, Eminentissimi Patres S. C. Consistoriali praepositi, ipso Summo Pontifice plene adprobante, sequentes sancivere normas, quibus Rmi locorum Ordinarii uti debeant ut tuto in re tam gravi procedant; easque eadem Sanctitas Sua statim executioni mandandas praecipit, quo scilicet quod Apostolus nominat „ministerium verbi“ eos afferat fructus in tuitionem ac propagationem fidei christianaeque vitae custodiam, quales et divinus Magister Christus intendit et catholica Ecclesia sibi iure promittit.

CAPUT I.

A quibus et qua ratione praedicatores Verbi Dei sint eligendi.

1. Rmi locorum Ordinarii illud ante omnia semper prae oculis habeant, quod Sacra Tridentina Synodus, anteriores praescriptiones innovans ac perstringens, cap. IV, sess. 24, „De Reform.“, sancit; ubi, postquam monuit „praedicationis munus Episcoporum praecipuum esse“, sic sequitur: „Mandat (S. Synodus) ut in Ecclesia sua ipsi (Episcopi) per se, aut, si legitime impediti fuerint, per eos quos ad praedicationis officium assument; in aliis autem Ecclesiis per alios ab Episcopis (impensis eorum qui eas praestare aut tenentur vel solent) deputandos, in civitate aut in quacumque parte dioecesis censebunt expedire, saltem dominicis et solemnioribus diebus festis... sacras Scripturas divi namque legem annuntient. Nullus autem saecularis sive regularis, etiam in Ecclesiis suorum Ordinum, contradicende Episcopo, praedicare praesumat“.

Quod plane in novo ecclesiastico Codice confirmatur can. 1327, 1328 et 1337.

2. Cum igitur ad Episcopum loci Ordinarium praedicandi munus quaecipue spectet, cumque ad eundem pertineat assumere ac deputare qui ipsum substituant proque ipso suppleant in hoc gravissimo ministerio, etiam specificè in casu quo praedicationis impensae, aut ex iure aut ex consuetudine, ab aliis sint persolvendae; nullus nec valide nec licite eligere aut advocare concionatorem quempiam etiam pro ecclesia propria; nullusque de clero sive saeculari sive regulari, huiusmodi inventionem licite acceptare poterit, nisi intra limites ac modos in sequentibus articulis statutos.

3. Parochi, vi missionis habitae in eorum electione, sicut ad confesiones excipiendas habi-

¹⁾ 2 Tim., 2, 15.

litantur, ita etiam facultate concionandi gaudent, salva quidem lege residentiae salvisque conditionibus ceteris, quas Ordinarius necessario vel utiliter apponendas censuerit. Idem de Canonico Theologo dicendum quoad lectiones Scripturae sacrae.

4. In reliquis casibus universis, ad praedicandum populo fidelium in publicis templis vel oratoriis, etiam regularium, et a sacerdotibus etiam regularibus, necesse est ut facultas obtineatur ab Ordinario dioecesis.

5. Huiusmodi facultas, ad normam eorum quae in Codice praescribuntur can. 1341, § 1 et 2, petenda est:

a) a prima Capituli dignitate, audito tamen Capitulo, pro praedicationibus, quae ex lege vel voluntate Capituli fiant in ecclesia propria;

b) a Superiore regulari, servatis respectivi Ordinis vel Congregationis regulis, pro ecclesiis religionum clericalium;

c) a paroco pro ecclesia parochiali aliisque ecclesiis ab ea dependentibus;

d) et si agatur de paroco ecclesiae spectantis ad Capitulum vel ad Ordinem religiosum, ab eodem paroco pro concionibus quae ab ipso pendent, secluso Capituli vel religionis interventu;

e) a sacerdote primicerio vel capellano confraternitatis cuiuslibet pro ecclesia propria;

f) a sacerdote ecclesiae rectore, quique sacras ibidem functiones de iure peragit, pro omnibus ecclesiis aliarum corporationum moralium non clericalium, aut religionum laicalium, monialium, privatorum.

6. Ad tramitem decisionum S. C. Concilii in Sutrina, 8 maii 1688, et in Ripana, 21 maii 1707, qui praedictam facultatem postulat, debet tantum concionatoris nomen proponere, idque subordinate ad beneplacitum Ordinarii, qui solus uti potest vel eligimus et deputamus ad postulationem N. N., etc.

7. Postulatio ad obtinendum concionatorem aliquem facienda est tempore utili et opportuno, ut Ordinarius commode queat informationes necessarias de eiusdem persona habere (Codic., can. 1341, § 2): hoc autem tempus, generatim loquendo, haud erit inferius duobus mensibus, uti iam statuit S. C. Concilii in Theanen., 19 aprilis 1728 et 30 aprilis 1729; salva tamen Episcopis facultate tempus aliud statuendi etiam brevius pro genere et gravitate praedicationis et pro qualitate concionatoris, dioecesani vel extradioecesani.

8. Quicumque, obligatione petendi facultatem posthabita, sacerdotem quempiam ad concionandum invitaverit; itemque sacerdos quilibet, qui tali modo invitatus scienter acceptarit et concionatus fuerit, puniendi sunt ab Ordinario poenis eius arbitrio statuendis, non exclusa suspensione a divinis.

9. Facultas praedicandi, quando agitur de concionatore extradioecesano, scripto tribuenda erit, designato etiam loco et genere praedicationis, pro quibus concessa fuerit.

10. Ordinarii, onerata graviter eorum conscientia, facultatem concionandi nemini concedent, nisi prius ipsis constiterit de illius pietate, scientia et idoneitate, secundum praescriptiones quae sequenti capite traduntur: si vero agitur de sacerdotibus extradioecesanis vel de religiosis cuiuscumque Ordinis, nisi prius respectivum Ordinarium et Superiorem interpellaverint ac responsionem favorabilem habuerint.

Ordinarius et Superior regularis, qui ab alio Ordinario de informationibus interrogati fuerint circa pietatem, scientiam atque idoneitatem ad praedicandum cuiuspiam eorum subditi, tenentur sub gravi eas pro veritate tradere, secundum scientiam et conscientiam prout in can. 1341, § 1, novi Co-

dicis praescribitur. Ordinarius vero qui illas recipit, tenetur eisdem se conformare, secretum de acceptis notitiis absolute servando.

12. Ordinarius qui, ob informationes ut supra acceptas aut aliam ob causam, censuerit in Domino concionandi facultatem alicui denegare, sufficit ut idipsum petenti facultatem significet quin aliud addat, „soli Deo rationem de sua sententia redditurus“.

CAPUT II.

Quo pacto constare debeat de idoneitate concionatoria.

13. Generatim loquendo, sicut ad tribuendam sacerdoti cuius facultatem pro ministerio excipiendi fidelium confessiones Ordinarii arctissime obligantur certitudinem acquirere de eius idoneitate et culpa se innexos reputarent si ad tantum munus admitterent qui moribus foret indignus, vel scientiae debita defectu incapax; ita et non aliter iisdem Ordinarii debent se gerere, antequam aliquem assumant et destinant ad ministerium verbi.

14. Medium ordinarium ad dignoscendam cuiuspiam idoneitatem ad praedicationis officium, praesertim quoad scientiam et quoad actionem, est examen a candidato voce et scripto subeundum coram tribus examinatorebus, qui arbitrio Ordinarii possunt seligi vel inter examinatores synodales vel etiam inter sacerdotes extradioecesanos, aut etiam e clero regulari.

Cognita autem idoneitate quoad scientiam et actionem, vel etiam in antecessum, haud minori studio, imo etiam maiori, inquirat Ordinarius num idem candidatus pietate, honestate morum et publica aestimatione dignus sit qui verbum Dei evangelizet.

15. Pro huiusmodi duplicis examinis exitu, poterit Ordinarius candidatum declarare idoneum aut generatim aut pro aliqua solummodo praedicationis specie, ad tempus vel ad experimentum et certis conditionibus, aut absolute et non in perpetuum, dando illi pagellam praedicationis, ea omnino ratione qua datur pro confessionibus, vel ei facultatem praedicandi simpliciter denegando.

16. Non prohibentur tamen Ordinarii, in casibus particularibus et per exceptionem, quominus aliquem ad praedicandum, sine praevio examine de quo supra, admittant, dummodo aliis iisque certis argumentis de eius idoneitate constet.

17. Vetitum tamen absolute esto diplomata, ut aiunt, praedicationis subditis etiam propriis impertiri, vel subditis etiam propriis sed honoris titulo aut in aestimationis signum.

18. Servata, prae regularibus et religiosis exemptis, eorum Ordinariis facultate deputandi subditos, quos secundum regulas et constitutiones Ordinis noverint dignos et idoneos, conformiter tamen semper ad praescriptiones Codicis, can. 1338, ad praedicandum intra septa domus religiosae vel monasterii; si tamen destinare aliquem voluerint ad conciones habendas in publicis ecclesiis, non exclusis Ordinis propriis, tenentur illum coram dioecetano loci Ordinario sistere ad examen subeundum iuxta superius disposita articulis 13, 14, 15.

CAPUT III.

Quid in sacra praedicatione servandum sit vel vitandum.

19. Quoniam sancta sancte tractanda sunt, nemo praedicationem suscipiat quin digne ac proxime se praeparaverit studio simul et oratione.

20. Argumenta concionum sint essentialiter sacra (Cod. can. 1347). Quod si concionator alia argumenta tractare voluerit non stricte sacra, semper tamen domui Dei convenientia, facultatem a loci

Ordinario petere et obtinere debet; qui quidem Ordinarius eam numquam concedet nisi re mature considerata eiusque necessitate perspecta. Concionatoribus tamen omnibus de re politica in ecclesiis agere omnino et absolute sit vetitum.

21. Elogia funebria nemini recitare fas esto nisi praevio et explicito consensu Ordinarii, qui quidem, antequam prebeat, poterit etiam exigere ut sibi manuscriptum exhibeatur.

22. Concionator prae oculis semper habeat et in praxim deducat quae S. Hieronymus Nepotiano commendabat: „Divinas Scripturas saepius lege: imo nunquam de manibus tuis sacra lectio deponatur... Sermo presbyteri Scripturarum lectione conditus sit“. Studio autem Scripturarum sacrarum iungatur studium Patrum ac Doctorum Ecclesiae.

23. Citationes ac testimonia scriptorum aut auctorum prophanorum sobrietate summa adhibeantur, multoque magis dicta haereticorum, apostatarum et infidelium: nunquam vero personarum viventium auctoritates proferantur. Fides et christiana morum honestas non his egent adsertoribus ac defensoribus!

24. Concionator ne plausus auditorum aucupetur, sed quaerat unice animarum salutem et commendationem a Deo atque Ecclesia. „Docente te in ecclesia non clamor populi, sed gemitus suscitetur. Lacrymae auditorum laudes tuae sint“ (Hieron. ad Nepotian.).

25. Usus, qui alicubi invaluit, ephemerides vel plagulas typis impressas adhibendi tum ad auditores aucupandos ante praedicationem, tum post praedicationem ad concionatoris meritum extollendum, reprobandus omnino est et damnandus, quovis id praetextu boni fiat. Curent Ordinarii, quantum poterint, ut ne id usuveniat.

26. Quoad actionem in concionando nil melius praescribi potest quam quod S. Hieronymus Nepotianum admonebat: „Nolo te declamatorem et rabulam garrulumque sine ratione, sed mysteriorum peritum et sacramentorum Dei eruditissimum. Verba volvere, et celeritate dicendi apud imperitum vulgus admirationem sui facere, indoctorum hominum est... Nihil tam facile quam vilem plebeculam et indoctam concionem linguae volubilitate decipere, quae quidquid non intelligit plus miratur“.

27. Quamobrem concionator tam in ratiocinatione quam in linguae usu sese communi auditorum captui accomodet; quoad vero actionem ac recitationem, eam observet modestiam et gravitatem, quae illi convenit qui pro Christo legatione fungitur.

28. Caveat item semper ac diligentissime ne sacram praedicationem in quaestum vertat, quaerendo quae sua sunt, non Iesu Christi; ne sit igitur turpis lucri cupidus nec vanae gloriolae lenocinio se capi sinat.

Nunquam vero ex animo permittat excidere quod, secundum Evangelii et Apostolorum doctrinam et Sanctorum exempla, idem Hieronymus Nepotiano suggerebat: „Non confundant opera tua sermonem tuum; ne cum in ecclesia loqueris, tacitus quilibet respondeat: Cur ergo haec quae dicis, ipse non facis? — Delicatus magister est qui, pleno ventre, de ieiuniis loquitur... Sacerdotis os, mens manusque concordent“.

CAPUT IV.

Cui et quomodo interdicenda praedictio.

29. Concionatores, qui praescriptiones superiori capite editas negligant, si emendationis spem praebeant et graviter non offenderint, prima alterave vice ab Episcopo moneantur ac reprehendantur.

30. Si vero emendationem neglexerint aut graviter cum fidelium scandalo peccaverint, Episcopus, ad tramitem Codicis, can. 1340, §§ 2 et 3.

a) si agatur de proprio subdito aut de religioso cui praedicandi facultatem ipse dederit, concessam facultatem, nullo hominum respectu, aut ad tempus revocet aut omnino abroget;

b) si autem de sacerdote extradioecesano agatur vel de religioso cui non ipse pagellam impertiverit, praedicationem illi in dioecesi sua interdicit simulque de re moneat tam Ordinarium proprium quam eum qui praedicationis pagellam eidem concessit; in casibus autem gravioribus ne omittat ad S. Sedem referre;

c) poterit etiam Episcopus, imo et debet pro diversitate casuum, concionatore graviter peccante, coeptam praedicationem ipsi intercipere.

31. Interdici pariter praedicatione oportet, saltem ad tempus et pro aliquo loco, quicumque aut pro sua vivendi ratione aut quavis alia de causa, etsi inculpabiliter, publicam bonam existimationem amiserit, ita ut ministerium suum inutile vel damnosum evaserit.

32. Ordinarii dioecesani commissionem vigilantiae pro praedicatione, unusquisque in sua dioecesi, instituent, quae iisdem sacerdotibus componi poterit ac commissio pro examine candidatorum.

33. Quia vero nec Episcopi nec commissio vigilantiae adesse ubique in dioecesi poterunt; quum agatur de praedicationibus maioris momenti in locis dissitis, Ordinarii exigent his desuper a Vicariis Foraneis vel a parochis informationes peculiares et tutas iuxta normas superius traditas.

CAPUT V.

De praeparatione remota ad ministerium praedicationis.

34. Ordinarii et Superiores religiosorum stricte obligantur proprios clericos ad sanctam salutaremque praedicationem ab ipsa iuvenili aetate formare studiorum tempore, tum ante tum post susceptum sacerdotium.

35. Curabunt igitur ut dicti clerici, dum sacrae theologiae dant operam, de variis praedicationum generibus doceantur; praeque manibus habeant et gustent exemplaria insignia quae in omni concionum genere Sancti Patres reliquerunt, praeter illa quae in sacris Evangeliiis, in Actibus et Epistolis Apostolorum ubique accesserunt.

36. Studebunt item Ordinarii ut iuvenes instituantur de actione et pronuntiatione in concionibus servandis, ut eam deinde gravitatem, simplicitatem et concinnitatem praeseferant, quae nihil histrionem sapiat, sed verbo Dei conveniat, probetque concionantem pro animi persuasione et ex corde loqui sublimemque spectare finem, qui ministerio suo est praestitutus.

37. Haec dum in seminariis vel studiorum locis peragentur, Superiores scrutabuntur quod genus praedicationis singulorum alumnorum dispositioni magis respondeat, ut deinde ea super re ad Ordinarium referant.

38. Initialem autem institutionem, quam clerici in seminariis vel in studiorum domibus habuerunt, Ordinarii, etiam post sacros Ordines susceptos, perficiendam curabunt.

39. Quamobrem, iuxta informationes de unoquoque habitas, eos facillioribus primum ac humilioribus praedicationibus occupabunt et exercebunt, ut in tradenda pueris christiana catechesi, Evangelio breviter explicando, iisque similibus.

40. Poterunt demum Ordinarii suis clericis praescribere ut, aliquo annorum spatio, examen de praedicatione in curia quotannis subeant tam voce quam scripto, ea quidem methodo quae ipsis

magis probabitur, conformiter scilicet ad praescriptiones Codicis pro examinibus annuis a clericis subeundis post sacerdotii susceptionem.

Ex S. C. Consistoriali die 28 iunii, in pervigilio SS. App. Petri et Pauli anno 1917.

L. † S.

† C. Card. De Lai, Ep. Sabinen., Secretarius

† V. Sardi, Archiep. Caesarien., Adessor.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 5. січня 1918.

Ч. 25.

Ч. 71/орд. В справі розписування Зборів деканальних.

Еп. Ординаріат звертає увагу всіх Всч. ОО. Деканів на »Установи о зборах (соборчиках) деканальних«, які ухвалені Перем. Епарх. Синодом в р. 1898.

При чім, з покликом на ті самі установи, а іменно точка 10. д. (стор. 73). Еп. Ординаріат припоручає всім Всч. ОО. Деканам, щоби перед кожним наміреним скликанєм Збору деканального подали до відома Еписк. Ординаріату день маючого відбутися Збору і його програму і постаралися о попереднє його одобренє в Еп. Ординаріаті, а доперва описля, і се з покликом на се одобренє збір деканальний розписували.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 6. лютого 1918.

Ч. 26.

Ч. 815. Конкурс стипендійної фундації бл. п. Єрея Михаїла Пожаковського.

Еп. Консистерія, яко управителька стипендійної фундації бл. п. Єрея Михаїла Пожаковського, бувшого гр. кат. пароха в Устянській, оголошує сим конкурс на р. шкільний 1918 на одну стипендію по 200 кор. річно.

О тую стипендію можуться убігати учениці убогі низших або визших шкіл публичних, католицкого віроісповіданя, а в першій лінії сродники бл. п. Єрея Пожаковського і его жени бл. п. Юстини з Товарницьких Пожаковської, а в недостатку тихже дочкі родичів шляхоцкого роду або міщанського, замешкалих на передмістю на Засаню в Перемишлі, котрі з'обов'язуться раз в рік перед побиранєм стипендії жертвувати одну літургію за упокій души Михаїла, Юстини, Григорія, Йоана і Марії Пожаковських і дадуть на престол дві свічки.

Стипендії суть платні в двох ратах рівних по скінченю кожного шкільного півроку, если наділені стипендією викажуться добрим успіхом в науці. Стипендія роздаєся на час трех літ.

Управнених до получения повизшої стипендії взиваєся, щоби свої нестемпльовані прошеня, заосмотрені:

1. Свѣдоцтвом крещеня.

2. Сьвідоцтвом доброго успіху в науках в речинці до 3. марта 1918 посредством уряду деканального або катедрально-парохіяльного в Перемишлі Еп. Консисторії предложили.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 5. лютого 1918.

Ч. 27.

Ч. 1125. Завізанє сьвящеників, що опустили свої душпастирські посади.

В часі російської інвазії по части, а в загалі від мая 1915 року, в часі відвороту утікаючих після поражєня військ російських, деякі душпастирі дієцезії Перемискої, опустили свої душпастирські посади і, як догадоватись можна, виїхали до Росії, та до сего часу не вернули. Се слідуєчі сьвященикі:

- о. Вихинський Александер, парох в Смерекові, деканата Жовківського.
- о. Гермак Казимір, парох в Гошанах, деканата Комарнянського.
- о. Грабец Йоан, завідатель парохії Пили, деканата Жовківського.
- о. Долошицкий Мирон, парох в Кунині, деканата Жовківського.
- о. Константинович Ераст, завідатель парохії Середниця, деканата Ліського.
- о. Король Кароль, парох в Луці, деканата Мокрявського.
- о. Криницкий Антоній, парох в Пяновичах, деканата Самбірського.
- о. Кунцев Алексій, парох в Улицку, деканата Потелицького.
- о. Ладижинський Роман парох в Зворі, деканата Старосамбірського.
- о. Мерена Йоан, парох в Дошні, деканата Яслиського.
- о. Минкович Емиліян, парох в Мхаві, деканата Балигородського.
- о. Ольшанський Володимир, парох в Честинях, деканата Куликівського.
- о. Пелех Йосиф, парох в Желдци, деканата Жовківського.
- о. Пизюр Андрей, завідатель парохії Белзєць, деканата Потелицького.
- о. Полошинович Даниїл, парох в Кривій, деканата Біцького.
- о. Радошицкий Михаїл, парох в Лобізви, деканата Устрицького.
- о. Рудавський Василь, завідатель парохії Гаї, деканата Дрогобицького.
- о. Саламон Онисім, парох в Вороблику, деканата Сяніцького.
- о. Струсевич Александер, парох в Прилбичах, деканата Яворівського.
- о. Трешневський Михаїл, парох в Краснім, деканата Височанського.
- о. Хиляк Антоній, самостоят. сотрудник в Кропивнику старім, деканата Дрогобицького.
- о. Федевич Емиліян, парох в Улазові, деканата Олещицького.
- о. Шемеляк Леонід, самостоят. сотрудник в Тершові, деканата Старосамбірського.
- о. Шумило Тома, парох в Курилівці, деканата Канчуцького.

Тому, що довше полишенє духовних посад через сьвящеників, без дозволу лотичного Ординарія, противить ся церковним канонам і підлягає строгим цензурам церковним, взиває Епископський Ординаріят отсим завізанєм всіх висше згаданих душпастирів і помічників в душпастирствах, щоби безпроволочно ставили ся перед своїм

Ординарієм, або предложили достаточне оправданє своєї провини. Наколиби сего не зробили, буде Єпископський Ординаріят приневолеєий поступити з ними після декрету св. Собора Тридентского (сесія XXIII), накладаючи на них каноничні цензури аж до усуненя їх із занимаєих посад.

Се є перше канонічне завізване.

Від гр. кат. Єп. Ординаріату.

Перемишль, дня 5. лютого 1918.

ХРОНІКА.

Іменованя:

- Ч. 8544/17. Всеч. о. Лев Михаїл, парох в Залужу, ім. завідателем деканата Яворівского на місце увільненого від тої довжності на власне прошенє Всеч. о. Кручковского Михаїла.
- Ч. 8685/17. Всеч. о. Залігач Александер, катихит школи муж. в Яворові, ім. орд. відпоручником до ц. к. Ради шкільної окружній в Яворові.
- Ч. 8912/17. Всеч. о. Гумецкий Юліян, декан і парох в Війску, ім. орд. відпоручником до ц. к. Ради шкільної окружної в Добромилі.
- Ч. 194. Всеч. о. Мороз Григорій, парох в Борині, мдеканом Височаньским.

Завідательства получили:

- Ч. 8768/17. о. Масляник Иван в Бігальях.
- Ч. 400. „ Малецкий Клим в Завишні.

Сотрудництва получили:

- Ч. 8481/17. о. Гайдукевич Иван в Кречовичах.
- „ 220. „ Меніцький Михаїл в Лютовисках.
- „ 500. „ Небожук Андрій в Добромилі.
- „ 1079. „ Фенич Иван в Яворові.

Від гр. кат. Єп. Консистерії.

Перемишль дня 6. лютого 1918.

† ЙОСАФАТ

Єпископ.

Александер Зубрицький
Канцлер.

Вісник

ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1918.

Видано 9. марта.

Ч. IV.

Ч. 28.

Ч. 50/орд. В справі предкладаня виказів відслужених Служб Божих фонда релігійного і про дозволене через св. Престол Апостольский в Римі стяганє згаданих служб Божих до 10 на протяг пяти літ.

Війна світова могла вправді спричинити деякі неточности що до відправленя Служб Божих фонду релігійного, іменно опізнене відслуженя, але увільнити парохів в парохіях, на котрих сей обовязок тяжить, не могла під ніяким зглядом, навіть в случаю, коли дотичний парох находивби ся поза границями своєї парохії.

На случай опорожнення парохії, обовязок той тяжить також і на завідателю парохії, лише довший суть завідателі вносити до Еп. Консисторії прошенє о виеднанє ремунарації, при долученю виказів відправлених Служб Божих, потверджених через дотичний Всч. деканальний Уряд, якого прошеня о. парокси не потребують вносити тому, що ремунарацію побирають разом при своєї конгруї.

Взиває ся проте всіх дотичних отців парохів і завідателів опорожнених парохій, на яких тяжить сей обовязок, щоби найшїзнїйше до кінця марта с. р. предложили ту викази відправлених Служб Божих фонда релігійного.

При сїй нагодї подає ся до відомости Всч. отців, що на прошенє Всесвітлїйшого Високопреосвящененого Епископату Австрійского з падолиста 1917 р., зібраного на спільній конференції у Відни, Святий Отець Папа Венедикт XV, по завідомленю св. Конгрегації Собора (S. Congregatio Concilii) з 12. грудня 1917 Ч. 5131, призволив ласкаво:

1. на заміну співаних Служб Божих фонда релігійного (де тиї обовязують) на читанї.

2. На стягане Служб Божих (очевидно фонда релігійного) читаних (звичайно 26) до такого числа, щоби з ремунації, яку дає Вис. ц. к. Правительство іменно 40 К 95 с., припали 4 корони на одну читану Службу Богу; прото призваєє стягнути на 10 Служб Божих.

3. Отся ласка дана є Святійшим Отцям на п'ятьлітний час, отже до кінця 1922 р. З сего позваєє ся користати Всч. Отцям при відправі Служб Божих фонда реліг.: „за фондаторів, благодітелів і душі усопших“.

Від гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 24. лютого 1918.

Ч. 29.

Ч. 1784. О виплаті причинків для духовенства по мысли розпорядження ц. к. Міністерства Вір. і Просьв. з д. 21. XI. 1917. В. з. д. 453 і 455.

Ц. к. Намісництво письмом з д. 7. II. 1918 Ч. $\frac{21.790}{14.204}$ /XI. б. ех 1917 звернуло ся до Еп. Консистерії з прошенем, подати до відомости Всч. Духовенству слідуєє заряжене єго: „Ц. к. Намісництво має честь повідомити, що заодним поручено всім ц. к. Урядам податковим, аби священникам і вдовицям, та сиротам по священниках, котрі побирають в тих урядах свої побори конгруальні вишлатити підмоги по думці розпорядження ц. к. Міністерства Віроісповідань і Просьвіти з 21. падолиста 1917 В. з. д. Ч. 453. Інтересованих не повідомлено окремо, в виду чого упрашає ся Високопреподобну Консистерію о відповідне подане сего заряження до відомости інтересованих.

Понадто признає покликане розпоряджене доповнюючу підмогу для гр. кат. священників, котрі мають діти. Та додаткова підмога виносить наколи дітей є 1 або 2 квоту 350 К, а при більше як двоє дітей, квота 700 К. Позаяк ц. к. Намісництву не звісно, котрі священники мають діти і скілько, упрашає ся о предложене виказу священників маючих діти, в котрім належить подати імя і назвиско священника, характер і місцевість опісля імя і вік всіх малолітних і незаосмотрених дітей, почім виасигнована буде згадана додаткова підмога.

Накінець повідомляє ся, що рескриптом з дня 21. падолиста 1917 Ч. 39446 заявило ц. к. Міністерство Віроісповідань і Просьвіти готовість до уділення відповідних підмог з розпорядимих средств тим священникам, котрі не побирають доповнення конгруи з фонда релігійного та тим самим не мають уділу в підмогах, признаних покликаним розпорядженем, а мимо сего находять ся в лихих відносинах дотаційних.

В тій ціли належалоби, аби інсересовані предложили відповідно умотивовані і через Високопреподобну Консистерію одобрені поданя. За ц. к. Намісника: (підпис нечеткий“).

Повисше заряжене ц. к. Намісництва подає ся до відомости Всч. Духовенству, а заразом поручає ся Всч. ОО. Деканам спорядити в своїм деканаті, після повисшого заряження, виказ священників, маючих діти і той виказ предложити Еп. Консистерії.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 23. лютого 1918.

Ч. 2090. В справі муки на літургічні ціли.

На просьбу декотрих Всеч. ОО. Парохів, щодо виведати для них у Високого ц. к. Правительства дозвіл на закупню муки на літургічні ціли, Еп. Ординаріят відніс ся з сею справою до Високого ц. к. Намісництва.

В відповідь на се прислало Високе ц. к. Намісництво — Краєвий господарский Уряд під днем 10. лютого 1918 Ч. 3356/ма. відпис обіжника до всіх ц. к. Староств (згл. магістратів міста Кракова і Львова) слідуячого змісту:

Спосіб поступованя при придленю муки згл. пшениці на літургічні ціли управильнений обіжником Президиї ц. к. Намісництва з дня 10. падолиста 1915 ч. 32978/Пр. стрічає чимраз численнійші сумніви, які відай длятого повстають, що не всі політичні Власти І. Інстанції мають сей обіжник, в наслідок чого множать ся запити, в який спосіб полагоджувати сі справи, а се потягає за собою непотрібну кореспонденцію і проволікає мериторичну полагоду.

Щоби сему запобічи, ц. к. Намісництво — Краєвий господарский Уряд зносячи отсим важність наведеного на вступі обіжника Президиї ц. к. Намісництва заявляє по мисли § 5. міністеріяльного розпорядку з дня 20 грудня 1915 Дв. п. п. ч. 379, що можна католицким парохіяльним урядам обох обрядів на літургічні ціли або полишити при закупні збіжа через Воєнне Заведене обороту збіжем відповідну скількість їх власної пшениці числячи по 30 клгр. зерна річно на кождих 1000 душ в парохії, або також уділити дозволу на закупню пшеничної муки на сю ціль, числячи 23 клгр. річно на кождих 1000 душ в парохії.

Єслиб ц. к. Староство (згл. магістрат) розпоряджав пшеничною мукою, яка надає ся до згаданої ціли, належить поданя відносних парохіяльних Урядів предложити ц. к. Намісництву — Краєвому господарскому Урядови, подаючи при тім число душ в даній парохії.

Ц. к. Староство (магістрат) буде чувати над тим, щоби уділене парохіяльним Урядам на підставі ось сего рескрипту збіже, зглядно муку ужито виключно на призначену ціль. За ц. к. Намісника: Матковский“.

Отсе подає ся до відома Всч. Духовенства Епархії з покликом на тутешний розпорядок з дня 25. падолиста 1915 ч. 3713 (Вістник епарх. 1915 ст. 61).

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 16. лютого 1918.

Ч. 2306. Розрішенє на час Великого Посту.

Еп. Ординаріят уділяє вірним Епархії розрішенє на м'ясні страви на всі дні сего-річного св. Великого Посту крім середи і п'ятниці І. тижня, всіх п'ятниць других тижнів і цілої страстної седмиці.

Зі згляду однак на тяжкі обставини що до прокормлення, які панують в нашім краю, Еп. Ординаріят уділяє дальше ідуче розрiшенє на мясні страви, а іменно і в висше застереженї днї з виїмкою св. Вел. П'ятици, всїм, кому приходилоби з трудностю приготувити чи дїстати пісну страву.

Особи користаючі з диспензи, відмовлять звичайно в таких разях приписанї молитви.

Розуміє ся само собою, що в сум'ївах, чи в данім випадку є причинні вимаганї до розрiшеня, рiщають Всч. ОО. Душпастирї, згл. Сповідники і Катихити.

Рівночасно замічає ся, що особи хорї, згл. ослабленї в наслідок недуги, жебраки, особи тяжко працюючі, невісти бременні і кормлячі дїти, родини, котрих голова дому не допускає инших страв, не суть обовязанї до посту.

Повисшї розрiшеня від посту подадуть Всч. ОО. Душпастирї, згл. катихити своїм вірним до відома в найблизшу неділю по одержаню сего розпорядку, при чїм не залишать поучити нарід, що є рiчю дуже заслугуючою перед Богом вержати ся і острїйшої практики посту, однак рівночасно зазначаєть, що залишенє єї в теперішних обставинах не є получене з ніякою провинною.

На пасхальну сповідь з причини браку священників, подібно як і тамтого року, визначаємо довшїй час, а іменно від I. понедїлка св. Вел. Посту аж до Празника Пресв. Тройци.

Всі Всч. ОО. Сповідники, як то вже оголошено в ч. II. сегорiчного Вістника на ст. 24, мають вже власть розрiшати від всїх грїхів задержаних Епископоги.

Крім сего пригадуємо, що всі ОО. Сповідники мають на час треваня війни власть привертати каючимся утраченє право *petendi debitum conjugale, cujus jus amisit per supervenientem affinitatem e copula carnali habita cum consanguinea vel consanguineo sive in primo sive in secundo gradu suae uxoris resp. sui mariti*, що дїлати ся має в слїдуючий спосіб: По виголошеню форми розрiшеня св. Тайни Покаяня має сказатись: „Крім сего властїю Преосвященому Епископови Йосафатови удленою, а менї відпорученою, привертаю тобі право жадати довг супружий від свого мїжа (жени), котре через тїлесний грїх зі сродною (зі сродним) твоєї жени (твого мужа) поповнений утратив (утратила). Во імя Отца † і Сина † і Святаго Духа † Аминь.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 2. марта 1918.

Ч. 32.

Ч. 89 супр. Розпорядки ц. і к. Міністерства війни в справі вінчань війскових осіб.

Еп. Ординаріят уважає за вказанє подати до відома Всч. ОО. Душпастирїв слїдуючі розпорядки ц. і к. Міністерства війни оголошенї в „Pastoralblatt für die k. u. k. katholische Militär- u. Marinegeistlichkeit. Wien 1917“.

Vereinfachung der Kriegstraungen.

Das k. k. Ministerium des Innern erteilt mit Note Zl. 30.984/1916 vom 10. Jänner 1917 für Eheschließungen von Militär- (Landwehr-, Landsturm-) Personen oder zu persönlichen Dienstleistungen nach dem Kriegsleistungsgesetze vom 26. Dezember 1912, R.-G.-Bl. Nr. 236, und der Novelle vom 18. Jänner 1916, R.-G.-Bl. Nr. 18, herangezogenen Personen, die im gegenwärtigen Kriege, sei es zum ersten Male, sei es nach Urlaub, Krankheit u. dgl. zu wiederholtem Male zur Armee im Felde abzugehen haben, beiden Brautleuten die Nachsicht des zweiten und des dritten Aufgebotes und für jene Eheschließungen die gänzliche Nachsicht des Aufgebotes, wo dem zur Entgegennahme der feierlichen Erklärung der Einwilligung zur Ehe berufenen Organe (Seelsorger) ein so nahe bevorstehender Zeitpunkt des Abgehens des Bräutigams zur Armee im Felde ausgewiesen wird, daß anderen Falles die rechtzeitige Eingehung der Ehe ausgeschlossen oder doch in Frage gestellt wäre. Die gänzliche Nachsicht ist auch für solche Eheschließungen erteilt, die wegen bedrohlichen Gesundheitszustandes des zu einer militärischen Dienstleistung eingerückten oder zu persönlichen Dienstleistungen nach dem Kriegsleistungsgesetze herangezogenen Bräutigams ihrer bedürfen. Doch müssen in jedem Falle der gänzlichen Nachsicht des Aufgebotes die Brautleute vor dem bezeichneten Organe (Seelsorger) eidlich beteuern, daß ihnen kein ihrer Ehe entgegenstehendes Hindernis bekannt sei.

Sowohl bei der teilweise gewährten, als bei der gänzlichen Nachsicht des Aufgebotes hat es auf die Erfordernisse des § 72 a. b. G. B. nicht weiter anzukommen ¹⁾).

Die zur Entgegennahme der feierlichen Erklärung der Einwilligung zur Ehe berufenen Organe (Seelsorger) werden in dieser ihrer statlichen Funktion die Geltung der hiermit erteilten Nachsicht für den einzelnen an sie herantretenden Fall festzustellen und über die hierfür maßgebenden Voraussetzungen mit den Brautleuten ein Protokoll nach unten folgendem Muster aufzunehmen haben, in dem diese um die Nachsicht des Aufgebotes in jenem Umfange bitten, in dem sie nach der Lage ihres Falles nötig ist. Dieses Protokoll wird bei den Trauungsurkunden zu hinterlegen und die durch gegenwärtigen Erlaß erteilte Nachsicht wird unter ausdrücklicher Berufung auf den Erlaß des k. k. Ministeriums des Innern, Zl. 30.984/16, im Sinne des § 80 a. b. G.-B. im Trauungsbuche zu verzeichnen sein.

Protokoll

aufgenommen bei _____

am _____ ²⁾

Die Brautleute ³⁾ _____

bitten unter Hinweis darauf, daß der Bräutigam in seiner Eigenschaft als ⁴⁾ _____

¹⁾ § 72. Wenn die Verlobten oder eines von ihnen in dem Pfarrbezirke, in welchem die Ehe geschlossen werden soll, noch nicht durch 6 Wochen wohnhaft sind, so ist das Aufgebot auch an ihrem letzten Aufenthaltsorte, wo sie länger als die oben bestimmte Zeit gewohnt haben, vorzunehmen, oder die Verlobten müssen ihren Wohnsitz an dem Orte wo sie sich befinden, durch 6 Wochen fortsetzen, damit die Verkündigung ihre Ehe dort hinreichend sei⁶⁾.

²⁾ Die nicht zutreffenden Stellen des Protokollformulars sind zu streichen, die übrigen mit den zutreffenden Angaben auszufüllen.

³⁾ Namen, Stellung und Wohnort (unter Umständen: letzter Wohnort) sind auszufüllen.

⁴⁾ Hier ist die militärische Eigenschaft des Bräutigams oder seine Eigenschaft als nach dem Kriegsleistungs-

zur Armee im Felde abzugehen hat — daß der Bräutigam¹⁾ um die Nachsicht des zweiten und dritten Aufgebotes — um die gänzliche Nachsicht des dritten Aufgebotes für ihre Eheschließung.

Die Brautleute beteuern eidlich, daß ihnen kein ihrer Ehe entgegenstehendes Hindernis bekannt sei²⁾.

Der Unterzeichnete³⁾ stellt hiernach fest, daß den Brautleuten durch den Erlaß des k. k. Ministeriums des Innern vom 10. Jänner 1917, Zl. 30.984, die Nachsicht des zweiten und dritten Aufgebotes — die gänzliche Nachsicht des Aufgebotes erteilt ist.

Unterschrift des Trauungsorganes und Amtssiegel:

Unterschriften der Brautleute:

(Erlaß des k. u. k. Kriegsministeriums vom 5. Februar 1917, Abt. 9, Nr. 2534, Beibl. 7/17).

Eheschließungen der Militärpersonen des Aktivstandes ohne militärbehördliche Bewilligung.

Das Kriegsministerium hat wahrgenommen, daß bei Militärpersonen, die laut Vorschrift über die Heiraten im k. u. k. Heere zur Eheschließung einer militärbehördlichen Bewilligung bedürfen, die irriige Auffassung besteht, daß während des Krieges zur Eingehung einer Ehe die Einholung dieser Bewilligung nicht erforderlich sei.

Aus diesem Anlaß wird darauf hingewiesen, daß die Bestimmungen der vorbezeichneten Vorschrift auch im Kriege ihre volle Gültigkeit haben und daß daher Eheschließungen dieser Militärpersonen ohne militärbehördliche Bewilligung ganz unzulässig sind.

Auch wird darauf aufmerksam gemacht, daß bei Militärpersonen, die die Ehe ohne militärbehördliche Bewilligung eingegangen sind, ein Anspruch auf Familiengebühren nicht besteht, und daß in solchen Fällen nach dem Ableben des Familienhauptes die Witwe oder die Kinder auch keinen Anspruch auf Versorgungsgebühren besitzen (§ 3a des Gesetzes vom Jahre 1887, NVBl., 13. Stück von 1887).

(Erlaß des k. u. k. Kriegsministeriums vom 28. September 1916, Abt. 1, Nr. 34.833; Beibl. 51/16).

Eheschließung ohne militärbehördliche Bewilligung nach erfüllter Präsenzdienstpflicht.

Mit Erlaß des k. u. k. Kriegsministeriums, Abt. 2/St., Nr. 10.212, vom 15. Juli 1916, Beiblatt 36/16 wurde allen jenen, welche während des Krieges ihrer Präsenzdienstpflicht entsprechen oder etwa als Ersatzreservisten die erste militärische Ausbildung erhalten, generell von dem Zeitpunkte des Ablaufes ihrer Präsenzdienstzeit, beziehungsweise der achtwöchigen ersten militärischen Ausbildung an, die militärbehördliche Bewilligung zur Verhehlung erteilt.

gesetzte zu persönlicher Dienstleistung herangezogene Zivilperson, ferner — soweit es tunlich ist — der Zeitpunkt des Abgehens zur Armee im Felde und die zugrunde liegende Verfügung anzugeben. Jedenfalls hat hierbei der in eine Marschabteilung eingeteilte Bräutigam als zum Abgehen zur Armee im Felde bestimmt zu gelten.

¹⁾ Hier ist der etwaige bedrohliche Gesundheitszustand des Bräutigams, der die gänzliche Nachsicht des Aufgebotes erheischt, auszuweisen.

²⁾ Der Satz gilt für den Fall der Nachsicht des gänzlichen Aufgebotes.

³⁾ Der Amtscharakter des Trauungsorganes ist anzugeben.

Vor diesem Zeitpunkte ist die Verehelichung dieser Personen — auch wenn sie etwa von Einjährig-Freiwilligen bereits zu Offizieren, beziehungsweise Offiziersaspiranten in der Reserve ernannt worden wären — ohne eine individuelle militärbehördliche Bewilligung nicht gestattet.

Für Unteroffiziere dieser Kategorien, die sich zur freiwilligen Fortsetzung des Präsenzdienstes gemeldet haben, gelten hinsichtlich der Ehebewilligung die Bestimmungen des Dienstbuches A—36 für freiwillig weiterdienende Unteroffiziere.

Da nach den Wehrvorschriften (B—2, 1. Teil, 1. Heft, § 13) die Präsenzdienstpflicht erst mit 31. Dezember desjenigen Jahres, in dem der gesetzliche Präsenzdienst vollstreckt wurde, endet, erschien es zweifelhaft, ob die ihre Dienstpflicht beendenden Ehowerber schon im Oktober oder erst mit 31. Dezember des Jahres ohne militärbehördliche Ehebewilligung heiraten dürfen.

Das Kriegsministerium hat auf eine diesbezügliche Anfrage mit Erlaß Abt. 2/St., Nr. 45.729/16, ergänzend eröffnet, daß gemäß den Bestimmungen des § 52 : c, des Wehrgesetzes und § 1 : d, der Wehrvorschrift A - 16 jene dauernd beurlaubten Präsenzdienstpflichtigen, die sich in den letzten drei Monaten ihrer Präsenzdienstpflicht befinden, keiner militärbehördlichen Ehebewilligung bedürfen.

Mit dem obigen Erlasse ging die Absicht dahin, daß auch jene, welche während des Krieges ihrer Präsenzdienstpflicht entsprechen, hinsichtlich des Rechtes zur Eheschließung in dem dort erwähnten Zeitpunkt so behandelt werden, wie diejenigen, welche einer militärbehördlichen Ehebewilligung zur Verehelichung nicht bedürfen. In die letztere Kategorie fallen aber auch die in den letzten drei Monaten ihrer Präsenzdienstpflicht Befindlichen.

Die gleiche Erklärung wurde auch neuerlich mit den Erlässen Abt. 2/St., Nr. 29.750 vom 6. Oktober 1917 seitens des Kriegsministeriums (Beibl. 51/17) und Abt. VII, Nr. 13.337 vom 31. August 1917 seitens des Ministeriums für Landesverteidigung (Beibl. 60/17) verlautbart.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 2: марта 1918.

Ч. 33.

Ч. 2460. Конкурс на одороженні парохії.

З речинцем до 30. цвітня 1918 виставляють ся на конкурс одороженні парохії:

1. Краків, цісарского наданя.
2. Гільче, приватного наданя, дек. Варяжского.
3. Нове місто, приватного наданя, дек. Добромильского.
4. Стефкова, приватного наданя, дек. Ліского.
5. Залуж, приватного наданя, дек. Ольховецкого.
6. Бігалі, Перемиский Епископ обр. лат., дек. Любачівского.

Священики, котрі внесли або внесуть прошеня о приняте в спис убігаючих ся о парохію Устрикі горішні, дек. Затварницкого, винні предложити Еп. Консисторії заяву письменну, що на случай отриманя презенти на тую парохію, зложать перед каноничною інституцією на тую парохію писемну заяву, що згодять ся на вилучене доч. Ступосяни від матерної Устрикі горішні.

Крім того продовжає ся речинець оголошеного конкурсу в Вістнику епарх. ч. I. 1918, ч. 8801 на опорожнені парохії до вношеня еще додатково прошень до 31. марта 1918.

Услівя, як в кінцевім уступі Ч. 8801 Вістника епарх Ч. I. з 1918 р.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 1. марта 1918.

Ч. 34.

Ч. 2703. До Всч. урядів дек. I Всч. священства епархіального.

Понеже довше необсажене парохій парохами є звичайно получене зі шкодою для парохій, длятого Еп. Ординаріят видить ся спонуканим зарядити, що слідує:

Священики, котрі отримали презеету на якусь парохію, а відтак зрезигнували з неї, тратять на один рік право до убіганя ся о яку небудь иньшу парохію.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 6. марта 1918.

Ч. 35.

Ч. 294 орд. В справі ухвал спільної конференції галицького Епископату.

Подаємо до відома Всеч. Духовенства, що Епископат нашої галицької провінції на спільній конференції, яку відбув у Львові в днях 19., 20. і 21. лютого с. р. зарядив слідуючі літургичні зміни:

1. Підчас відправи св. Літургії на великім вході і у всіх ектениях, як в св. Літургії так і в прочих богослуженнях має залишити ся уживане слова „Православний“, не заступаючи його иншим. На великім вході належить при кінцeniм поминаню крім слова „православних“ опустити ще і слово „християн“, як се приписували старі літургикони.

Належить, проте на великім вході говорити згл. співати так: „...благовірного і бо-гохранимаго Імператора нашого Карла і все войнство его... і всіх вас да помянет Господь“.. — а в ектениях: „...і за вся християни“.

2. Має залишити ся підчас відправи св. Літургії уживане колінаків.

3. Суплікацію має співати ся в слідующий спосіб:

„Святий Боже“... 3 рази; один раз священик, а два рази нарід. Всі прочі візваня лишень по два рази, один раз священик, другий раз нарід. Однак:

а) замість трех візвань „Ми грішні Тебе Бога просим, помилуй нас Господи“ 2 рази, а

б) по візваню „О Маріє“... має все додавати ся візванє до св. Йосифа: „О свя-

тий Йосифе Покровителю католицької церкви, моли Бога о нас грішних“ 2 рази і кінцеве: „О святий Священномучениче Христов Йосафате, моли Бога о нас грішних“, 2 рази.

Подаючи повисші ухвали до відома Всеч. Духовенства, з'обов'язуємо всіх Всеч. Отців в совісти і перед Богом сих ухвал як найточніше придержувати ся і над заховуванем їх чувати, а вірних в час о них поучити.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 5. марта 1918.

† ЙОСАФАТ
Епископ.

Ч. 36.

Ч. 303/орд. В справі священників, що вертають на давні свої посади.

Подає ся до відома всіх Всч. ОО. Деканів і всего Всч. Духовенства, що священники, яких парохії на час їх неприсутности віддано в управу иньшим душпастирям, при своїм повороті доти не можуть обнімати їх управи, доки їх в ссй уряд не введуть дотичні ОО. Декани.

ОО. Декани знову не будуть могли сего зробити без потрібних вказівок і поручень Еп. Ординаріату.

По сі послідні належить в кождім поодинокім случаю відносити ся тут, подаючи рівночасно вичерпуючий звіт про стан відносно парохії та відношене парохіян до свого пароха давнійше і теперішне, та про давнійше і теперішне поведене дотичного пароха.

Вкінци Еп. Ординаріат заявляє, що священників, які би без висше згаданого введеня обняли парохіяльний уряд, не буде міг уважати за правних душпастирів свого стада.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 6. марта 1918.

Ч. 37.

Ч. 305/орд. В справі заложеня товариства „Епархіяльна Поміч в Перемишлі“.

Епископский Ординаріат подає до відома Всеч. Духовенства, що поданий Вис. ц. к. Намісництву до затвердження Устав товариства: „Епархіяльна Поміч в Перемишлі“ зістав вже затверджений. Еписк. Ординаріат постарає ся о чимскорше випечатане сего уставу і розіслане його кождому з Всеч. Отців.

Перші загальні збори „Епархіяльної Помічи“ відбудуть ся по Великодних Святках в дни, який в своїм часі буде поданий до відома.

Секція II. сего товариства, се є секція опіки над молодіжню, в якої обсяг діланя входить творене сирітських захистів, обняла вже з днем 1. марта акцію опіки над сиротами в Перемишлі, о скілько ся акция не противить ся акції „Епархіяльного Комітету“, покликаного до житя волею Вис. ц. к. Правительства. Тому Еп. Ординаріат про-

силь Всеч. Отців, щоби на будуче, доки не розішли ся чеків, прислалли датки на сироти переказами почтовими до Еп. Ординаріату, не на адресу Епархіального Комітету, але на адресу товариства „Епархіальна Поміч“ з заміткою на відтинку: „для сиріт“.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 3. марта 1918.

Ч. 38.

Ч. 322/орд. В справі спільного Пастирського посланя.

В залученю пересилає ся Всеч. Духовенству пастирське послане гр. кат. Епископату галицької провінції і приказує ся всім Всеч. Отцям послане се перечитати в найблизшу недлю вірним підчас співаної Служби Божої місто проповіди.

Зобов'язує ся кожного з Всеч. Отців настоятелів парохій, щоби по підчитаню сего посланя в церкві народови донесли о зділанім до свого уряду деканального.

Всечесні ОО. Декани зволять відтак всі донесеня підчинених Отців збірно тут предложити.

Предмети обняті сим посланем поручає ся Всеч. ОО. Душпастирям використати в даній потребі в других своїх науках.

Всеч. ОО. Катихити возьмуть се послане яко предмет до своїх екзорт.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 8. марта 1918.

---

† ИОСАФАТ

Епископ.

Александр Зубрицький

Канцлер.

Вісник

ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1918.

Видано 11. цвітня.

Ч. V.

Ч. 39.

Ч. 363/орд. Розіслане уставу Товариства „Епархіальна Поміч“ і запрошене Всеч. Духовенства до зголошення в члени.

З сим числом „Вісника“ розсилає ся устав товариства „Епархіальна Поміч“, з якого Всеч. Отці пізнають ціль товариства, середники, якими оно змагає до неї і его устрій.

Сконцентроване сил, організоване праці, а вкінці необхідність утвореня заступництва станових справ і самопоміч, се чинники для успішности всякої діяльности безумовно потрібні і загально через всіх признані, а між всіми станами з великим жісном для них всюди вже переведені.

Добровільна приналежність до нашого товариства, свобідна виміна гадок і спільність інтересів мають нас ще більше зблизити до себе і злучити у одну солідарну громаду, при чім виключене всякої урядовости витворить між нами свобіднійше, братне взаємне відношенє.

По мысли постанов уставу заступає і веде справи товариства до перших загальних зборів „Комітет основателів“, який вже уконститував ся і становить перший Виділ.

Починаюяи в імя Боже нашу працю, віддаємо наші змаганя під покров сьв. Обручника Йосифа, Опікуна Пресьв. Родини і Покровителя нашого товариства, та надіємо ся, що она за его заступництвом при діяльній участі цілого епархіального Клиру принесе обильні плоди для добра Епархії.

Всеч. Отців запрошуємо, щоби зголошували своє приступлене до товариства.

В Перемишлі, дня 24. марта 1918.

За Комітет основателів „Епархіальної Помочи“: † ЙОСАФАТ Епп., Президент, о. Назар Чабан, писар.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 24. марта 1918.

Ч. 304 орд. Виказ жертв на „Епархіальний Комітет для воєнних сиріт“ за час від 1. падолиста 1917 до 28. лютого 1918.

Грошеві жертви зложили в коронах: Іх Пресосвященство Еп. Йосафат 220 К, Всеч. парохіяльні Уряди: Люблинець 300, Суровиця 35, Лопушанка хомина 60, Боратин Белз. 20, Ванькова 85, Варяж 10*73, Юрівці 228, Більче 35*41, Острів к. Радимна 50, Крамарівка 48, Вислок гор. 4, Лісковате 20, Ванівка 30, Красна 40, Девятир 60, Лужок дол. 200, Мокряни 180, Яксманічі 170, Тешлиць 156, Хлиплі 124*47, Прусік 120, Прелуки 90, Фельштин 75*10, Хідновичі 62, Нове село 60, Поворозник 50, Тарнавка Канчуц. 50, Тирява вол. 50, Крамарівка 28*20, Нисмичі 18*38, Брусно 15, Тинів 72, Піддубці 150, Топільниця 90, Волиця Сяніцка 30, Смільна 64, Подемщина 100, М.рохів 125, Вороблячин 80, Арлам. Воля 60, Ганчова 308, Рогізно 90, Тирява вол. 210, Буців 115*20, Яблонія 52*80, Залікоть 30, Старява 100, Медика 77, Вороблик корол. 50, Болестрашичі 26, Лабова 59, Мости вел. 350, Улично 200, Желдець 100, Тирява сільна 100, Команьча 100, Постолів 96*50, Хревт 80, Нанова 60, Ванівка 57*42, Криниця дрогоб. 9, Кропивник Ст. 102*50, Дубляни 100, Ляшки довгі 85*60, Суха Воля 20, Галівка 150, Олещичі 100, Липа Бірч. 42*51, Крупець 32*68, Сушиця вел. 60, Чорна 45*36, Дмитровичі 75, Турка 85, Варяж 17*58, Черхава 20, Горожанна вел. 154, Радруж 150, Чернева 100, Ступиця 90, Поздзяч 87, Явірник 50, Волосянка вел. 40, Ліцава гор. 10, Яжів Ст. 100, Сторонна 50, Міжинець 22*20, Яструбичі 50, Шляхтова 30, Стенятин 400, Брухналь 260, Дашівка 40, Ролів 30, Гладишів 20, Гусне вижне 15, Тенетиска 12, Стрілки 100, Райске 56, Стібно 300, Ялин 252, Люблинець 250, Тучапи Суд. В. 110, Корчів 100, Туринка 285, Мацошин 110, Ждиня 100, Боратин Порох 86, Курилівка 150, Улюч 117, Бутини 100, Гат вижні 85*82, Зіболки 52, Заліска Воля 50, Війкова 38*12, Сьвяте 100, Поділіці 100, Голє равс. 200, Мацина вел. 100, Гвоздець 91, Михнівєць 210, Торки Перем. 96, Летня 300, Люблинець 200, Грушів 50, Лелюхів 26, Двірці 90, Куличків 120, Терло 58*23, Містковичі 706*24, Устрики дол. 420, Старасіль 107, Модрич 54, Опарівка 50, Черхава 40, Кавско 30, Порожник 80, Віжомля 300, Довгомостиска 240, Стоянци 200, Борятин 170, Любеля 600, Замочок 320, Селиска Бірч. 150, Пристань 121*66, Гладишів 110, Зубків 100, Команьча 85, Тарнава Затв. 60, Рава 50, Пулави 48*12, Токарня 40, Майдан сінявс. 50, Доброміль 50, Чорна 139, Соколя 100, Замихів 105*63, Далява 58, Вапівці 18*11, Цариньске 59, Борислав 1*000, Манастирець 360, Карликів 140, Голє равске 120, Буців 115, Вязівниця 112*50, Вороблик корол. 100, Лобізва 60, Парохії Суд.-Виш. деканату 513, Пралківці 60, Яструбичі 50, Корчмин 40, Руда лісна 25, Тершів 140, Головецко горіш. 200, Михнівєць 54, Білич дол. 5, Старасіль 90, Білина вел. 100, Голє 166, Парохії Ольховецького деканату 1350, Вільки маз. 280, Гат вижні 130, Ролів 50, Павлокома 40, Ветлин 40, Куликів 40, Реклинсць 100, Підбуж 60, Пількині 50, Тисова 345, Снява Яросл. 549*25, Куликів 180, Залісе 72, Загіре 53, Брухналь 300, Устрики гор. 100, Остобіж 40, Перемишль 42*64, Сурохів 130, Парохії Жукотиньського деканату 1161*10, Вацовичі 193, Сьвягкова 200, Сушиця рикова 100, Лівча 500, Крамарівка 35, Липє 141, Селиска Яво-

рів. 250, Ралошиці 162'40, Тісна 60, Довжнів 200, Воловець 80, Унятичі 74, Квасинина 40, Дашівка 37'64, Варяж 20'56, Мшанець 110, Нагачів 236, Клоковичі 35, Порохник 50, Губичі 1000, Нова весь 325, Сторонна 172, Стефкова 100, Кунин 225, Мшанець 200, Монастирець 70, Смереків 260, Радимно 150, Воловець 46'20, Ісаї 30, Лежайск 135, Дошниця 80, Піски 120, Новосіліці гнев. 100, Глинсько 80, Суровиця 60'80, Воливець 49'60, Більче 50, Смільник ясл. 100, Старява к. Хир. 100, Мисцова 54'52, Воля мігова 110, Ришкова Воля 400, Голе равске 2 0, Рава рус. 192'34, Брониця 150, Перемишль 43'66, Кляцко 130, Босько 135, Яворів, мале передмістя 81, Загутин 232, Ременив 275, Морохів 150, Бонарівка 100, Матієва 35, Дмитровичі 75, Кунин 225, Хлівчани 336, Потелич 165, Гребенне 100.

Крім сего зложили жертви в коронах: Всч. Отці Дрогоб. дек. яко членські датки 129 + 54, Всч. декан. Ур. Потелицький 84 + 18, П. Т. Громадский Уряд Хирів 75, п. Панько Прицак, Опака, жертви, зібрані при виплаті причинків, 120, ц. к. Податковий Ур. в Белзі з пушки 100, о. Брицький Василь 20, Коляда в Суд. Вишни 105, п. О. Косоночка Поділіці: дохід з представлення 209, Коляда в Вільчи 82, П. Т. Товар. Доставка 100, Евфр. Хомик, Старява 20, Дутко Данило, Баличі 10, Дутко Марія, Баличі 5, Мусівна Анна, Баличі 10, Н. Н. жовнір 20, Комітет Рудки 265, Марійске Товар. Перемишль з вечерниць 100, о. посол Ем. Погорецький, Ярослав 10, о. Гр. Мартинович, Залуж 30, о. Герв. Царевич, Шоломиничі 6, о. Н. Валюх, Ластівки 50, о. Ник. Волошин, Прилбичі 50, о. Вас. Яремкевич, Волче 50, о. Н. Лесак, Башня 20, о. Лев Шумский, Стрілки 100, о. Марчак, Кунин 50, о. Прок. Тис, Хлівчани 180, п. Іванна Тисова, Хлівчани 100, Анна Вошик, Тивів 120, п. судія Ем. Ляшецький, Старасіль 20, Збірка СС. Служ. в Боляновичах 13'70, в Порохнику 213'30.

II. Полотно прислали: Смолин, Хлівчани, Голе равске, Кунин, Пристань, Баличі.

Підписаний Комітет складає іменем трьох соток сиріт всім Вп. Добродіям і Жертводавцям щиро подяку за кожду хочби і найменшу лепту, зложену на високогуманну народну ціль виховання дітей, що впали жертвою війни. Завдання Комітету можуть бути сповнені лиш при діяльній співучасті як найширших кругів нашого народу і єпархіяльний захист сиріт може існувати лиш при помочи цілої Єпархії.

Тому з щирою вдячністю констатуємо відрадну прояву, що на наш поклик поспішили нам з помочю так численні ряди нашої духовної і свідчої інтелігенції, наших селян і міщан.

Просимо однак і на будуче не полишати наших дітей без помочи і звергаємо ся особливо до сих громад, які доси ще не надіслали своїх жертв, та кладемо їм на серци потреби сиріт. Всеч. Отців просимо захопити своїх парохіян до складання жертв і зайняти ся їх зібранєм. Нехай не буде у цій Єпархії ані одной родини, яка не зналаби про те, що на єї поміч і опіку жде триста сиріток. Просимо і благаємо всі благородні серця о милосерде для безталанних дітей; їх молитва виеднає для великодушних Добродій обильні Божі благодати.

Від Головного Українського Єпархіяльного Комітету для воєнних сиріт.

Еп. Ординаріат поручає Всеч. ОО. Душпастирям висказати в його імені горячу подяку всім Жертводавцям і Добродіям сиріт, та рівночасно заохотити парохіян до дальшої жертволюбивости.

Як з виказу жертв слідує' єсть у епархії єще понад 400 парохій, що доси не прислали датків на сироти. А потреби наші превеликі і поміч всіх необхідна.

Тому заохочує Еп. Ординаріат Всеч. Отців зайняти ся у всіх парохіях і місцевостях до парохій прилучених збиранем жертв на сироти.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 28. лютого 1918.

Ч. 41.

Ч. 722. Поклик о жертви на гр. к. церков в Києві.

Еп. Ординаріат відзиває ся до Всеч. духовенства і вірних о жертви на покритє коштів будови гр. к. церкви в Києві. В столиці України здвигнено храм, на який однак затягнено позичку. Церков потребує ще виківченя і урядженя.

Щоби помогти нашим закордонним братям до довершеня початого Божого діла, годить ся, щоби ціла Галицка Україна поспішила з жертвами і тим самим дала вираз своїх релігійних і патріотичних почувань. Поручає ся проте Всеч. Отцям пояснити вірним потребу і значене нашої сьвятині за кордоном і заохотити їх до склацаня жертв.

Зібрані гроші належить посилати до Всеч. деканальних Урядів, які їх відтак перекажуть Еп. Консисторії.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 6. марта 1918.

Ч. 42.

Ч. 2674. Поручає ся предкладати викази предметів штуки, які пропали в часі російської інвазії.

В наслідок рескрипта ц. к. центральної комісії для охорони старинних предметів штуки у Відні з дня 11. вересня 1917 ч. 156/през. висланого до ц. к. Краєвого Консерватора в Кракові взиває ся всіх Всч. Отців Душпастирів, щоби до 30 дней по полученою сего розпорядженя вислали до ц. к. краєвого консерватора в Кракові викази забраних чи то через війська російські, чи через особи, за які власти російські відповідають, движимих предметів штуки із церковей, монастирів, бібліотек і архивів в Епархії Перемиській.

Коли тепер уже дяковати Богу Всемилоствому, заключено мир з державою Українською і Російською, ведуть в додаткових уговорах жаданя про зворот забраних пред-

метів штуки, або о відшкодоване за тії; тому потреба згаданих виказів стала ся актуальною, а занедбане сего обовязку получене зі страгою і доганне.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 11. марта 1918.

Ч. 43.

Ч. 2836. До Всч. Урядів дек. і Всч. Духовенства.

На підставі запавших ухвал на сегорічній конференції Галицького Епископату що до іспитів конкурсних на душпастирські бенефіція і іспитів кваліфікаційних на катихитів винні будуть кандидати виказати ся приготовлюванем ся до проповідей згл. егзорт від часу, як зістали поставлені в душпастирстві, або зістали катихитами.

Длятого подає ся до відомости, щоби на будуче всі молоді священики і катихити всі свої проповіді згл. егзорти, писали і виголошували їх за відомостею своїх парохів.

Всеч. ОО. парохи перечитавши таку проповідь, мають власноручним підписом ствердити зазнаючи, котрого дня і року проповідь була виголошена.

При зголошеню ся до іспиту конкурсowego або іспиту кваліфікаційного на катихитів винні будуть кандидати тії проповіді взгл. егзорти предложити Еп. Консисторії.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 19. марта 1918.

Ч. 44.

Ч. 2681. Речинець конкурсних іспитів о душпастирські бенефіції.

Конкурсний іспит о душпастирські бенефіції відбуде ся в днях 18., 19. і 20. червня і 16., 17. і 18. жовтня с. р. Кандидати бажаючі приступити до сих іспитів мають внести свої подання о припущенє до іспиту в речинци веснянім найпізнійше до 5. червня, а в речинци осіннім до 5. жовтня.

Священики приступаючі до іспиту по раз перший, мають до свого подання долучити грамоту першого свого поставленя в душпастирстві на доказ, що скінчили три повні роки служби.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 8. марта 1918.

Ч. 45.

Ч. 2833. Речинець іспиту з кандидатами на катихитів шкіл виділових.

В днях 18., 19. і 20. червня 1918 і в днях 16., 17. і 18. жовтня 1918 відбуде ся іспит кваліфікаційний на катихитів шкіл виділових.

Предмети іспиту суть ті, які в речених школах викладають ся, а іменно: історія біблійна, догматика і етика в об'ємі катихизма, літургіка, історія церковна і катихитика. На даний темат вироблять кандидати екзурту, а на добровільно вибраний темат пробний виклад.

Священники, наміряючі до того іспиту приступити, мають свої прошеня о припущенє до іспиту внести в першій речинци до 15. мая, а в другім до 15. вересня 1918.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 13. марта 1918.

Ч. 46.

Ч. 2851. Пошукує ся свідочтва хрещеня Симеона Юрси і свідочтва вінчаня Симеона Юрси і Евфрозини Клепак.

Поручає ся переглянути тамошні книги метрикальні в цілі вишуканя а) свідочтва хрещеня Симеона Юрси, сина Івана і Катарини Ленкович, уродженого перед около 85 літами, б) свідочтва вінчаня Симеона Юрси і Евфрозини Клепак, які перед около 45 літ мали заключити межі собою супруже. На случай наколиби неможливим було вишукане висше наведених свідочтв метрикальних, поручає ся донести на підставі книги оповідий, евентуально занотоване місце уродження Симеона Юрси. Евентуально знайдені свідочтва метрикальні належить виставити „Урядово“ покликуючи ся на рішенє Еп. Консистерії і тут безпроволочно надіслати.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 6. марта 1918.

Ч. 47.

Ч. 2954. В справі подань до Еп. Консистерії.

З покликком на тутешний розпорядок з дня 11. жовтня 1909 ч. 4449 (Вістни епарх. з р. 1909 ч. IX ст. 91—99) поручає ся Всеч. ОО. Духовним, щоби з як найбільшою старанностию уважали на зверхню форму урядових письм, які вносять до Еп. Консистерії, а особливо, щоби на кождім поданю писали так зване „рубрум“, якого конечно домагає ся канцелярийна маніпуляція. На рубрум має бути виражений короткий зміст поданя, або предмет, о котрім в поданю бесіда, а ніколи „як внутр“.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 21. марта 1918.

Ч. 48.

Ч. 3101. Друге завізване сьвящеників, що опустили свої душпастирські посади.

В часі російської інвазії по части, а в загалі від мая 1915 року, в часі відврату утікаючих після поражень військ російських, деякі душпастирі дієцезії Перемискої, опустили свої душпастирські посади і, як догадуватись можна, вийшли до Росії, та до сего часу не вернули. Се слідує священикі:

- о. Вихинський Александер, парох в Смереківі, деканата Жовківського.
- „ Гермак Казимір, парох в Гошанах, деканата Комарняньського.
- „ Грабец Йоан, завідатель парохії Пили, деканата Жовківського.
- „ Долошицкий Мирон, парох в Кунині, деканата Жовківського.
- „ Константинович Ераст, завідатель парохії Середниця, деканата Ліського.
- „ Король Кароль, парох в Луці, деканата Мокряньського.
- „ Криницький Антоній, парох в Пяновичах, деканата Самбірського.
- „ Кунцев Алексій, парох в Улицку, деканата Потелицького.
- „ Ладижинський Роман, парох в Зворі, деканата Старосамбірського.
- „ Мерена Йоан, парох в Дошні, деканата Яслиського.
- „ Минкович Емиліян, парох в Мхаві, деканата Балигородського.
- „ Ольшанський Володимир, парох в Честинях, деканата Куликівського.
- „ Пелех Йосиф, парох в Желдци, деканата Жовківського.
- „ Пизюр Андрей, завідатель парохії Белзень, деканата Потелицького.
- „ Полошинович Даниїл, парох в Кривій, деканата Біцького.
- „ Радощицкий Михаїл, парох в Лобізви, деканата Устрицького.
- „ Рудавський Василь, завідатель парохії Гаї, деканата Дрогобицького.
- „ Саламон Онисим, парох в Вороблику, деканата Сяніцького.
- „ Струсевич Александер, парох в Прилбичах, деканата Яворівського.
- „ Трешневський Михаїл, парох в Краснім, деканата Височанського.
- „ Хиліак Антоній, самостоят. сотрудник в Кропивнику старім, деканата Дрогобицького.
- „ Федевич Емиліян, парох в Улазові, деканата Олешіцького.
- „ Шемеляк Леонід, самостоят. сотрудник в Тершові, деканата Старосамбірського.
- „ Шумило Тома, парох в Курилівці, деканата Канчуцького.

Тому, що довше полишене духовних посад через сьвящеників, без дозволу дотичного Ординарія, противить ся церковним канонам і підлягає строгим цензурам церковним, взиває Єпископський Ординаріят отсим завізванем всіх висше згаданих душпастирів і помічників в душпастирствах, щоби безпроволочно ставили ся перед своїм Ординарієм, або предложили достаточне оправдане своєї провини. Наколиби сего не зробили, буде Єпископський Ординаріят приневолений поступити з ними після декрету св. Собора Тридентського (сесія XXIII), накладаючи на них каноничні цензури аж до усунення їх із зааниманих посад.

Се є друге канонічне завізване.

Окрім висше наведених, завзиває ся в той сам спосіб о. Максима Копка, катихита женьскої учительскої семинарії в Перемишлі і о. Алексія Грицика, катихита учительскої семинарії в Сокалі — а се першим завізнанем.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 19. марта 1918.

Ч. 49.

Ч. 3099. Підвисшенє предплати на Вістник епарх. в р. 1918.

З покликком на тутешне рішенє з 6. падолиста 1917 ч. 7705 (ч. XVII Вістника з р. 1917 стор. 138) підвисшає ся предплату на Вістник епарх. в текучим році на квоту 10 кор., бо сего домагає ся щораз більше взмагаюча ся дорожня паперу, та ціна роботи в печатні.

Додаткову доплату на в мові будучу ціль зволють Всеч. ОО. Декани зібрати від підчинених Урядів парохіяльних і ту збірно надіслати.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 23. марта 1918.

Ч. 50.

Ч. 3100. Підвисшенє предплати на шематизм епарх. в р. 1918.

З покликком на тутешне рішенє з 22. серпня 1917 ч. 5787 (ч. XIII Вістника з р. 1917 стор. 107) повідомляє ся, що печатанє Шематизму епарх. на рік текучий єсть на укінченю.

З огляду, що від ового дня ціна паперу і роботи в печатні надсподівано вросла і в наслідок сего узбирана квота на в мові будучу ціль, ніяк не може покрити коштів печатаня шематизму, справи його і розсилки, поручає ся, щоби Всеч. ОО. Настоятелі парохій на руки свого Уряду деканального переслали до зложеної вже предплати єще додаткову квоту 2 кор., котру належить побрати з каси каждой матерної церкви.

Всеч. ОО. Декани зволють зібрані в своїм деканаті доплати разом ту надіслати.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 23. марта 1918.

Ч. 51.

Ч. 2800. В справі віддаваня міднї з церков і каплиць на війскові ціли.

Ц. к. Міністерство віроісповідань і просвіти звернулось тут під днем 2. марта 1918 ч. 5104—VI з письмом слідующего змісту: „Der große und dringende Bedarf der Heeresver-

waltung an Kupfermaterial, hat das k. u. k. Kriegsministerium veranlaßt, sämtliche Militärkommandos aufzufordern, die Kupferabnahme intensiv zu betreiben.

Über Anlangen des k. u. k. Kriegsministeriums beehre ich mich unter Bezugsname auf meine Zuschrift vom 7. August 1917 Z. 23933/17, das ergebene Ersuchen zu stellen, die Absichten der Heeresverwaltung von dort aus bei den Kirchenvermögensverwaltungen nach Möglichkeit unterstützen zu wollen“.

Отсе подаєсь до відома Всч. Духовенства.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 24. марта 1918.

Ч. 52.

Ч. 383/орд. Заохота Всч. Духовенства до ревности в душпастирській праці.

По довгім воєннім лихоліттю починає займатись довговижидана зоря мира. Хоч не зараз сплинуть на утомлене людство всі добра загального всесвітнього супокою, то всеж таки вже днесь можемо ствердити, що бодай одна половина світового пожарища поволи погасає.

Тяжкий воєнний час полишає по собі звалища і занепад, опустіне та знищене і то не лиш у області зверхних матеріяльних дібр, але також і моральних вартостей. В звалищах лежать села та міста, попалені і побурені церкви, — багато людского добробку пішло з димом; що гірше однак, зіпсуते дібралось і до людского серця. І хоч не хоче ся чорно бачити, хоч і треба признати нашому з коріня доброму народови, що зберіг в собі давну чесноту, не вільно нам однак замикати очий на те, що воєнна доба принесла зі собою і ще принесе немало морального занепаду.

І проте нашим обовязком, Всч. Отці, буде там, де се потрібне, з усею душпастирскою ревностию і всіми середниками, які дає нам в руки наш св'ященничий уряд, поборювати лихо та скріпити релігійно-моральне жите народу.

Полишаючи впрочім до волі Всч. Отцям обдумане і переведене способів, якими мають направити між своїми вірними ті моральні шкоди, що вкорінились в теперішню пору, се відповідати мусить місцевим обставинам і се вкаже пастирський розум — звернемо лиш увагу на деякі надзвичайні середники, якими розпоряджує Церков, а які з великим успіхом можемо тут примінити.

В ціли оживлення і піднесеня релігійного духа належить подбати о заведенє по всіх парохіях Товариства Апостольства молитви. Про організацію сего товариства і спосіб єго введеня є подані вказівки в «Вістнику» ч. II. з 1918 р.

Крім сего всі перші неділі місяця належить присвячувати поучуваню вірних про Набоженство до Пресв. Серця Христового; в тій ціли належить по вечірні відправити се набоженство після приписаного взірця з проповідію, заохочуючи вірних до як найчастійшого привиманя св. Тайн.

В місяці маю має відбуватися ся в кожній парохі Набоженъство до Преч. Діви Маріі (після книжочки жовківського виданя) по можности з проповідію.

Побіч молитви і науки, які є змістом наведених трьох набоженъств, причиняють ся дуже до двігнення побожности і до покаянного житя привязані до них відпусти, проте рівнож треба поучити вірних о сущности, пожитках і услівях відпустів.

Розуміне потреби освяченя серця і одушевлене для духового поступу має подати вірним проповідь і катихизация. Теми церковних наук треба брати в першій мірі з катехизму, — дальше такі, що пригадувалиби вірним їх християнські обовязки, особливо ті, які найчастійше бувають занедбувані і маловажені і пороки, яких люди загально допускають ся.

Поглядаючи взагалі на жите нинішного воєнного покоління, мусимо з болем ствердити, що оно призабуло на свої моральні обовязки так, що не буде лишною річю пригадувати вірним заховуване всіх заповідий Божих, — бо в дійсности нема нині одної заповіді, якої би днесь не нарушувано? Дальше належить в проповідях звертати особлившу увагу на читане злих книжок і часописий, се є на 6 заповідь церковну нашої провінції.

Коли розглянемо ще близне обставини між нашим народом, то побачимо, що одним з лих, на яке треба нам конешно звернути увагу, єсть розлюзнене родинного житя, недодержане сопружої вірности і занедбане вихованя дітий. Се перше лихо, що дотикає родини, сего першого завязку суспільного організму, вносить неупорядковані відносини і у другі области суспільного житя. Наслідком єго є нехтоване авторитету і непослух, стремління до необмеженої свободи, до самоволі, а дальше непошановане чужої власности і в загалі чужих прав. Отже побіч обовязків приказаних IV. Божою заповідію, які, видає ся, найбільше маловажать ся, требаби пригадати особливо заповідь VII. і VI. згл. IX.

Добре буде, коли Всеч. Отці, в узглядненю поданих вказівок зроблять плян своїх церковних наук і катихизаций наперед вже на довший протяг часу, а в цілі вичерпаня одної теми стануть виголошувати циклі зі собою повязаних проповідий. Услівем і наслідком такого уплянованого з гори голошеня церковних наук є необхідне обдумане і належне підготовлене себе до проповіді, причім треба буде заглянути до підручників моральної чи догматики і цокористуватись проповідями, які будуть під рукою. При тім повторяємо ще раз, що за підручник до проповідий належить все уважати на першій місци добрий обширнійший катехизм, який требаби мати все під рукою. Поручаємо дуже в сім згляді катехизм Спірага, переведений на наш язык через о. Яр. Левицкого, а виданий в Жовкві.

Слово Боже голосимо ми лиш як знаряди Божої Премудрости і Божої Всемогучости і тому воно при благодати Іс. Христа мусить прийнятись в серцях слухачів і певне буде мати свій спасенний вплив на жите та діла людей. Лишень треба його голосити по належнім приготованю через молитву, і з вірою! живою вірою! »Єда словеса моя не суть якоже огонь горящий і яко млать сотряющій камень? (Єрем. 23, 29).

Особлишого стараня доложать Всеч. Отці в школі, де мають до діла з моло-

дим поколінням тепер під зглядом виховання занедбаним, що є однак будучностию Церкви і народу.

Днесь, коли відзивають ся злочинні кличі обезхристиянення і зісвітчення школи, коли ворожі Христу сили тьми намагають ся виключити релігію зі школи і позбавити школу наймогутнійшого і найуспішнійшого виховуючого середника: занедбуване або легко-важене науки релігії в школі зі сторони сьвященника-катихита вже здійснює ті заміри ворогів Христа!

В школах поза оцідком пароха, в яких науку релігії учать сьвіцкі учительські сили на основі місії їм уділеної, мають парохі час до часу лично пересьвідчати ся про успіхи і поступи дїтїй. Приготовлене дїтїй до привимання сьв. Т. Покаяня і Найсьв. Т. Евхаристії буде чи не найважнійшим обовязком пароха-катихита і его не вільно полишити сьвіцкому учителеви.

Навчити дїти правд сьв. віри, вказати їм дорогу християнського житя і підготувити їх до розумної участі в Богослуженнях — се є після заміру Церкви наш сьв. обовязок, Всеч. Отцї, і таке илеканє молодих душ є правдиво душпастирська і в повнім значіню слова правдиво патріотична робота.

Але і поза церквою не залишать Всеч. Отцї бути провідниками свого народа, якими Вас поставила рука Божа! Не залишать Всеч. Отцї бути дорадниками в його потребах, все однак маючи на оцї його правдиве добро, а ніколи власну славу або користь. Ми мусимо любити наш нарід, бути вирозумілі на його похиби, відносити ся до него з приклонностию і жичливостию, вміти собі його позискати, радїти його поступами і чеснотами. »Кто бо нам упованіє или радость или вѣнецъ похваленія? Вы бо есте слава наша и радость (II. Сол. 19, 20).

Любїм наш нарід, але любїм його правдивою любовію, маючи на оцї в працї над ним все на першїм місци добро душ наших вірних. Будьмо готові без надїї на яку небудь заплату на сїм сьвітї перетерпіти для него хочби незнати яке лихо, будьмо готові з любови до него прийняти на себе хочби не знати як тяжкі тягарі, будьмо готові в працях над нашими вірними і житє наше віддати за щастє і спасенє їх, а ся готовість наша, ся жертва нашого серця буде для нас певнійшою запорукою успіхів нашої душпастирської працї, чим сама праця.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 29. марта 1918.

† ЙОСАФАТ
Еп.

Ч. 53.

Ч. 3104. Засуспендованє *ab officio et beneficio* о. Філярета Яминьского.

Подає ся до відомости Всеч. Урядам деканальним і Всеч. Урядам парохіяльним, що о. Філярет Яминський, дотеперішній завідатель парохії в Яблінці нижній, дек. Височаньского зістав засуспендований *ab officio et beneficio*.

В наслідок того не вільно єму дозволити в жадній церкві ні парохії сповняти які небудь священнодійствія.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 25. марта 1918.

Ч. 54.

Ч. 396/орд. Заклик о жертви на сироти „П. Е. П.“.

Новозасноване товариство »Епархіяльна Поміч« в Перемишли (П. Е. П.) почало вже свою діяльність. Поки що введена в жите II. Секция, що має на меті м. и. опіку над дітьми і захисти для сиріт (§ 8. устава). Праця сеї секції іде рівнобіжно з завданнями »Епархіяльного Комітету для воєнних сиріт«, а тому, що сама державна підмога признавана Комітетови через ц. к. Намісництво і причинки, які Комітет побирає за деякі діти, не можуть вистарчити на ціле удержане сиріт, то II. Секция »Епархіяльної Помочи« поставила собі за ціль прийти в поміч Комітетови. Також сироти, що не мають титулу до державної сирітської підмоги ані до причинків, отже т. зв. невоєнні сироти переймає »Епархіяльна Поміч« на свій рахунок так, що львина часть видатків на удержане сирітських домів припадає на наше товариство, а радше сказати треба, що Комітет передає свої діти в опіку і на удержане »Еп. Помочи«.

При сій нагоді запримічуємо, що всі сироти без виїмки удержують лиш ті два тіла: »Епарх. Комітет« і »Епарх. Поміч«.

Бажаючи нашим дітям дати побіч виховання і науки також все потрібне для їх фізичного здоровля і розвитку, мусимо відізватись до нашого загалу о поміч. І так отся відозва має на ціли просити Всч. Отців, а через Них, П. Т. ширшу українську суспільність, особливо наше жертволюбиве селянство і міщанство о грошеві жертви.

Вже на поклики Епарх. Комітету впливали на ту саму ціль датки, з огляду однак на те, що далеко ще не всі парохії нашої розлеглої Епархії поспішили зі своїми лептами, відзиваємо ся з горячим прошенем о милостиню на ціли нашої Секції. Особенно тепер, при нагоді недалекого Світлого Празника Воскресеня Господнього просимо Всч. Отців заохотити своїх парохіян до складання грошевих датків і зарядити збірку по селах і церквах.

Зібрану готівку зволять Всч. парохіяльні Уряди присилати поштовими переказами на адресу Товариства »Епарх. Поміч« в Перемишли (Епископска палата). Незадовго надішлемо Всч. Отцям для їх вигоди чекові посвідки зложеня, коли тільки замовлені друки надійдуть.

Від Товариства »Епархіяльна Поміч«.

В Перемишли, дня 8. цвітня 1918.

о. Наз. Чабан, писар.

о. Ом. Мартинович, провідник II. Секції.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 8. цвітня 1918.

Ч. 411 орд. Заборона священикам стараючим ся о парохії, представляти ся коляторам перед уложенєм пропозицій.

Доходить до відома Еп. Ординаріату, що деякі священики, які внесли подання на певні парохії, вже тепер, ще не маючи певности, чи на ті парохії будуть прийняті до пропозиції, представляють ся дотичним коляторам і просять їх о обітницю презенти для себе, уживаючи при тім посередництва впливових осіб. Поминувши вже то, що такі взаємні випереджуваня себе в позискуваню зглядів у коляторів, понижають повагу стану священничого, воно є крім сего вельми шкідливим для самої парохії і цілком противне духови католицької Церкви, бо стає часто причиною непорозумінь межи колятором а духовною властію. Щоби проте запобічи тому злу і до подібних наслідків недопустити, Еп. Ординаріат пригадує Всеч. Духовенству рішенє Синоду Львівського провінц. з р. 1891 (гл. IV. ст. 236, і Додаток гл. XXXVII. ст. 498, т. VI) і забороняє всім Всеч. Отцям удаватись до коляторів, їм представлятись, або їх просити о обітницю презенти для себе, чи то особисто чи посередно через другі особи. Дперва тоді, коли і коляторови парохії буде предложений спис кандидатів, вільно буде священикам представитись коляторови і просити його о згляди на себе.

Священики, котріби проти сего розпорядженя Еп. Ординаріату постушили, будуть поминені при укладаню пропозиції і то не лише на ту саму парохію, але і на інші парохії, на які в тім речинци подали ся.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 9. цвітня 1918.

Ч. 3358. Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 15. мая 1918 виставляють ся на конкурс опорожнені парохії:

1. Завишень, наданя приватного, деканата Белзкого.
2. Снітниця, ц. к. наданя, деканата Мушиньского.
3. Сторонна, наданя приватного, деканата Старосамбірского.

Услівя, як в кінцевім уступі ч. 8801 Вісти. епарх. ч. I з 1918.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 29. марта 1918.

Ч. 3298. Літний час в 1918 р.

Висока Президія ц. к. Намісництва звернулась тут під днем 21. марта 1918 р. ч. 5243/пр. з слідуючим письмом: „У Wiener Zeitung з дня 9. марта 1918 ч. 56 оголошено

розпоряджене цілого Міністерства з дня 7. марта 1918, котрим заводить ся також в сім році літний час від понеділка 15. цвітня 1918 до неділі 16. вересня 1918, пересуваючи час о одну годину.

Відповідно до того пересуне ся годинникі дня 15. цвітня після дотеперішного числення часу о годині 2. рано о одну годину наперед, а дня 16. вересня після заведеного тим розпорядженем теперішного числення часу (літного часу) о годині 3. рано о одну годину вспять.

Супротив того, що дня 16. вересня 1918 година від 2. до 3. рано повторить ся 2 рази, одержить для оминеня похибок перша година від 2. до 3. додаток А, а друга година від 2. до 3. додаток Б.

Про се маю честь порідомити Всесвітлійший Ординаріят в наслідок рескріпту Пана Міністра внутрішних справ з дня 7. марта 1918 ч. 13835 в слід обіжника з дня 29. марта 1917 ч. 6634/пр. для виданя дальших відповідних заряджень. За п. к. Намісника (підпис нечеткий)".

Отсе подаєсь Всеч. Духовенству до відома враз з порученєм, щоби поучило о сім підчинених собі вірних.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 29. марта 1918.

Ч. 58.

Ч. 3691. В справі висоти квоти, становлячої капітал богослужебних фондаций.

З уваги, що вартість коронова незвичайно спала, Еписк. Консистерія — подібно, як то гр. кат. Митрополича Консистерія у Львові учинила — розпоряджає, щоби Всеч. Уряди парохіяльні на богослужебні фондаций не принимали менше як 500 кор. за читану Службу Божу, а 800 кор. за співану і 200 кор. за парастас.

Від гр. кат. Еп. Консистеріі.

Перемишль, дня 10. цвітня 1918.

ХРОНІКА.

Канонічну інституцію получили:

- Ч. 2492. Всеч. о. Кордасевич Анатоль, на парохію Лісковате.
- " 2576. " " Кульчицкий Евгений, на парохію Липовец.
- " 2549. " " Тисович Николай, на парохію Нагірці.
- " 2550. " " Саєвич Осип, на парохію Суравиця.

Завідательства получили:

- Ч. 1595. Всеч. о. Войтович Яків, в Стефковій.
„ 1794. „ „ Лотоцкий Амврозий, в Яжові старім.
„ 2492. „ „ Пяньківський Іларій, в Росохачи.
„ 2549. „ „ Куницький Корнелій, в Угнові.
„ 2550. „ „ Мишковський Маріян, в Пяновичах.

Сотрудництва получили:

- Ч. 1471. Всеч. о. Возьняк Евгений, в Новім Санчи.
„ 262/орд. Всеч. о. Ріпецкий Мирослав, управ. в Мостах великих.
„ 2702. Всеч. о. Небожук Андрей, в Добромили.

Іменовани:

- Ч. 900. Всеч. о. Борисевич Андрей, парох в Дрогоєві, ім. завідателем деканата Перемишко-Загородского, на місце увільненого на власне прошенє від тої довжности Всеч. о. Кравича Зенона.
Ч. 2449. Всеч. о. Мороз Григорий, завідатель деканата Височаньского, ім. дійсним деканом.
Ч. 1а/орд. Світл. о. Др. Лакота Григорий, ім. ректором духовного Семинара в Перемишли.
Ч. 355/орд. Світл. о. Др. Пинило Василій, ім. дійсним професором пастирського богословія при епарх. богословско-науковім Заведеню.

Відзначеня крилошанські получили:

- Ч. 2539. Всеч. о. Коленьський Волод., декан старосольський.
„ 2890. „ „ Котис Омелян, декан дуклянський.
„ 2889. „ „ Полянський Василій, декан ольховецький.
„ 1751. „ „ Гринишин Ілія, парох в Маковій.

Некрологія.

- о. Кравич Віктор, парох в Яжові старім, уп. 14/II 1918.
„ Коростеньський Ромуальд, парох в Бориславю, уп. 17/II 1918.
Души їх поручає ся молитвам Всеч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консистеріі.
Перемишль, дня 10. цвѣтня 1918.

† ЙОСАФАТ
Епископ.

Александр Зубрицький
Канцлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1918.

Видає 6. червця.

Ч. VI.

Ч. 59.

Ч. 4006. Розпорядженє дотично утвореня богослужєбних фондаций.

З многих парохій впливають донесеня о маючих впровадити ся в жите богослужєбних фондаций. Щоби урядове в тїм зглядї дїловодство упорядувати, Еписк. Консисторія розпоряджає:

1. Донесенє о маючій утворити ся богослужєбній фондаций єсть вільне від посередництва дотичного Уряду деканального.

2. Донесенє в мові будуче єсть первою підставою урядових кроків до переведеня богослужєбної фондаций. З сего слїдує, що се донесенє повинно бути вистилїзоване виключно до одної фондаций, а не збирно до кількох, внесене з рївночасним висланем капіталу фондацийного та обнимати всї потребні дати. Донесенє се, яко первий акт до установленя фондаций, має бути на цілїм аркуши паперу, а не на урядовїм картї кореспонденційній або на відтинку переказу поштового, щоби на тїм первїм актї міг бути уміщений дотичний реферат. Відпис же такого донесеня має остати в актах парохіяльних, щоби служив за основу дальших урядових кореспонденцій, як і до належитого зїставленя начерку до акту фондацийного і дальших рїшень дотично фондаций а разом з ними як також з цїнними ефектами, грамотою фондацийною, записником відправлених богослужєнь фондацийних міг бути зложений в оден конволют, котрий становивби для наслїдників в парохії потребну точну інформацію.

3. В донесеню, о яким мов, мають бути ясно подані слїдуючі дати:

- а) Хто складає капітал фондацийний і в якїй квотї?
- б) зийого імени має бути фондация і при котрій церкві (матерній, чи дотерній)?
- в) якого рода богослужєне (співана чи читана св. літургія, з парастасом — панахидою чи без? молебєн — акатїст до якого святого?), на яку інтенцію і за кого? має по вічні часи відправляти ся, та котрого дня в роцї?

г) заява, чи настоятель дотичної церкви в власнім і своїх в уряді наслідників приймає обов'язок щодо відправи богослуження фондацийного?

д) застережене щодо невчислення доходу з фондції до конгруї;

е) заява, хто зобов'язує ся заплатити правну належитість від фондції і покрити стемплі до грамот фондацийних, зглядно чи на се призначена квота задержує ся в канцелярії парохіяльній і чи посилає ся до депозиту Еписк. Консистерії? чи сі видатки мають покрити ся з первих відсотків від капіталу фондацийного?

4. Розпоряджене дотично квоти, яка має становити ословний капітал фондції богослужебної, яко на тепер обов'язуюче, єсть з 10. цвітня 1918 Ч. 3691, (Ч. V Вістника епарх.), а обов'язуюча висота правної належитости від капіталу фондацийного і стемплів до грамот фондацийних містить ся в рішеню з 1. падолиста 1917 Ч. 7581 (Ч. XVII Вістника з р. 1917 стор. 138).

5. На основі § 47 закона з 7. мая 1874 В. з. д. ч. 50 фондції стисло церковні є в заряді церковних властей с. е. Еп. Консистерії. В виду сего Еписк. Консистерія єсть єдино управлена пупілярно наміщати капітали богослужебних фондаций. До Еп. Консистерії проте належить предкласати ту відносячу ся готівку.

6. При капіталах фондацийних, які впливають до Еписк. Консистерії через ц. к. Суди зглядно Уряди депозитові, она сама на основі уділених дат щодо волі тестаторів переводить діловодство дотично введеня фондаций в житє.

7. Рішеня донесень щодо богослужебних фондаций і дорученє цінних ефектів враз з начерком грамоти фондацийної Еписк. Консистерія полагаєть посредством Урядів деканальних, щоби доказ о істнованю богосл. фондаций був також в актах деканальних.

Всеч. ОО. Декани зволять повисше розпоряджене від часу до часу поставити яко предмет обрад на деканальних соборах, щоби акція урядова в тім згляді була постійно управильненою.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 20. цвітня 1918.

Ч. 60.

Ч. 4104. В справі відсиланя виказів метрикальних евакуованих вірних гр. кат. АЕпархії Львівської, до Урядів парохіяльних, звідки виселенці походять.

Гр. кат. Митрополича Консистерія у Львові звернулась тут під днем 19. цвітня 1918 Ч. 3021/IV з письмом слідуючого змісту: »щоби Всеч. Уряди парохіяльні, в обрубі котрих замешкали евакуовані вірні з Архиепархії Львівської обряду гр. кат., відослали викази уроджених, померших і вінчаних до Урядів парохіяльних, звідки виселенці походять«.

Отсе подає ся до відома Всеч. Духовенства і евентуального виконаня.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 26. цвітня 1918.

Ч. 61.

Ч. 4257. Візване шкільноординарiятських ОО. комісарів до візитації шкіл.

Пригадує ся тутешне розпоряджене з дня 30. листопада 1904 Ч. 7074 (Вістник Перем. Епархії з р. 1904 Ч. XIII) дотично надзору науки релігій в школах і взиває ся всіх шкільноординарiятських ОО. комісарів, щоби строго примінили ся до сего розпорядження, а іменно щоби посіщали всі школи їм приділені і предкладали совістні і докладні справозданя з того Еп. Ординарiятови.

Від гр. кат. Еп. Ординарiяту.

Перемишль, дня 1. мая 1918.

Ч. 62.

Ч. 4417. Звінки захристийні і ті, що їх уживає ся при служеню до Служби Божої, не підлягають реквізиції.

Ц. к. краєвий консерваторський Уряд подає під днем 7. мая 1918 Ч. 316 до відома, що по мысли декрету міністерiального з дня 25. червня 1917 Р. Г. Ві. Ч. 271 звінки уживані в захристії і при служеню до Служби Божої не підлягають реквізиції.

В виду сего, що війскові власти дальше переводять реквізиції металевих предметів, Всч. Духовенство зверне бачну увагу на згаданий розпорядок.

Від гр. кат. Еп. Ординарiяту.

Перемишль, дня 14. мая 1918.

Ч. 63.

Ч. 4715. Речинець до св. рукополаганя.

Взиває ся кандидатів духовного стану, що покінчили богословські науки, та дожидають св. рукополаганя, щоби внесли до дня 4. липня с. р. свої прошеня о прийняте до дому пресвітеріального, і щоби явили ся до іспиту дня 13. липня 1918 р. в суботу по празнику св. Апостолів Петра і Павла о год. 9. рано в канцелярії Еп. Консистерії в Перемишлі, по вислуханю св. Літургії в катедр. церкви, яка відправить ся о год. 8. Поданя належить заосмотрити 1) свідоцтвами всіх шкільних наук, 2) свідоцвом здоровля, 3) убожества, потвердженим через ц. к. Староство, 4) вінчання, хто жонатий, 5) потвержене увільнення від чинної служби військової.

Примічає ся, що кожний кандидат має привезти зі собою артиколи живности в натурі, які заряд кухні семинарицької відкупить, і свою постіль. Крім сего, в виду вимкових обставин і нечуваної дорожнечи, кожний з кандидатів буде з'обовязаний, перед опущенем дому пресвітеріального зложити оплату, яку сорозмірно до потреби тут на місци означить ся.

Всеч. ОО. Душпастирів, як тих, в чийх парохіях ординанди перебували, так і тих, в чийх парохіях звінчали ся (з винятком тестів, яких в тім виручать їх ОО. Декани або сусідні душпастирі) звиває ся, щоби предложили впрост до Еп. Ординаріату — а не через руки ординанда, свідоцтво моральности і поведеня дотичного кандидата. При тім Еп. Ординаріат з'обов'язує в совісти всіх Всеч. ОО. Душпастирів, щоби впевнили ся як найточнійше про моральне поведене кожного з кандидатів, а посвідчення свої складали під присягою і в сей спосіб, щоби не лишень нічого не подавали, що не булоби згідне з правдою, але і нічого не затаїли.

Се заряджене обов'язує в совісти рівнож і всіх прочих ОО. Душпастирів, хоч посторонних, до відома котрих дійшло що небудь від'ємного про поведене котрого з кандидатів.

За залишене сего обов'язку бувби змушений Еп. Ординаріат, зі згляду на важність справи, потягнути, хочби по літах, відносних ОО. Душпастирів до відповідальности.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 25. мая 1918.

Ч. 64.

Ч. 4797 орд. В справі сегорічного обходу Празника Пресв. Евхаристії.

Щоби розбудити у вірних Нашої Епархії як найбільше почитане Ісуса Христа утаєного в Пресвятій Тайні Евхаристії і в сей спосіб як найтіснійше з'єдинити їх з сим осередком всего добра і щастя, поручаємо Всеч. ОО. Душпастирям, щоби сего року, о скільки можна, як найвеличавійше устроїли обхід Празника Пресв. Евхаристії, який припадає на другу неділю по Зісланю сьв. Духа.

В тій цілі належить в неділю попереджуючу сей Празник, приготувити вірних на него, заохотити їх, щоби численно горнули ся до св. сповіди і св. Причастія, а рівночасно як найточнійше заповісти цілий порядок теофоричної процесії.

В сам день Празника відправлять Всч. ОО. Душпастирі торжественну Службу Божу при виставлених Найсв. Тайнах і виголосять відповідну проповідь, а по заамвонній молитві відбудуть процесію з Найсв. Тайнами, несеними в монстранції до чотирох престолів. По містах належить сі престолы устроїти, о скільки можна, в ринку. По селах можнаби було вибрати до сеї цілі якусь гарну площу.

Єслиб однак такої відповідної площі не можна було знайти, належить згадані престолы устроїти дококола церкви.

На случай непогоди, обхід сей з Найсв. Тайнами до престолів належит зробити внутр церкви.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 24. мая 1918.

Ч. 65.

Ч. 4796. Сегорічний Празник Христового Серця — день молитви о мир.

Президія австрійських єпископських конференцій виразила своє бажане, щоби, як попередних літ, так і сего року присвятити якийсь день на молитву в цілі упрощеня мира.

Єп. Ординаріят є сеї гадки, що жаден день так дуже не надає ся до сеї ціли, як Празник Пресвятого Христового Серця, що сіюго року припадає разом з Празником св. Апостолів Петра і Павла. Бож се сьвято установив Сам Бож. Спаситель в Своім обявленю блаженїй Марїї Маргаритї. А також головно в сїй ціли, щоби дати вірним нагоду в сеї день перепрошувати Господа Бога за всі обиди і невдячність, які наносять Ісусови Христови злі люде.

В виду сего заряджуємо, що в день сего Празника мають бути виставлені Найсв. Тайни в монстранції до публичного поклону у всіх парохіяльних церквах почавши від 6. години рано до 6. год. вечером зглядно до по вечірні, причім має клячати неустанно з горючими сьвічкани принайменше чотири особи, або слиби вже і се для браку сьвітла було неможливим, хоч дві особи, котрі від часу до часу змінати ся будуть з другими особами. Найкрасше би було, якби сего обовязку підняли ся члени місцевих брацтв, особливо Товариства Апостольства Молитви, Брацтва Пресв. Христового Серця і Найсв. Тайн.

В часї Служби Божої, яку сего дня як найторжественнійше належить відправити, в часї вечірні виголосять Всч. ОО. Душпастирі проповідь о великім значеню набоженства до Христового Серця для всіх вірних в загалї, а в спеціальности для нашого українського народу.

Поручає ся всім Всч. ОО. Душпастирам приготувити нарід на Празник Пресв. Серця Ісуса трїдневими вечірними богослуженнями, підчас котрих належить відправити молебен до Серця Ісуса і виголосити коротку науку.

Від гр. кат. Єп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 25. мая 1918.

Ч. 66.

Ч. 4193. До Вп. Урядів парохіяльних.

В часї інвазиї в році 1914 або 1915 мав умерти о. Йоан Товарницький, парох в Ляшках мурованих дек. Старосільского.

Поручає ся Всч. ОО. Парохам, особливо в деканатах Мостискім, Яворівскім і Судово-вишеньскім розслідити, чи не відомо що кому про смерть реченого священника.

Єслиби знайшли ся які слїди в тїй справі, натодї належить з особами, котріби могли ствердити в случаю потреби і під присягою, протоколярно про смерть о. Товарницького справоздане з тої справи тут предложити.

Від гр. кат. Єп. Консистерїї.

Перемишль, дня 17. мая 1918.

Ч. 67.

Ч. 4383. Розсилка відозв „Намісниківського Ратункового Комітету“.

Рівночасно з числом сего Вістника розсилаємо відозву „Намісниківського Ратункового Комітету“ в справі маючого ся видати альбому знищення Галичини і поручає ся як найскорше переслати впрост під адресою вище згаданого Комітету жадані дати і фотографічні знимки і о сім за посередництвом деканального уряду повідомити Еп. Консисторію.

В інтересі історії нашої церкви і народу лежить, щоби ніхто з священників не занедбав сего обовязку.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 20. мая 1918.

Ч. 68.

Ч. 4455. Збиранє вовни для війска.

В виду сего, що війско потребує на покритє своїх потреб більшої скількості запасів вовни. ц. і к. війскова команда в Кракові, яка занимаєсь збиранєм сеї вовни, звернулась тут під днем 30. цвітня 2918 Е. Ч. 706/W. SS. з прошенєм, щоби поперти сю акцію.

Тому Еп. Ординаріят поручає Всч. Духовеньству впливати на підчинених собі вірних в сім напрямі, щоби радо видавали війску запаси вовни, если які мають.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 23. мая 1918.

Ч. 69.

Ч. 4848. Загальні норми, яких ОО. душпастирі мають придержуватись в своїм поступованю з вірними, що вертають з Росії.

Случає ся що раз частійше, що вірні наші, які при відвороті неприятельских війск в р. 1915 уйшли були з ними до Росії, вертають тепер назад до своїх домів. Перебуваючи довший час на чужині, далекі від своїх рідних осель, від своїх церковей, своїх священників, проживаючи межи ісповідниками схизматицкої віри, неодні з них, може і мимо своєї волі, стикаючись з схизматиками на кождім кроці, стали і самі хилитись в сторону схизми. Деякі з них може і формально перейшли на схизму і яко такі в Росії звінчались, давали свої діти хрестити у православних священників, інші знова, хотяй формально на схизму не перейшли, але брали участь в православних богослуженях і ходили до православних церковей, приступали в тих церковях до сьв. Тайн і т. п. Вернувши тепер назад до своїх громад, до своїх людей, жалують они свого поступку, хотять знова вернути на

лоно св. катол. Церкви і просять своїх душпастирів, щоби їх прийняли до себе і уважали їх за своїх вірних як давніше. Во виду таких обставин Еп. Ординаріят вважає за потрібне подати Всч. ОО. Душпастирям, в котрих парохії подібний случай зайшовби, слідуєчий спосіб, в який належить поступати з такими парохіянами. Найперше мають Всч. ОО. Душпастирі як найскорше по повороті своїх вірних предложити Еп. Ординаріятові точний Звіт, а іменно: кілька родин чи душ вернуло з Росії, чи повернувши перейшли там формально на схизму, чи остали nadalше католиками, а лише брали участь в православних богослуженнях, чи приступали в православних церквах до св. Тайн, чи давали крестити свої діти у православних батюшків, чи повінчалися може в Росії, і перед яким священиком, католицьким чи православним? Чи привезли зі собою які метрикальні посвідчення, окрещених дітей, звінчаних женихів, померших за границею. Если так, то всі ті метрикальні свідоцтва мають Всч. ОО. Душпастирі предложити Еп. Ординаріятові. Еп. Ординаріят віднесе ся в тій справі до св. Ап. Престола, но заким звіткам надійде відповідь, належить з такими вірними поступити тимчасово так: Ті, що в Росії перейшли формально на схизму, мають тепер торжественно в своїй церкві виречись віри схизматичкої і явно заявити, що жалують свого нерозумного поступку і хотять позістати раз на всегда вірними дітьми св. катол. римської Церкви. На се треба їм визначити одну з найблизших неділь, в котрій всі повернувши, чи то формально перейшовши в Росії на схизму, чи лише яко католики брали участь в богослуженнях православних, малиби приступити до св. сповіди і св. причастія. В неділю тую належить підчас Служби Божої виголосити науку духовну о Церкві кат. яко єдиній на тім світі від Христа Господа установленій, котра одинока є, що може нам запевнити вічне спасеніє, так як тільки одна катол. римська Церков має до того потрібні средства, якими Христос надлив свою Церков — що хто з власної вини до тої Церкви не належить або з неї виступає, той спасеним бути не може. Сю проповідь виголосять або місцеві ОО. душпастирі самі, або просять до того котрого зі сусідних священиків, знаних яко добрих проповідників. По торжественній заяві в церкві своєї вірности і привязанности до св. кат. Церкви, по відбутій сповіди і св. Причастію, належить таких парохіян уважати дальше яко вірних дітей св. кат. Церкви, не збороняти їм приступу до жадних св. Тайн і трактовати їх на рівні з прочими парохіянами. Треба їх мати однак все в своїй особливій опіці, лагідно з ними обходитись, не випоминати їм їх проступку, а своєю ревностею і душпастирским благо-разумієм позискати їх серця раз на всегда для справ св. кат. Церкви.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 31. мая 1918.

Ч. 70.

Ч. 4811. В справі вишукавля родичів малолітної Зофії Н, в ціли усталеня назвиска.

Ц. к. Суд повітовий в Судовій Вишні звернув ся тут під днем 18. мая Ч. $\frac{P.109}{2}/18$ з слідуєчим прошенем: «Ц. к. Суд повітовий в Судовій Вишні упрашає кожного, хтоби знав адресу родичів дитини пола женьского у віці околю 4 літ, яка називає себе «Зося» свою маму «Стефка», оповідає, що має брата молодшого «Івана», сестри Касю і Марию,

а яку мати сеї дитини в падолистї 1917 в переїзді через Судову Вишню, на сїй стації полишила нарочно, щоби ся сеї дитини позбути, а може лишень припадково єї там лишила, донести о сїм згаданому судови.

Підписаний суд має надїю, що через оголошене з амвони у всіх церквах Галичини, напевно буде можна найти родичів невинної дитини, яка остає в опіці Суду.

Дитина ся говорить по українськи, мала на собі одѣж селянську, яку носять діти по селах всхідної Галичини^а.

Повисше подає ся Всч. Духовенству до відома і виконаня.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 29. мая 1918.

Ч. 71.

Ч. 5217. Оголошене VIII. австрійської воєнної позички.

На основі цс. розпорядку з 4. серпня 1914 В. з. д. 202 видає ся осьму австр. воєнну позичку, а то:

I. вільну від оподаткованя 5½% амортизаційну державну позичку по К 92'50 і

II. вільні від оподаткованя 5½% державні скарбові бони по К 96'00. Підписка почина ся 28. мая 1918 і буде замкнена дня 2. липня 1918 о 12. годині в полудне.

Підписовати і всякі інформації засягати можна в рускій щадницї в Перемишли, в гіпот. земельнім Банку у Львові, во всіх почтових щадницях, урядах податкових, державних касах, в австро-угорськїм банку і у всіх інших банках, заведенях обезпеченя, кредитових стоваришенях і т. п., де і дотичні проспекта і потрібні друки отримати можна.

Подаючи се до загальної відомости, Еписк. Ординаріят взиває Всеч. Духовенство, щоби Оно сповняючи свій патріотичній обовязок супротив держави, не тільки само як найвизатнійший уділ взяло в субскрипції VIII. позички воєнної, але при кожній спосібности розвинуло як найжившу акцію в тїм напрямі і з проповідальницї як і поза церквою заохочувало нарід наш до уділу в субскрипції і старало ся опрокинути всі упередженя і розсївані сумніви, мовби позички воєнні спричиняли опізнене мира, або мовби держава не була в можности сплатити ті позички і т. п.

Наш нарід, що необчисленими жертвами крови і майна в тїй заверусї воєнній дав тільки доказів глибокого привязаня і вірности для своєї вітчизни і милостиво пануючого нам Монарха, потребує тільки теплого слова і щирої заохоти свого Духовенства, аби і в справі сеї позички воєнної заняти своїм уділом непосльїдне місце між всіма народами Австрії.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 4. червня 1918.

† ЙОСАФАТ

Епископ.

Александр Зубрицький

Кацлер.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1918.

Видано 26. липня.

Ч. VII.

Ч. 72.

Ч. 4975. В справі нагороди за уділюванє сьв. Тайн.

Пригадує ся всему Всеч. Духовенству епархіяльному, що ухвалою провінц. Синоду львівського з р. 1891 гл. IV. 3. і гл. V. 5. забороняє ся всім ОО. душпастирям при уділюваню сьв. Тайни Покаяня в церкві, як і хорим в дому, сьв. Тайни Єлеопомазаня і полученого з ними сьв. Напутя; вимагати від вірних впрост або посередно якої небудь заплати в грошах або в датках в натурі, хотяйби они основані були на яким небудь правнім титулі, або на традиції від непамятних часів, або дотичили тільки сповіди пасхальної, а то длятого, щоби они не ставали перешкодою до охотного а частого приступованя до сьв. Сповіди, або по крайної мірі не дали людям спосібности до злобного толкованя, і сю ухвалу свою приказав Синод пояснити народови в публичних науках.

Що до сьв. Тайни Хрещеня і Миропомазаня, може священик по уділеню їх приймати добровільні датки в грошах і в натурі від родини, зглядно кумів, не вільно однак душпастирови під тяжкою особистою відвічальністю вимагати заплати наперед, або ставити які небудь жаданя що до датків в натурі, або що до услуг, від виповненя яких робивби залежним уділенє сих сьв. Тайн.

Пригадуючи се Всеч. Духовенству, Еп. Ординаріят поручає Всеч. ОО. Деканам над точним захованем сих приписів в своїх деканатах уважно чувати.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 4. червня 1918.

Ч. 4942. В справі видавання воєнного альбому.

Ц. і к. Міністерство війни поручило підчиненим собі органам зайняти ся видаванем воєнного альбома, в котрім би мало бути описане все те, що пережила наша ц. і к. Армія в часі теперішньої страшної війни.

А що Духовенство через свій безпосередний безпосередний контакт з родинами жовнірів, які служать, зглядно погибли на війні, в великій мірі може бути помічним при збираню потрібних дат і знімок, тому висше згадане Міністерство дорогою Міністерства віроісповідань і просвіти віднеслось тут, щоби всім напрямі вплинути на Всч. Духовенство.

Еп. Ординаріят має повну надію, що Всч. Отці Душпастирі не відкажуть ся від згаданої помочи, коли небудь військові власти о неї попросять.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 8. червня 1918.

Ч. 5337. В справі набування відзнаки виданої з приводу заключеня берестейського мира.

Ц. і к. Міністерство війни, Уряд воєнної опіки, видає з приводу заключеня берестейського мира окрему офіційальну відзнаку. Дохід узисканий з її розпродажи призначає виключно на гуманітарні ціли, а іменно для жовнірів в поли, їх родин, вдів і сиріт, як рівнож на ціли Товариства Червоного Хреста.

Крім воєнно гуманітарних цілей має вона кождому Українцеві пригадувати сю велику хвилю, в якій наш нарід увійшов в ряди суверенних держав.

Згадана відзнака представляє Київский герб Архангела Михайла з мечем і носить напись в українській і латинській мові „Берестейський Мир 1918.“

Ціну продажи означив повисший Уряд на 1 К. 20 сот. за штуку.

Еп. Консисто́рія має повну надію, що Всч. ОО. Душпастирі горячо попруть згадану акцію ц. і к. Уряду воєнної опіки і зі своїми вірними возьмуть в ній живу участь

Замовлення і грошеві посилки належить висилати під адресою:

Галицьна Централь розпродажи офіційальної мирової відзнаки у Львові ул. Ягайлоньсна ч. 20.

В случаю замовлення разом з числом замовлень рівночасно треба присилати і готівку.

Від гр. кат. Еп. Консисто́рії.

Перемишль, дня 25. червня 1918.

Ч. 75.

Ч. 5471. Не лише звінки захристні і уживані при служеню до Служби Божої не підлягають реквізиції, але також свічки, крести, кропильниці і знаряди та тарілки уживані при богослуженнях.

З покликом на тутешній розпорядок з дня 14. мая 1918 Ч. 4417. подає ся ло відома Всч. Духовенства, що після розпорядку ц. к. Міністерства Краєвої оборони з дня 5. мая 1918 відд. XVII. а ч. 2994 зауділеного тут ц. к. Намісництвом з д. 4 червня 1918 ч. 81459/XI. а. виняті є від реквізиції не лише звінки захристні уживані при Службі Божій, але також свічки, крести, кропильниці і знаряди та тарілки уживані при богослуженнях.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 25. червня 1918.

Ч. 76.

Ч. 5551. Розпорядженє що до нових такс Супружих і канцелярийних та належитостей за антиміас.

З уваги на незвичайну знижку вартости корони а натомість надмірну в теперішнім часі ціну артикулів канцелярийних та праці, Епископский Ординаріат нинішним підносить такси при уділяю розрішень від супружих перепон і такс Консистерских від рішень на вношені прошеня личні і приватні.

Такси звані „супружими“, які в правилі відсилають ся до Свят. Римского Престола а лише в незначній часті уживають ся на видатки канцелярії Консистерской, від тепер будуть слідуєчі:

При розрішеню: 1) в первім степені свояцтва бочн. лін. 30 Кор.; 2) в другім степені сродства чи своцтва сягаючім перший і в другім рівним степені бочн. лін. 20 Кор.; 3) в другім степені сродства чи свояцтва сягаючім третій бочн. лін. 10 Кор. а 4) в всіх інших случаях 5 Кор.

На місце же такс консистерских на удержанє тутешної канцелярії дотепер уживаних по 22 сот., 1 К. 06 с. і 6 К. 30 сот. будуть побирати ся такси по 1 Кор., 5 Кор., і 15 Кор. а за выдачу антиміаса належитість по 15 Кор.

Примічає ся, що такси супружі після обовязуючого дотепер припису мають бути присилані рівночасно з предкладанєм дотичних прошень.

Від гр. кат. Еписк. Ординаріату.

Перемишль, дня 25. червня 1918.

Ч. 5133. Знайдені церковні річи.

Гр. к. Уряд парохіяльний в Сокалі доніс ту слідуєче:

„В Сокалі викопано в однім огороді завинятко в яким містились: а) кубок з дарохранительницї і часть ручки, без постумента; кубок єсть правдоподобно срібний і грубо позолочений; б) кубок від чаші малого калібру без ручки і постумента — позолочений; в) суконка від дарохранительницї — з шовкової ясної матерії з вишитєм букв ІХС (сама суконка знищена френзлї віпоренї); г) два срібні вота а се: подвійне срібне серце з написом С. М. Родина Шевчуків 1917 і поодинокє серце з написом С. І. Др. С. Ш. 1917. — Згадані річи суть здепоновані в ц. к. Суді пов. в Сокалі.

Заразом знайдено в поли один реліквіар в виді малої монстранці і сосудець призначений правдоподобно на напутіє — позолочений в виді домовини на катафальку; на домовині різблений трираменний крест. Сї дві річи суть здепоновані в гр. кат. Уряді парохіяльнім“.

Повисше подає ся до відома Всечесного Клиру і відповідного зарядженя, щоби можна вислїдити, до котрої церкви знайдені предмети можуть належати.

Настоятель пошкодованої церкви зволить о зворот знайдених річей віднести ся до дотичного Уряду в Сокалі.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 5. червня 1918.

Ч. 5870. Конкурс на опорожненї парохії.

З речинцем до 25. серпня 1918 р. виставляють ся на конкурс слідуєчі опорожненї парохії:

1. Криве ад Тісна, патрона право починає, деканата Балигородского.
2. Рябе, наданя приватного, деканата Балигородского.
3. Терка, наданя приватного, деканата Балигородского.
4. Жужель, наданя приватного, деканата Белзкого.
5. Лубецко, наданя приватного, деканата Бірчаньского.
6. Павлокома, наданя приватного, деканата Бірчаньского.
7. Долини, наданя приватного, деканата Біцкого.
8. Ліцини, наданя приватного, деканата Біцкого.
9. Беньова, право починає, деканата Височаньского.
10. Гусне вижне, наданя приватного, деканата Височаньского.
11. Росохач, наданя приватного, деканата Височаньского.
12. Грозьова, наданя приватного, деканата Добромильского.
13. Крампна наданя приватного, деканата Дукляньского.

14. Радоцина, наданя приватного, деканата Дукляньського.
15. Желдець, наданя приватного, деканата Жовківського.
16. Пили, наданя приватного, деканата Жовківського.
17. Головецько дол., наданя приватного, деканата Жукотинського.
18. Дністрик голов., право почиває, деканата Жукотинського.
19. Береги гір., наданя приватного, деканата Затварницького.
20. Устрики гор., право почиває, деканата Затварницького,
(ОО. Кандидати убігаючи ся о тую парохію зложать при канонічній інсти-
туції писемну заяву, що згодять ся на вилучене доч. Ступосяни).
21. Хміль, патрона право почиває, деканата Затварницького.
22. Михалевичі, наданя приватного, деканата Комарняньського.
23. Чорноріки, наданя приватного, деканата Коросьняньського.
24. Плазів, наданя приватного, деканата Любачівського.
25. Мокряни, наданя приватного, деканата Мокрянського.
26. Войкова, цїсарского наданя, деканата Мушинського.
27. Світниця, цїсарского наданя, деканата Мушинського.
28. Валява, патрон: Преосв. Епископ. Пер., деканата Перемиско-загород.
29. Крамарівка, наданя приватного, деканата Порохницького.
30. Белзеп, свобідного наданя, деканата Потелицького.
31. Улицко, наданя приватного, деканата Потелицького.
32. Блажів, наданя приватного, деканата Самбірського.
33. Волошинова, Чин св. Вас., Лаврів, деканата Старосамбірського.
34. Дашівка, право почиває, деканата Устрицького.
35. Прилбичі, наданя приватного, деканата Яворівського.
36. Яжів стар., наданя приватного, деканата Яворівського.
37. Майдан, наданя приватного, деканата Ярославського.
38. Дошно, наданя приватного, деканата Яслиського.
39. Поляни сур., наданя приватного, деканата Яслиського.
40. Прелукі, наданя приватного, деканата Яслиського.
41. Пулави, наданя приватного, деканата Яслиського.
42. Явірник, патрон: місцева громада, деканата Яслиського.
43. Ясель, наданя приватного, деканата Яслиського.
44. Смереків, наданя приватного, деканата Жовківського.
45. Улазів, наданя приватного, деканата Олешницького.
46. Пяновичі, наданя приватного, деканата Самбірського.

Прошея внесені не цісля приписаної форми і не засмотрені потрібними залуч-
никами а особливо свідомством з іспиту конкурсового як і ті, котріби вплинули по дни
1. вересня 1918 р. яко безпредметові будуть звернені.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 5. липня 1918.

Ч. 5706. В справі вдів і сиріт по священниках Епархії Станиславівскої.

Комісія управляюча вдовичо-сиротинського фонду епархії Станиславівскої просить о порученє Всч. Урядам деканальним предложити без проволоки Всесвітл. і Високопреподобній Еписк. Консисторії в Станиславові:

- 1) викази вдів і сиріт сьвященничих з епархії Станиславівскої до запомоги з Вдовичо-Сиротинського Фонда управнених;
- 2) викази вдів і сиріт тожде епархії вийшовших замуж в часі воєнним;
- 3) викази вдів і сиріт, котрі в часі від 1914 р. до тепер упокоїли ся;
- 4) метрики уродження офіційально (без стемпля) видані тих сиріт, епархії Станисл. котрі доси єще запомоги з Вдовичо-сиротинського Фонда не побирали.

Поручає ся всім Всч. ОО. Деканам наведені викази зібрати від підчинених собі урядів парохіяльних і їх впрост до Всесвітн. і Впр. Еписк. Консисторії Станиславівскої переслати.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 1. липня 1918.

Ч. 5868. Візване сьвященників Архіепархії Львівскої, часово поміщених в епархії Перемискій, до повороту до привалежної Епархії.

З покликком на розпорядок гр. кат. Львівського Митроп. Ординаріату Ч. 35/орд. з д. 6. червня, оголошене в Львівских Архіеп. Відомостях ч. IV. сх 918, всі сьвященники дієцезії львівскої мають найдалше до 1. вересня с. р. вернути назад на свої місця.

О сім розпорядку повідомляє ся поміщених в тутешній епархії Отців з Архіепархії Львівскої з сею заміткою, що всі через них занимані посади будуть від 1. вересня с. р. прицлені сьвященникам нашої Епархії.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 5. липня 1918.

Ч. 5939. Додаткові приписи, як поступати мають душпастирі з повернувшими вірними, що перебували в Росії.

З покликком на подані в ч. VI. Вістника (ст. 74.) загальпі норми, як поступати належить з тими, що вертають з Росії, додають ся тут слідуочі подрібні приписи:

1. св. Тайна Хрещеня удлена православними сьвященниками є важною.
2. Що до св. Тайн Миропомазаня, то належить все точно провирити, як є уді-

лено. Ся св. Тайна буде важною тоді, если єї уділено по формі у нас уживаній. Если однак уділено єї таким способом як у нас мируєть ся на Всеночнім, се є. при помочи т. зв. мировника, то св. Тайна є неважною і треба єї повторити; в случаях сумнівних повторити *sub conditione*.

3. Акти уродин і хресту всіх дітей уроджених і охрещених в Росії мають бути вписані в метрики парохіяльні. В тій цілі Всч. ОО. постарайуть ся о потрібне в тім згляді позволене вписуваня в метрики (т. зв. іматрикуляції) залучаючи до прошеня протоколярні зізнаня заприсяжених свідків і родичів дитини. -

4. Що до свідоцтв смерти наших виселенців потрібних до другого вінчаня, то в кождім поодинокім случаю належить старатись о розрішене від предложеня такого свідоцтва яке може бути уділене під услівем, що о. парох на підставі протоколярного зізнаня і присяги трох, що найменше двох віродостойних свідків т. зв. *testes de visu*, виробить собі моральну певність о смерти даної особи. В случаях непевних, тяжких до рішеня належить удатись до властей цивільних о судове ствержене смерти.

б. Звертаєть ся увагу Всч. ОО., що а) вінчаня наших полонених і виселенців — католиків заключені межю собою в православній церкві в Росії суть **неважні**, і по повороті полонених і виселенців належить їх наново звінчати, виголосивши перед тим всі 3 оповіди, евентуально, если заходить потреба, постаравшись о звільнене від голошеня оповідей. Акт вінчаня належить, як звичайно, вписати в книгу вінчань парохій; б) вінчане тих, що перейшли на православіє і звінчали ся у православного священика, чи то місцевого російського, чи нашого відступника суть рівнож **неважні**.

Поступити належить з ними так: Відступники мають зложити публичне (що найменше при двох свідках) визнане католицької віри, відречись єреси, почім в св. Тайні Покаяня одержать розрішене від єреси і гріхів, а відтак поступити з ними як сказано висше під б. а.; в) Вінчане тих, що не перейшли на православіє но задля браку свого священика, звінчали ся в добрій вірі у православного священика або навіть у священика католицького, який не був поставлений парохом тої місцевости, суть **неважні**. Поступити належить як під б. а.; зі згляду на се, що вінчане наших полонених і виселенців католиків з невістами православними, як також вінчане наших виселенок з православними російськими в православній церкві в Росії суть в більшости случаях після канонів католицької церкви а також після приписів австр. цивільного закона **сумнівної важности**, і що дуже часто трудно в поодинокім случаю установити важність супружества а еше більші трудности суть з іматрикуляцією тих вінчань, — належить для певности привести звінчаних до відновленя супружної згоди, узискавши наперед розрішене від перешкоди мішаного віроісповіданя та звільнене від голошеня оповідей; д) в случаю, если наші полонені або виселенці звінчались без розрішеня від перешкоди уневажнюючої супружество (*imped. dirimens*) пр. кривництва, свояцтва, злочину, яка між ними заходила, вінчане є **неважне** і в такім случаю належить постаратись о потрібне розрішене і перевести конвалідацію супружества, поступаючи після §. 92. Інструкції (Додаток до Собора львів. з р. 1891. ст. 594.) з обовязковим виголошенем всіх трох оповідей зглядно розрішенем від голошеня.

6. Що до вінчань російських полонених православних у нас належить кромі

розрішення від перешкоди мішаного віроісповідання і захованя в тім зглядї всіх правом приписаних вимог, зглядно постараня ся о власть прийняти православного до католицької церкви, — передовсім мати моральну певність, що жених охрещений є вільного стану. В разі еслиби він не міг виказати ся такими свідощтвами, що виключалиби всякий сумнів в тім зглядї, належить постарати ся о звільнене від тих свідощтв, яке може бути видане під условієм, що жених зложить торжественну присягу вільного стану в присутности двох віродостойних свідків, які єго лично знають і рівнож присягою сю обставину ствердять, — обтяжаючи в таким случаю совість о цароха що до осуду віродостойности і правдивости зізнань жениха і єго свідків. Полонений, що не є з веволі освобожденний має крім того виказатись позволенем на вінчанє від войскової власти, котрій підлягає.

7. На случай незвичайних трудностей в приміненю висше наведених приписів мають Всч. ОО. парохи звернутись до Еп. Ординаріату з точним представленем кожної справи.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 8. липня 1918.

Ч. 82.

Ч. 644 орд. Оповіденє про початок канонічної візитації Епархії.

Від часу коли Ми обняли управу Нашої Епархії було все Нашим горячим бажанєм близше пізнати єї стан, пізнати єї епархіяян і їх духовне жите і переконати ся, о скілько зростає в ній Божа слава та ширить ся Христовий дух. Чекали Ми нетерпеливо хвилі, в котрій би могли увійти в тіснійшу лучність з Нашими вірними та Нашим священством, бо знаємо, що така лучність була і в душею кожного душпастированя. Рівнож і відвчальність вложена на Нас словами Апостола Народів: »внимайте собі і всему стаду, в немже вас Дух святий постави єпископи« (Д. А. 20, 28), не дозволяє нам довше зволікати. Тому постановили Ми зачати канонічні візитації в тій певности, що вони зближать Нас до Нашого духовного стада.

Візитація епархії, се перший і найважнійший з обовязків наложених на Єпископа через канони св. Церкви, через папські постанови, через конгрегації і церковні Собори, а особливо через св. Собор Тридентийський. І не диво, бо від епархіяльних візитацій св. Церков сподіє ся укрілення вірних в правдивій здоровій науці Христовій, берження добрих обичаїв, а цюправи злих, піднесеня побожности і святости жита як між народом так між священством. Візитація епархії має бути з волі св. Церкви одним з наймогучнійших середників до скріплення в епархії Христового духа і церковної карности.

Вкінці і военні обставини, які багато лиха внесли в релігійне жите нашого народу, принаглюють Нас до скорого діланя.

Тому силою Нашої порядочної Архієрейської власти оповіщаємо сим едиктом, що уповаючи сильно на Божу поміч, розпочинаємо канонічну візитацію Нашої епархії.

Памятні на слова св. Апостола Павла (I. Тім. 3. 5.), що Єпископови «подобает бити... свой дом добрі правлящу», відбудемо в першій мірі візитацію катедральної церкви і приналежної до неї ВПреп. Капітули враз з помічним парохіяльним духовенством. Бо катедральна церковь, се на першій місци дім Єпископа, а конституції єї Капітули наминають його (гл. VI, ч. 14), щоби він чував над тим, щоби катедральна церковь була все взором для всіх церковей єпархії, а капітульний клир і члени Капітули щоби карністю, точністю в церковних відправах, ревністю в праці над спасенем душ людских, послухом і пошаною для свого Єпископа присьвічували приміром цілому єпархіяльному духовенству. До сеї візитації спонукує Нас ще й ся обставина, що не находимо слідів відбутої візитації катедральної церкви і ВПреп. Капітули від часу затвердження капітульних конституцій. Візитацію зачнемо дня 13. липня о год. 4 пополудни.

Дано в Перемишлі при катедральнім Храмї Рождества св. Йоана Хрестителя д. 3. липня 1918.

† ЙОСАФАТ
Еп.

Ч. 83.

Ч. 5938. В справі доповняючої підмоги для дітей священників.

З покликком на тутешне розпорядженє з д. 23. лютого б. р. ч. 1784 (Вістник з р. 1918 ч. IV. ст. 44), поручає ся поновно Всч. Урядам декан., котрі до тепер не предложили тут виказу кондекан. священників маючих малі і незаосмотрені діти в ціли виасигнованя для них доповняючої підмоги, щоби зробили се як найскорше. Пізно предложені викази будуть причиною пізної виплати згаданої підмоги.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 8. липня 1918.

Ч. 84.

Ч. 5212. В справі збираня жертв на памятник над гробом тих, що невинно понесли смерть дня 14. вересня 1914 в Перемишлі.

З усіх народів може найбільші і найстрашніші жертви серед теперішного воєнного лихолітя поносив наш український нарід.

Сьвідком одної з нещасних подій, які складали ся на сю мартирологію нашого народу, був і наш княжий город Перемишль. В вересни 1914 р. стало жертвою в сім місті невинно арештованих 46 селян і селянок, між якими була і донька одного священника нашої Єпархії.

Щоби почитати память сих невинних жертв, засновала перемиска українська громада комітет, який поклав собі за задачу над їх гробом здвигнути величавий крест, якого посвячене наступить в річницю їх смерти, се є дня 14. вересня с. р.

Сей комітет відніс ся до Нас з прошенем о позволене збирати жертви на згаданий крест.

Еп. Ординаріят радо дає позволене на сю збірку і має надію, що Всч. Духовенство щиро займе ся сею справою.

Призбирані жертви належить висилати на вкл. книжочку ч. 1000 Тов. „Віра“ в Перемишлі.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 9. липня 1918.

Ч. 85.

Ч. 6005. Речинець прийняття кандидатів духовного стану до семинара.

Кандидати духовного стану, що желяють бути прийняті до духовного семинара, мають до дня 31. серпня с. р. внести свої поданя через дотичні уряди деканальні до Еп. Консистерії при залученю сьлдующих сьвідоцтв:

1. метрику уродження і хрещеня,
2. всі сьвідоцтва гімназияльні і зрілости,
3. сьвідоцтво убожества, потверджене ц. к. староством,
4. сьвідоцтво здоровля, видане ц. к. повітовим або семинарским лікарем, з потвердженням, що убігающий ся спосібний до душпастирскої служби,
5. посьвідчене ц. к. староства, що убігающий ся є вільний від служби військової або, що єму прислугує право увільнення від чинної служби.

На прошене дотичних убігателів, мають Всеч. Отці декани і дотичні отці парохі присилати до Еп. Консистерії прямо совісне справоздане про поведене і моральність кожного убігателя з заявою, чи достойний бути прийнятим до стану духовного.

До іспиту з головних основ сьв. віри католицкої і церковного співу, мають всі убігателі на I. рік богословія явити ся в Еп. Консистерії дня 6. вересня о 9. год. рано, по вислуханю сьв. Служби Божої, яка о год. 8. начнеся.

Всі прочі богослови, що покінчили 1., 2. і 3. рік наук, мають також внести через дотичні уряди деканальні прошеня о прийняте до семинара, з посьвідченням, що зложили всі іспити з дотичного року наук і з сьвідоцтвом поведеня за час фєриі шкільних. Сьвідоцтва поведеня петента мають бути переслані через уряди парохіяльні в осібній коверті впрост на руки Епископа Ординарія.

Про речинець, коли мають явити ся в духовнім семинарі у Львові чи в Перемишлі, подасть ся завідомлене пізнійше.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 12. липня 1918.

Ч. 5649. Життєве забезпеченє в VIII. воєнній позичці.

Дотенерішній досвід показав, що найкориснішою формою підписки воєнної позички є **життєве забезпеченє в воєнній позичці**. Полягає оно на тім, що хто хоче підписати воєнну позичку, той забезпечує ся на якусь суму в облігаціях воєнної позички. Коли наступит т. зв. „випадок забезпеченя, забезпечена сума виплачує ся не готівкою, а облігаціями воєнної позички. За те загальні умови забезпеченя такого є значно корисніші і премії значно нижчі. Очевидно, що забезпечувати ся повинен наш нарід тільки в одиницях нашім товаристві українськім „Карпатія“ а у всіх справах як і по всякі інформації влучених з сею акцією звертати ся належить безпосередно до „Експозитури ц. к. австрійского війскового фонду вдів і сиріт в Перемишлі ул. Косцюшки ч. 3 де потрібні друки і всякі поясненя отримати можна.

З покликом на туг. оголошенє з дня 4. червня 1918 ч. 5217 о підписуваню VIII. австр. воєнної позички, Еп. Ординаріят звертає на се увагу Всч. Духовенства як на догідний і корисний спосіб сповнення обовязку свого супротив держави полученого з очевидною користію для нашого національного житя.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 25. липня 1918.

Ч. 6024. О субскрипції VIII. австр. воєнної позички.

З покликом на оголошену вже в ч. VI. „Вістника Епархіяльного“ з с. р. відозву з дня 4. червня 1918 ч. 5217, Еписк. Ординаріят поручає Всч. Духовенству поперти сю субскрипцію як найприхильніше через льокацію майна церковного і фундаційного в тій позичці а також ужити цілого свого впливу до підпертя акції веденої в тій справі через політичні повітові власти.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 20. липня 1918.

Ч. 5898. В справі збираня кропиви.

З огляду на се, що з волокна з покриви можна вирібляти полотно, а прочі єї части містять в собі поживні складники, Еп. Консисторія поручає Всч. Духовенству

впливати на нарід, щоби, подібно як попередних років, так і сего року ревно заняв ся збиранем сеї пожиточної рослини.

Від гр. кат. Еп. Консистеріі.

Перемишль, дня 6. липня 1918.

Ч. 89.

Ч. 6263. В справі служби гр. кат. душпастирів при ц. к. армії.

Ті Всч. ОО. Духовні, котрі мали би охоту прийняти службу ц. і к. Куратів при нашій армії, звольте чим скорше заяву свою в тім згляді надіслати Еписк. Консистеріі.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 25. липня 1918.

Ч. 90.

Ч. 6270. Пересторога перед паломництвом до Струпкова.

В селі Струпків коло Товмача, дівчина іменем Єлена Матійчук мала якийсь привид, тай розповіла людям, що їй обявила ся Мати Божа. Люди повірили і громадно горнули ся і ще горнуть ся до неї.

Станиславівський Преосвящений Епископ до котрого дієцезії ся місцевість належить, повідомлений о сім, в належитий спосіб сю справу роз'яснив і ствердив, що все те, о чім висше згадана дівчина голосить, є неправдиве і містить в собі забобони та нісенітницї. При чім Єлена Матійчук є так темною, що не знає навіть головних і конечних правд віри, не знає щось ясного сказати о своїй душі, вона не знає навіть, хто умер на кресті за наше спасенє.

Тому що відомість про се мнине об'явленя моглаб збаламутити і вірних Нашої Епархії, поручаємо Всч. Духовенству за сею справою бачно глядіти і в разі потреби в відповідний спосіб нарід освідомити.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 25. липня 1918.

Ч. 91.

Ч. 6271. Про слідуєче число „Оповіденя“ П. Е. П.

Подає ся до загальної відомости що друге число „Оповідень“ П. Е. П. вийде Незадовго і буде окремо від Вістника Епарх. всім розіслане.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 25. липня 1918.

Ч. 92.

Ч. 6335. Конкурс на опорожнені посади служби церковної при Катедр. Храмі в Перемишли.

При Катедр. Храмі опорожнила ся посада одного дяка церковного, одного захристияна і двох інвалідів-дяків, до котрих то посад привязане є вільне мешкане, часть доходів з требів парохіяльних і платня в готівці а то 1) для дяка місячно по 40 К. за услуги в парохії і річно 80 К. за науку в дяківській школі фундації бл. п. Еписк. Йоана Снігурського; 2) для захристияна 30 К. місячно і 3) для двох інвалідів-дяків по 20 К. місячно.

Убігаючі ся о одну з тих посад мають свої прошеня заосмотрені в свідочтва науково-службові і морального поведеня посредством свого Уряду парохіяльного найлальше до дня 20. серпня 1918 р. до Капітули Катедральної в Перемишли внести з тою заміткою, що кандидати на посаду дяка Катедрального мають в ціли переведеня з ними іспиту зі співу і „Устава церковного і знаня друки Дамаскина“ а також з хорально-нотного співу лично дня 30. серпня с. р. о год. 10. рано в будинку Капітульнім явити ся.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 26. липня 1918.

ХРОНІКА.

Іменованя :

Ч. 2983. Всеч. о. Кузев Іван, декан Затварницький, ім. орд. серв. комісарем на деканат Затварницький.

Радниками Еп. Консистерії іменовані :

Ч. 4699. Всеч. о. Сапрун Стефан, парох в Стенятині. Всеч. о. Карпевич Іван, декан Канчуцький. Всеч. о. Ковальський Айталь, декан Комарнянський.

Дійсними деканами іменовані :

Ч. 4389. Всеч. о. Ковальський Іван на деканат Белзкий.

- „ 4679. Всеч. о. Менціньский Омелян на деканат Біцкий. Всеч. о. Котис Омелян на деканат Дукляньский. Всеч. о. Волосяньский Іван на деканат Сокальський. Всеч. о. Сацрун Теодор на деканат Горожанський. Всеч. о. Лев Михаїл на деканат Яворівський.
- Ч. 4959. Всеч. о. Чучкевич Юліян, парох в Рускім Селі, ім. П. м. деканом Бірчанським.
- Ч. 5101. Всеч. о. Коленьский Волод., ім. І. орд. шк. комісарем, а Всеч. о. Дуркот Михаїл, парох в Волчи дільній, П. орд. шк. комісарем до шкіл народних деканата Старосільського.

Відличія крилошанські получили:

- Ч. 4700. Всеч. о. Подляшецкий Петро, парох в Гладишові. Всеч. о. Бахівський Дмитрій, сотруд. управ. в Тустановичах. Всеч. о. Телеп Михаїл, парох в Рогізни. Всеч. о. Білинський Стефан, катихит гімн. в Жовкві. Всеч. о. Хомяк Волод., парох в Мишлятичах. Всеч. о. Кіпріян Іван, парох в Немирові. Всеч. о. Гадзевич Онуфрій, курат полевий. Всеч. о. Шевчик Іван, парох в Лїнинці малій. Всеч. о. Олексин Василь, курат полевий. Всеч. о. Заяць Йоан, парох в Смільнику. Всеч. о. Мокрівський Матвій, сотруд. в Радимні.
- Ч. 4987. Всеч. о. Валюх Іван, парох в Ластівках.
- „ 5105. „ „ Солтикевич Орест, парох в Улючи.
- „ 5354. „ „ Банах Теодор, парох в Глинську.
- „ 5475. „ „ Чавс Петро, курат полевий. Світ. Др. Трохимчук Михаїл, духовник семинара епарх. Всеч. о. Титар Іван, парох в Ганчовій.

- Ч. 4864. Всеч. о. Ріпецкий Мірослав, поставлен управ. сопомочником в Мостах великих.

- Ч. 5592. Всеч. о. Гайдукевич Алек., получил завіт. в Валяві.
- Ч. 5824. Всеч. о. Гаук Стефан, получил завіт. в Берегах горіш.

Неирольогія.

- о. Селецкий Кирил, парох в Жужелю, уп. 28/4 1918.
- „ Козаневич Інокентій, парох в Валяві, уп. 9/6 1918.
- Души їх поручають ся молитвам Всеч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консисторіі.

Перемишль, дня 20. липня 1918.

Александр Зубрицький
Канцлер.

† ЙОСАФАТ
Епископ.

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1918.

Видано 6. жовтня.

Ч. VIII.

Ч. 93.

Ч. 7426. В справі розпорядків ц. к. Правительства дотичачих виживлення людности.

Як се вже Всч. Духовенству відомо з часописей і порозліплюваних плякатів видав ц. к. Уряд для виживлення людности строгі розпорядки в цілі рівномірного розділу поживи поміж людність та загрозив дуже тяжкими карами і грошевими і вязницею тим, котріби без осібногo позволеня ц. к. Властей купували або продавали земні плоди, а самі плоди в той спосіб продавані згл. куповані пропадалиб на власність держави.

В слід за тим Еп. Ординарият уважає за вказане поручити Всч. ОО. Душпастирям, щоби в розсудний спосіб звертали вірним увагу на дотичні розпорядки та перестерігади їх перед великими прикростями, на якіби наражували ся через їх незаховане.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 13. вересня 1918.

Ч. 94.

Ч. 7673. Тиждень збірки на річ вдовиць і сиріт по упавших на поли слави героях.

Високе ц. к. Намісництво (Краєге Бюро военной помочи) віднеслось тут під днем 25. серпня 1918 ч. 8189/Б. П. з слідующим письмом: »Як Предсідатель краєвого Заведеня ц. к. австр. военного фонду вдів і сиріт по поляглих на поли слави або померших в наслідок війни тутешних вояків та польських і українських легіоністів постановив я для підпоможеня згаданого фонду, який буде ужитий виключно в краю, устроїти тиждень збірки в часі від 29. вересня до 6. жовтня с. р.

Позаяк поведжене кожної добродійної акції є зависима в першій ряді від прихильного співділяння нашого духовенства, а в сім случаю добродійна акція дотикає найнещасливіших жертв війни, для того позволяю собі удати ся до Всесвітлішого Ординаріату з умильною просьбою, аби зволив ласкаво Сам заохотити вірних епархії до складання жертв на фонд вдів і сиріт, а крім того поручив підвласному духовенству, аби з Своєї сторони, в спосіб, який узнасть найвідповіднішим, впливало на парохіян для зобов'язання їх до складання як найобильніших жертв, на так благородну ціль.

В тій гадці позволяю собі долучити відозви в числі відповідаючим скількості деканатів та складкові листи відповідаючі скількості парохій.

Зібрані фонди схотять деканати переслати на руки Всесвітлішого Ординаріату для переказання їх на conto фонду вдів і сиріт в тутешній філії Віденьського Звязкового Банку. Ц. к. Намісник: Нууп*.

Еп. Ординаріат взиває Всч. Духовенство, щоби горячо поручило сю справу підчиненим вірним, а призбирані в згаданім тижні гроші переслало через дотичні Уряди деканальні до канцелярії Еп. Консисторії. Рівночасно пересилає Еп. Ординаріат Всч. ОО. Деканам дотичні відозви ц. к. Намісника.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 13. вересня 1918.

Ч. 95.

Ч. 7801. В справі збираня вовни.

Ц. і к. військова комісія для збираня вовни в Кракові повідомила Еп. Ординаріат, що в короткім часі наміряє збирати вовну потрібну для війська. Щоби охоронити посідачів овець перед всякими карами, які би на них спали, еслиб добровільно не хотіли видати вовни, поручає ся Всч. Духовенству впливати на них, щоби добровільно видавали ц. к. військовости запаси вовни.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 17. вересня 1918.

Ч. 96.

Ч. 6425. Виказ църков, котрі отримали грамоти агрегаційні до Тов. „Апостольство Молитви“.

На зазив Еп. Ординаріату з літ минувших, а особливо сегорічний, оголошений в Вістнику Ч. II і V, щоби Всч. ОО. Душпастирі заняли ся приготованем і введенем в жите по своїх парохіях Товариства »Апостольство Молитви«, а се в ціли оживлення і піднесеня релігійного духа помежи вірними, приято Нам подати днесь до публичної

відомости, що за час від р. 1903 по кінець липня 1918 оснований се побожне, церковне Товариство в слідуєчих парохіях:

1. Балигородський деканат: пар. Рябе і Терка.
2. Белзький деканат: пар. Ванів, Шмитків, Реклинець, Боратин, Жабче, Завишень, Осердів і Себечів.
3. Бірчанський деканат: пар. Бахір, Липа, Павлокома, Руске село, Улюч і Яблонця руска.
4. Біцький деканат: пар. Долини і Ліщини.
5. Варяжський деканат: пар. Варяж, Гільче, Конотопи, Опільсько, Войславичі і Довжнів.
6. Добромільський деканат: пар. Макова, Гійско, Доброміль і Нове місто.
7. Дрогобицький деканат: пар. Вацовичі і філії, Рихтичі, Снятинки, Добровляни, Дрогобич, Попелт, Улично, Гаї, Більче, Болехівці, Горуцко, Кавско, Летня, Медичнічі, Ріпчиці і Тустановичі.
8. Дуклянський деканат: пар. Дошниця і Крамна.
9. Жовківський деканат: пар. Батятичі, Желдець, Жовква, Крехів (при монастири ОО. Василян), Любеля, Мокротин, Замочок, Мацошин, Пили, Смереків.
10. Жукотинський деканат: пар. Лімна, Волче горішне, Галівка, Гвоздець, Головецько горішне, Грозьова, Дністрик голов., Дністрик дуб., Жукотин, Липє, Михновець, Мшанець, Розлуч, Рипяна, Тисовиця і Хашів.
11. Канчуцький деканат: пар. Залісе, Дубне, Курилівка, Лежайск і Тарнавка.
12. Комарнянський деканат: пар. Комарно, Михалевичі, Новосілки гост., Підгайчики, Колбачевичі, Конюшки кор., Купновичі і Хлиплі.
13. Ліський деканат: пар. Монастирець, Ліцава гор., Стефкова і Тирява сільна.
14. Любачівський деканат: пар. Щутків, Люблинець, Башня, Брусно, Вороблячин, Жуків, Нове село і Плазів.
15. Мокрянський деканат: пар. Грушова, Грушова гор., Якубова воля, Сілець, Дубляни, Лука і Тинів.
16. Мостиский деканат: пар. Боляновичі, Мишлятичі, Баличі і Серни.
17. Мушинський деканат: пар. Баниця, Берест, Більцарева, Брунари вижні, Войкова, Вірхомля, Жегестів, Злоцке, Ізби, Камянна, Королева руска, Криниця, Лабова, Лелюхів, Матієва, Милик, Мохначка нижня, Нова весь, Поворозник, Росток вел., Снітниця, Тилич, Фльоринка, Чирна, Шляхтова і Явірки.
18. Нижанківський деканат: пар. Сливниця.
19. Олешинський деканат: пар. Диків стар.
20. Ольховецький деканат: пар. Загіре і Залуж.
21. Перемиско-город. деканат: церков катедр., церков доч. Рождества Матери Божої, каплиця публична ОО. Василян на Засаню, Коритники і Пралківці.
22. Перемиско-загор. деканат: пар. Валява, Радимно, Сьвяте, Барич, Буців, Дрогоїв і Стібно.
23. Порохницький деканат: пар. Боратин, Крамарівка, Порохник, Заміхів і Кривча.

24. Потелицький деканат: Голе і філія Голе мале, Белзець, Гребенне, Десятир, Камінка старе село, Крупець, Потелич і Улицько.
25. Самбірський деканат: Береги, Гординя, Містковичі і Самбір.
26. Сокальський деканат: Сокаль, Поториця, Зубків і Волиця комарова.
27. Старосамбірський деканат: Старий Самбір, Сушиця рикова і Тернів.
28. Старосольський деканат: Букова, Волча долішна, Ляшки муровані.
29. Судово-вишеньський деканат: Никловичі, Бортятин, Довгомостиска, Мужиловичі і Судова вишня.
30. Сяніцький деканат: Пелня, Сторожі вел., Токарня і Ялин.
31. Угнівський деканат: Карів, Мости вел., Диниска, Піддубці і Угнів.
32. Яворівський деканат: Грушів, Краковець, Наконечне Яворів, Млини, Яворів при церкві монаст., Брухналь, Дрогомишль, Залуж, Коханівка, Прилбичі, Рогізно, Яворівське мале передмісте.
33. Ярославський деканат: Ветлин, Полкини, Снява, Хотинець, Вязівниця, Лежахів, Острів і Ярослав.
34. Яслиський деканат: Воля мигова і Смільник.
35. Краків, при церкві св. Норберта.

Нехай сей виказ буде zarazом узнанем для тих всіх Всч. Отців душпастирів, котрі зрозуміли вагу нинішньої хвилі, в котрій жите релігійно-моральне межі нашим народом так много утерпило, і основали по своїх церквах се побожне товариство, котре є могучим средством до направи зла. Заразом звертаємо ся поновно до тих Всч. ОО., в котрих парохіях нема еше основаного товариства Апостольства Молитви, щоби не забували на Наш поклик, поучовали своїх вірних і пригоовляли їх до розуміння сего релігійного Товариства, яко надзвичайного середника до поширення слави Божої на землі і запевнення будучого спасенія.

Від гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемишль, дня 19. вересня 1918.

Ч. 97.

Ч. 7805. Полекші для воєнних супружеств.

Високе ц. к. Намісництво у Львові зауділило тут під днем 3. вересня 1918 ч. ^{135.891/ХІІ}₅₄₂₁ слідуочий рескрипт Вис. ц. к. Міністерства справ внутрішних з дня 10. липня 1918 ч. 36.723: »Рескриптом тутешним з дня 10. січня 1917 Ч. 30964 ex 1916 уділено під згаданими там услівями особам, котрі мають відійти до армії в поле, диспензи під голошення оповідий.

Що до квестиї, до котрих осіб відносить ся усліве відходу до армії в поле, повідомляє ся ц. к. Намісництво на підставі опінії ц. к. Міністерства краєвої оборони виданої в порозуміню з ц. і к. Міністерством війни в ціли безпроводочного повідомлення властей уділяючих вінчаня, що слідує:

За особи, котрі мають відійти до армії в поле, належить уважати особи належачі до війська (оборони краю, загального ополчення) як також покликані до особистих свідчень на підставі уставу о свідченнях воєнних з 23. грудня 1912 Ч. 236 В. з. д. і новел з 18. січня 1918 Ч. 18 В. з. д., котрі викажуть ся розказом ставлення ся до рядів отвертим розказом, пляном подорожи, посвідченем відпустки і т. д. (або котрі в інший віродостойний спосіб викажуть ся, що мають відійти до армії в поле або до належачої до неї формації) відділ, заведене, команда, відділ робітничий, формація етапова і т. д. як також в загалі мають ся ставити до округу армії в поли (в полученю округу етапового) як також мають ся там удати лиш для часового виконувания служби перегляд, чинність канцелярийна, як комендант транспорту або конвоєнт і т. п. дальше ті, котрі поза округом армії в поли суть приділені до колюмни походової, або що належать до формації, котра єсть призначена до транспорту, до округу армії в поли.

Натомість особи, до котрих не відносять ся жацні з новизших условій, хотяй суть приділені до коменди запасової поза фронтом, як також поза фронтом в якийнебудь хотяйби військовим були занятю, не підлягають під понятє тих, котрі мають відійти до армії в поле“.

Отсе подає ся Всч. Духовенству до відома з покликом на тутешний розпорядок з дня 2. марта 1918 ч. 89/супр. (Вістник епарх. ч. IV. ст. 46).

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемишль, дня 19. вересня 1918.

Ч. 98.

Поновна збірка на удержуванє воєнних гробів в Австрії.

Комітет опіки над воєнними гробами в Австрії відніс ся тут під днем 18. вересня 1918 ч. 112 з письмом, в котрім дякуючи Всч. Духовенству за особливо успішне переведене тамтогорічної збірки повідомляє, що така сама збірка відбуде ся і сего року в днях від 31. жовтня до 3. падолиста с. р. включно.

Для попертя сєї акції будуть в згаданих днях продавати ся відповідні відзнаки, картки з видами (по 20 с. за штуку) і штучні цвіти для прикрашення гробів (30 с. за штуку), які можна замовляти впрост в Hauptleitung des 2. Allgemeinen Kriegsgräber-Tages, Wien, IX/4 Canisiusgasse 10.

Еп. Ординарият подає се до відома Всч. Духовенства і з покликом на тутешний розпорядок з дня 16. жовтня 1917 ч. 6938 (Вістник Епарх. 1917 ч. XVI, ст. 123—125) горячо поручає сю справу.

Від гр. кат. Еп. Ординаріяту

Перемишль, дня 28. вересня 1918.

Ч. 8169. Конкурс на опорожнені посади служби церковної при Катедр. Храмі в Перемишли.

При Катедр. Храмі опорожнила ся посада одного дяка церковного, одного захристияна і двох інвалідів-дяків, до котрих то посад привязане є вільне мешканє, часть доходів з требів парохіяльних і платня в готівці а то 1) для дяка місячно по 40 К. за услуги в парохії і річно 80 К. за науку в дяківській школі фундації бл. п. Еписк. Йоана Снігурського; 2) для захристияна 30 К. місячно і 3) для двох інвалідів-дяків по 20 К. місячно.

Убігаючі ся о одну з тих посад мають свої прошеня заосмотрені в свідощтва науково-службові і морального поведеня посредством свого Уряду парохіяльного найдалше до дня 20 серпня 1918 р. до Капітули Катедральної в Перемишли внести з тою заміткою, що кандидати на посаду дяка Катедрального мають в ціли переведеня з ними іспиту зі співу і устава церковного і знаня «руки Дамаскина» а також з хорально-нотного співу лично дня 30. жовтня с. р. о год. 10. рано в будинку Капітульнім явити ся.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 2. жовтня 1918.

Ч. 7725. Обезпеченє церквей і будинків парохіяльних від огню.

З покликком на розпорядженє з дня 10. мая 1917 ч. 3167 (Вістник епархіяльний з р. 1917 ч. VII ст. 70) взиває ся поновно Всч. отців душпастирів допильновати щоби:

1. Комітети епархіяльні обезпечували безусловно всі церкви і будинки парохіяльні — по можности також школи, читальні і громадські будинки — в нашім одиноким народнім товаристві «Дністер», яке рік річно жертвує поважні квоти на найбільші нам ціли релігійні, церковні і народні.

2. Коли би з якої нибудь причини приміром браку комплекту, недбалість, комітет парохіяльний не міг дорогою законної ухвали бюджету придбати потрібної готівки на покритє премії, поручає ся Всч. оо. душпастирам подбати навіть дорогою складки добровільних жертв, о потрібну квоту на заплату премії обезпеченя.

3. Звертає ся увагу Всч. отців на обставину що, коли в нинішну люту пору будовельні матеряли так сильно подорожіли, то і висота вартости обезпечитись маючих будинків довжна бути значно піднесена так щоби, на случай пожежі, за отриманє відшкодованє можна було, без значної доплати, спалені будинки відбудовати.

4. Всч. отцям деканам поручає ся в часі собора деканального заподати від всіх оо. душпастирів виказу чи? в яким товаристві? і на яку суму? обезпечені суть церкви і будинки ерекційні? та предложити ту виказ недбалих душпастирів.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль, дня 3. жовтня 1918.

Ч. 8052. Підвижка конґруи душпастирям і крилошанам капітул.

Вис. ц. к. Намісництво розпорядженем з д. 20. вересня 1918 Ч. 169690/XI6/10007 подає слідуєче: »Законом з дня 28. марта 1918 В. з. д. Ч. 115 підвисшено від дня 1. січня 1918 дохід мінімальний і побори спочинкові душпастирів католицьких, як також крилошан.

В наслідок розпорядження Міністерства віроісповідань і просьвіти і Міністерства Скарбу з дня 19. червня 1918 В. з. д. Ч. 228 ввасигновало ц. к. Намісництво з уряду після стану з дня 1. січня 1818 душпастирям, котрі побирали доповнене конґруи із фонда релігійного, а то на підставі книг контових припадаючи їм по думці покликаного закона висші побори конґруальні а також підвижки конґруальні в приналежних Урядах податкових. Рівнож асигновано достойникам і крилошанам капітул побираючим доповнене з фонда релігійного припадаючу виспу конґруу, натомість вимір і асигната підвижок послідує по предложеню через інтересованих зізнання зглядно донесеня по думці артикулу V покликаного на вступі закона.

Ц. к. Намісництво не завідомило осібно інтересованих о новій асигнаті поборів.

Упрашає ся проте Високопреподобну Консисторию о завідомлене съвященства Своєї Епархії, що інформації о висоті поборів одержать в прилежнім ц. к. Уряді податковім при нагоді побираня дотацій.

Після постанов покликаного розпорядження міністерияльного з дня 19. червня 1918 В. з. д. Ч. 228 установлений є для душпастирів як також для достойників і крилошан не побираючих доповнення конґруи або підвижок конґруи із фонда релігійного, а маючих тепер право до жаданя такого доповнення, речинець до вношеня в тій ціли зізнань доходів зглядно донесень по день 31. липня 1918.

Отже ц. к. Намісництво на підставі уповажнення ц. к. Міністерства віроісповідань і просьвіти з дня 19. червня 1918 Ч. 15471 продовжає з уряду повисший речинець до дня 31. грудня 1918.

О тім зволить Високопреподобна Консисторія рівнож повідомити Клир епархії. В заступстві: (підпис нечеткий)«.

Поданої інформації і речинця належить стисло додержати, тому згадані фасит довжні бути предложені Еп. Консисторії найдальше до кінця падолиста сего року.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 6. жовтня 1918.

ХРОНІКА.

Іменовани :

Ч. 7579. Всеч. о. Стефан Решетило, Чина св. Василя В., магістер новиків в Крехові, ім. епархіяльним провідником товариства »Апостольства молитви«.

Ч. 7578. Всеч. о. Северин Добрянський, парох в Монастирці, ім. ординаріятским відпоручником до ц. к. Ради шкільної окружної в Ліску.

Відличія крилошанські получили:

Ч. 4700. Всеч. о. Йосиф Маринович, парох. в Любелі.
„ 6715. „ „ Клюка Володимир, парох в Гвіздці.
„ 5864. „ „ Іван Косоноцкий, парох в Заяський Воли. Всеч. о. Николай Крайчик, парох в Маківску.

Завідательства получили:

Ч. 6172. Всеч. о. Григорій Хрущ в Смерекові.
„ 6293. „ „ Шарко Любомир в Туринці.
„ 6094. „ „ Очабрук Омелян в Дубецку.
„ 6274. „ „ Грицай Николай в Дністрику голов.

Сотрудництва получили:

Ч. 6056. о. Малецкий Іван в Плоскім ad Галівка.
„ 6226. „ Мокривский Матвій, управ. в Добровлянах.
„ 6273. „ Дмитраш Іван в Радимні.

Непрольогія.

о. Бірецкий Іван, парох в Ліску, уп. 23/8 1918.
„ Боберский Николай, парох в Ваневичах, уп. 28/8 1918.
Души їх поручають ся молитвам Преч. Клира.

Від гр. кат. Еп. Консистеріі.

Перемишль, дня 5. жовтня 1918.

† ЙОСАФАТ

Епископ.

Василь Левицький

Канцлер.

